ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾಸ

ಮಾರ್‌ಗಳಿತಿಂಗಳ್ ಮದಿನಿರೈನ್ದ (ತಿರುಪ್ಪಾವೈ-ತಮಿಳು) **ರಾಗ: ನಾಟಿ**

ಮಾರ್‌ಗಳಿತಿಂಗಳ್ ಮದಿನಿರೈನ್ದ ನನ್ನಾಳಾಲ್। ನೀರಾಡಪ್ಪೋದು ವೀರ್। ಪೋದುಮಿನೋ। ನೇರಿಳೈಯೀರ್। ಶೀರ್ ಮಲ್ಗುಮಾಯ್‌ಪ್ಪಾಡಿ ಶೆಲ್ವಚ್ಚಿರುಮ್ಮೀರ್‌ಗಾಳ್। ಕೂರ್ ವೇಲ್‌ಕೊಡುಂತೊಳಿಲನ್ ನನ್ದಗೋಪನ್ ಕುಮರನ್। ಏರಾರ್‌ನ್ದ ಕಣ್ಣಿ ಯಶೋದೈ ಯಿಳಂಶಿಂಗಂ ಕಾರ್‌ಮೇನಿಚ್ಚೆಂಗಣ್ ಕದಿರ್‌ಮದಿಯಮ್ಪೋಲ್ ಮುಗತ್ತಾನ್। ನಾರಾಯಣನೇ ನಮಕ್ಕೇ ಪರೈತರುವಾನ್ ಪಾರೋರ್‌ಪುಗಳ ಪಡಿನ್ದೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

❖ ❖ ❖

51. "ಕೇಶವ"ಮಾಸ ನಿಯಾಮಕ

ಜಿಹ್ವೇ ಕೀರ್ತಯ ಕೇಶವಂ ಮುರರಿಪುಂ ಚೇತೋಭಜ ಶ್ರೀಧರಂ। ಪಾಣಿದ್ವಂದ್ವ ಸಮರ್ಚಯಾಚ್ಯುತ ಕಥಾಃ ಶ್ರೋತ್ರದ್ವಯ ತ್ವಂ ಶೃಣು। ಕೃಷ್ಣಂ ಲೋಕಯ ಲೋಚನದ್ವಯ ಹರೇ ರ್ಗಚ್ಛಾಂಘ್ರಿಯುಗ್ಮಾಲಯಂ। ಜಿಘ್ರಘ್ರಾಣ ಮುಕುಂದ ಪಾದ ತುಲಸೀಂ ಮೂರ್ಧನ್ನ ಮಾಧೋಕ್ಷಜಮ್।।

ಹೇ ಮರ್ತ್ಯಾ ಪರಮಂ ಹಿತಂ ಶೃಣುತ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಸಂಕ್ಷೇಪತಃ।ಸಂಸಾರಾರ್ಣವಮಾಪದೂರ್ಮಿ ಬಹುಲಂ ಸಮ್ಯಕ್ತರ್ವಿಶ್ಯಸ್ಥಿತಾಃ। ನಾನಾಜ್ಞಾನ ಮಪಾಸ್ಯ ಚೇತಸಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣಾಯೇತ್ಯಮುಂ। ಮಂತ್ರಂ ಸಪ್ರಣವಂ ಪ್ರಣಾಮ ಸಹಿತಂ ಪ್ರಾಮರ್ತಯದ್ವಂ ಮುಹುಃ।।

ಕೇಶವ ಕೇಶವ ಶಾಸಕ ವಂದೇ ಪಾಶಧರಾರ್ಚಿತ ಶೂರವರೇಶ।।
ಆಕಾಶಾತ್ಪತಿತಂ ತೋಯಂ ಯಥಾ ಗಚ್ಛತಿ ಸಾಗರಂ। ಸರ್ವದೇವ ನಮಸ್ಕಾರಂ ಕೇಶವಂ ಪ್ರತಿಗಚ್ಚತಿ।।

ಕೇಶವಾಯ ನಮಃ ಕೇಶವಾಯ ನಮಃ ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿ।
ಕೇಶವ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಅಂಥಾ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ।।ಕೇಶವಾಯ ನಮಃ।।

ಕಾಶಿ ಹಾದಿಯಲಿ ಕೇಶವನಿದ್ದಾನೆ ರಾಮ ರಾಮ।
ಕೇಶವನ ದಯದಿ ಕಾಶೀ ಯಾತ್ರೆಯ ಕಂಡೆ ರಾಮ ರಾಮ।।ಕಾಶಿಯ ಹಾದಿಯಲಿ।।

ಕೇಶವ ಕೃಷ್ಣ ಮುಕುಂದ ।ಹರಿ। ವಾಸುದೇವ ಗುರು ಜಗದಾದಿವಂದ್ಯ
।ಯಶೋದೆಯ ಸುಕೃತದ ಕಂದ ।ಸ್ವಾಮಿ। ಶೇಷ ಶಯನ ಭಕ್ತಹೃದಯಾನಂದ।।ಅಚ್ಯುತಾನಂತ।।

ಈಶ ನಿನ್ನ ಚರಣಭಜನೆ ಆಸೆಯಿಂದ ಮಾಡುವೆನು। ದೋಷರಾಶಿ ನಾಶಮಾಡು ಶ್ರೀಶ ಕೇಶವ ।।ಈಶ ನಿನ್ನ।।

ಕೇಶವಂ ಕಮಲಾಕಾಂತಂ ಕಾಮೇಶಂ ಕೌಸ್ತುಭ ಪ್ರಿಯಂ। ಕೌಮೋದಕೀಧರಂ ಕೃಷ್ಣಂ।
ತಂ ವಂದೇ ಕೌರವಾಂತಕಂ।। ಓಂ ನಮೋ ಭಗವತೇ।।

ಸಾಸಿರಮೂರುತಿ ವಾಸವಾದಿವಂದ್ಯ। ಸಾಸಿರನಾಮದೊಡೆಯನೆ।
ಸಾಸಿರ ನಾಮದೊಡೆಯನೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ। ಕೇಶವ ನಮ್ಮ ಮನೆದೈವ ।।ರಂಗಬಾರೋ।।

ಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ ಮಾಧವ ಹರಿ **ರಾಗ: ಭೌಳಿ**

ಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ ಮಾಧವ-ಹರಿ। ವಾಸುದೇವ ಎನಬಾರದೇ?।।ಪ।। ಕೇಶವನ ನಾಮವನು ಏಸು ಬಾರಿ ನೆನೆದರೂ।

ದೋಷಪರಿಹರವಪ್ಪುದು-ಏ ಜಿಹ್ವೆ।।ಅ.ಪ।। ಜಲಜನಾಭನ ನಾಮವು- ಈಜಗ। ದೊಳು ಜನಭಯಹರಣ।। ಸುಲಭವೇದ್ಯನೆನಲೋಕ ಸುಖಕೆ ಸಾಧನವಿದು। ಬಲಿಯೆಂಬ ಭಕ್ತನು ಬಗೆದು ರಸನುಂಡ-ಹೇ ಜಿಹ್ವೆ।।1।। ಹೇಮಕಶ್ಯಪ ಸಮಹಾರ-ಭಕ್ತರು ನಿನ್ನ। ನಾಮವ ಸವಿದುಂಬರು।। ವಾಮನ ವಾಮನನೆಂದು ವಂದಿಸಿದವರಿಗೆ। ಶ್ರೀಮದನಂತ ಪುರಂದರವಿಠಲನು ಕಾಮಿತ ಫಲವೀವನು ಹೇ ಜಿಹ್ವೆ।।2।।

ಕೇಶವ ಮಾಧವ ನಿನ್ನ ಚರಣವ

ಕೇಶವ ಮಾಧವ ನಿನ್ನ ಚರಣವ ನಂಬಿದೆ ಗೋವಿಂದ।।ಪ।। ಕರುಣೆಯ ತೋರದೆ ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಎನ್ನ। ದುರಿತಕೆ ಕರೆವುದು ಸರಿಯೇನು।।ಅ.ಪ।। ಧನಕಾಗಿ ಬೇಡಿದೆ ಜನಕಾಗಿ ದುಡಿದೆ। ನಿನಗಾಗಿ ಮನದಲಿ ನಾ ತಪಿಸದೆ ಹೋದೆ।।1।। ಸೇವೆಯ ನೀಡೋ ನೀ ಕೃಪೆ ಮಾಡೋ। ಸರಸಿಜ ನಯನನೆ ಸಿರಿ ಗೋವಿಂದ।।2।। ಜನುಮ ಜನುಮಕ್ಕೂ ನೀ ಎನ್ನ ಬಂಧು। ಜಯರಾಮವಿಠ್ಠಲ ನೀ ಸಲಹಯ್ಯ।।3।।

ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ ಕ್ಲೇಶನಾಶನನ

ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ ಕ್ಲೇಶನಾಶನನ। ತನ್ನ ಆಸೆ ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಅಧಿಕ ಫಲವೀವನ।।ಪ।। ಸತಿಯತಮ್ಮನ ಸುತನೊಳು ಸೋದರನಾದನ ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ। ಮತಿವಂತ ಮಾವನ ಮಗಳ ತಂದಾತನ ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ। ಮತ ಪಿಡಿದ ಮಾತೆಯ ಮೊಮ್ಮಗನ ಕೊಂದನ ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ। ಕ್ಷಿತಿಯುತನಾಗಿ ಕರಿಯ ಕಾಯ್ದಾತನ ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೋ।।2।। ದಶಮುಖನರಸಿಯ ಪೆಸರ ಶಿರವಗೆದ್ದನ ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ। ಅಸದಳರೆನಿಪ ರನ್ನರೊಡಗೂಡಿದಾತನ ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ। ಕುಸುಮ ಕೋದಂಡ ಗಂಡರ ಗಂಡನಾದನ ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ। ಎಸೆವ ಬಾಣಕೆ ತನ್ನ ಎದೆಯಾಂತು ನಿಂತನ ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ।।2।। ದಾಸರ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ನೆಲಸಿಪ್ಪನ ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ। ದೇಶವರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಯನ ಉಂಟಾದವನ ಕೇಶವ ಏನ್ನಿರೊ। ಮೋಸದಿಂ ಮುಂದಲೆ ಪಿಡಿದು ಭಂಗಿಸಿದವನ ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ। ದೇಶಾಧಿಪತಿ ಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವನ ಕೇಶವ ಎನ್ನಿರೊ।।3।।

ಕೇಶವನ ದಾಸರಿಗೆ ಘಾಸಿಯುಂಟೆ

ಕೇಶವನ ದಾಸರಿಗೆ ಘಾಸಿಯುಂಟೆ। ವಾಸವನ ವಜ್ರಕೆ ಗಿರಿನಿಕರದಂಜಿಕೆಯೆ।।ಪ।। ಇದ್ದಲಿಯನು ಗೊರಲಿ ಮೆದ್ದು ಜೀವಿಪದುಂಟೆ। ಮದ್ದಾನೆಗಳಿ ಗಲ್ಪ ನರಿಯ ಭಯವೇ। ಅಬ್ದಗಳು ಮರುತನೊಳು ಯುದ್ಧ ಬಯಸುವದುಂಟೆ। ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ಭವಪಾಶ ಪದ್ಧತಿಯು ಉಂಟೆ।।1।। ಗುರುಕೃಪೆಯ ಪಡೆದವಗೆ ಪರಸೌಖ್ಯ ತಪ್ಪದೇ। ಹರಿಯ ಸ್ಮರಿಸುವ ನರಗೆ ನರಕಭಯವೇ। ಸರಿಗಟ್ಟಿ ಉರಗ ನಭಚರನೆದುರದಲ್ಲಿಪ್ಪದೆ। ನರಚಂಡಕರಕರ ಕಂಡು ಅರುಳುವುದೆ ಕುರುಕುಮುದಾ।।2।। ಮೇರುವಿಗೆ ಛಳಿ ಭಯವೇ। ವಾರಿಧಿಗೆ ಮಳಿ ಭಯವೇ। ಮಾರನ್ನ ಗೆದ್ದವಗೆ ನಾರಿ ಭಯವೇ। ತಾರಾಕಾ ಪ್ರೀಯ ಶಿರಿಗೋವಿಂದವಿಠಲಗೆ। ಸೇರಿರುವ ಶೂರರಿಗೆ ಆವ ಭಯವೈಯ್ಯಾ।।3।।

52. ತಿರುಪ್ಪಾವೈ

ಮಾರ್‌ಗಳಿತಿಂಗಳ್ ಮದಿನಿರ್ಕೈನ್ದ (ತಿರುಪ್ಪಾವೈ-ತಮಿಳು) ರಾಗ: ನಾಟ

1. ಮಾರ್‌ಗಳಿತಿಂಗಳ್ ಮದಿನಿರ್ಕೈನ್ದ ನನ್ನಾಳಾಲ್। ನೀರಾಡಪ್ಪೋದು ವೀರ್। ಪೋದುಮಿನೋ। ನೇರಿಳೈಯೀರ್। ಶೀರ್ ಮಲ್ಗುಮಾಯ್‌ಪ್ಪಾಡಿ ಶೆಲ್ವಚ್ಚಿರುಮ್ಮೀರ್‌ಗಾಳ್। ಕೂರ್ ವೇಲ್‌ಕೊಡುಂತೊಳಿಲನ್ ನನ್ದಗೋಪನ್ ಕುಮರನ್। ಏರಾರ್‌ನ್ದ ಕಣ್ಣಿ ಯಶೋದೈ ಯಿಳಂಶಿಂಗಂ ಕಾರ್‌ಮೇನಿಚ್ಚಿಂಗಣ್ ಕದಿರ್‌ಮದಿಯಮ್ಪೋಲ್ ಮುಗತ್ತಾನ್। ನಾರಾಯಣನೇ ನಮಕ್ಕೇ ಪರೈತರುವಾನ್ ಪಾರೋರ್‌ಪುಗಳ ಪಡಿನ್ದೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ವೈಯತ್ತು ವಾಳ್‌ವೀರ್‌ಗ್ಹಾಳ್ ರಾಗ: ಗೌಳ

2. ವೈಯತ್ತು ವಾಳ್‌ವೀರ್‌ಗ್ಹಾಳ್। ನಾಮುಮ್‌ನಮ್ಬಾವೈಕ್ಕು। ಶೈಯ್ಯುಂಕಿರಿಶೈಗಳ್ ಕೇಳೀರೋ ಪಾರ್ಕ್ಕಡಲುಳ್ ಪೈಯತ್ತುಯಿನ್ರ ಪರಮನಡಿ ಪಾಡಿ। ನೈಯ್ಯುಣ್ಣೋಮ್ ಪಾಲುಣ್ಣೋಮ್ ನಾಟ್ಕಾಲೇ ನೀರಾಡಿ। ಮೈಯಿಟ್ಟೆಳುದೋಮ್ ಮಲರಿಟ್ಟು ನಾಮ್ ಮುಡಿಯೋಮ್। ಶೆಯ್ಯಾದನ ಶೆಯ್ಯೋಮ್ ತೀಕ್ಕುರಳೈ ಶೆನ್ರೋದೋಮ್। ಐಯ್ಯಮುಮ್ ಪಿಚ್ಚೈಯುಂ ಆನ್ದನೆಯುಂ ಕೈಕಾಟ್ಟಿ। ಉಯ್ಯುಮಾರೆನ್ನೈ ಯುಗನ್ದೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಓಂಗಿ ಉಲಗಳನ್ದ ಉತ್ತಮನ್ ರಾಗ: ಆರಭಿ

3. ಓಂಗಿ ಉಲಗಳನ್ದ ಉತ್ತಮನ್ ಪೇರ್‌ಪಾಡಿ। ನಾಂಗಳ್‌ನಮ್ಬಾವೈಕ್ಕು ಶಾತ್ತಿ ನೀರಾಡಿನಾಲ್। ತೀಂಗಿನ್ರಿನಾಡೆಲ್ಲಾಮ್ ತಿಂಗಳ್ ಮುಮ್ಮಾರಿ ಪೆಯ್ದು। ಓಂಗು ಪೆರುಂಸೆನ್ನಲೂಡುಕಯಲುಗಳ ಪೂಂಗುವಳೈ ಪ್ಪೋದಿಲ್ ಪೊರಿವಣ್ಡು ಕಣ್ ಪಡುಪ್ಪ। ತೇಂಗಾದೇ ಪುಕ್ಕಿರುನ್ದು ಶೀರ್ತಮುಲೈಪಟ್ರಿ ವಾಂಗಕುಡಂ ನಿರೈಕ್ಕುಂ ವಳ್ಳಲ್ ಪೆರುಮ್ಪಶುಕ್ಕಳ್ ನೀಂಗಾದ ಶೆಲ್ವಂ ನಿರೈಂದೇಲೋ ರೆಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಆಳಿಮಳೈಕ್ಕಣ್ಣಾ ಒನ್ರುನೀ ರಾಗ: ವರಾಳಿ

4. ಆಳಿಮಳೈಕ್ಕಣ್ಣಾ ಒನ್ರುನೀ ಕೈ ಕರವೇಲ್। ಆಳಿಯುಳ್ ಪುಕ್ಕು। ಮುಗನ್ದು ಕೊಡಾರ್‌ತ್ತೇರಿ। ಊಳಿಮುದಲ್ವನ್ ಉರುವಂ ಪೋಲ್ ಮೈ ಕರುತ್ತು। ಪಾಳಿಯನ್ದೋಳುಡೈ ಪರ್ವನಾಭನ್ ಕೈಯಿಲ್ ಆಳಿಪೋಲ್‌ಮಿನ್ನಿ ವಲಂಪುರಿಪೋಲ್ ನಿನ್ರದಿರ್‌ನ್ದು ತಾಳಾದೇ ಶಾರ್‌ನ್ಗಮುದೈತ್ತ ಶರಮಳೈ ಪೋಲ್ ವಾಳವುಲಗಿನಿಲ್ ಪೆಯ್‌ದಿಡಾಯ್ ನಾಂಗಳುಮ್। ಮಾರ್ಗಳಿನೀರಾಡ ಮಗಿಳ್‌ನ್ದೇಲೋ ರೆಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಮಾಯನೈಮನ್ನು ವಡಮಧುರೈ ರಾಗ: ಶ್ರೀ

5. ಮಾಯನೈಮನ್ನು ವಡಮಧುರೈ ಮೈನ್ದನೈ। ತೂಯ ಪೆರುನೀರ್ ಯಮುನೈತ್ತುರೈವನೈ ಆಯರ್ ಕುಲತ್ತಿನಿಲ್ ತೋನ್ರುಮ್ ಅಣಿವಿಳಕ್ಕೈ। ತಾಯೈ ಕುಡಲ್ ವಿಳಕ್ಕಮ್ ಶೈಯ್ದ ದಾಮೋದರನೈ। ತೂಯೋಮಾಯ್ ವನ್ದುನಾಮ್ ತೂಮಲರ್ ತೂವಿತ್ತೊಳುದು। ವಾಯಿನಾಲ್ ಪಾಡಿ ಮನತ್ತಿನಾಲ್ ಶಿನ್ದಿಕ್ಕ। ಪೋಯಪಿಳಯುಮ್ ಪುಗುದರುವಾನ್ ನಿನ್ರನವುಮ್ ತೀಯಿನಿಲ್ ತೂಶಾಗುಮ್ ಶೆಪ್ಪೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಪುಳ್ಳುಮ್ ಶಿಲಮ್ಬಿನಕಾಣ್ ರಾಗ: ಷಣ್ಮುಖಪ್ರಿಯ

6. ಪುಳ್ಳುಮ್ ಶಿಲಮ್ಬಿನಕಾಣ್ ಪುಳ್ಳರೈಯನ್ ಕೋಯಿಲಿಲ್ ವೆಳ್ಳೈ ವಿಳಿಶಂಕಿನ್ ಪೇರರವಮ್ ಕೇಟ್ಟಿಲೈಯೋ ಪಿಳ್ಳಾಯ್। ಎಳಿನ್ದಿರಾಯ್ ಪೇಯ್‌ಮುಲೈ ನಂಜುಂಡು ಕಳ್ಳಚ್ಚಗಡಮ್ ಕಲಕ್ಕಳಿಯ ಕ್ಯಾಲೋಚ್ಚಿ ವೆಳ್ಳತ್ತರವಿಲ್ ತುಯಿಲಮರ್‌ನ್ದ ವಿತ್ತಿನೈ। ಉಳ್ಳತ್ತುಕ್ಕೊಣ್ಡು ಮುನಿವರ್‌ಗಳುಮ್ ಯೋಗಿಗಳುಮ್ ಮೆಳ್ಳಎಳುನ್ದು ಅರಿಯೆನ್ರ ಪೇರರವಮ್ ಉಳ್ಳುಮ್ ಪುಗುನ್ದು ಕುಳಿರ್‌ನ್ದೇಲೋ ರೆಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಕೀಶುಕೀಶೆನ್ರೆನ್ಗುಂ ಆನೈಚ್ಚಾತ್ತಂ ರಾಗ: ಭೈರವಿ

7. ಕೀಶುಕೀಶೆನ್ರೆನ್ಗುಂ ಆನೈಚ್ಚಾತ್ತಂ ಕಲನ್ದು। ಪೇಶಿನ ಪೇಚ್ಚರವಮ್ ಕೇಟ್ಟಿಲೈಯೋ। ಪೇಯ್ ಪ್ಪೆಣ್ಣೇ। ಕಾಶುಮ್ಬಿರಪ್ಪುಮ್ ಕಲಕ್ಕಲಪ್ಪ ಕ್ಕೈಪೇರ್ತು ವಾಶನರುನ್ಗುಳಲಾಯ್‌ಚ್ಚಿಯರ್ ಮತ್ತಿನಾಲ್। ಓಶೈಪಡುತ್ತ ತಯಿರರವಮ್ ಕೇಟ್ಟಿಲೈಯೋ ನಾಯಗಪ್ಪೆಣ್ ಪಿಳ್ಳಾಯ್। ನಾರಾಯಣನ್ ಮೂರ್ತಿ॥ ಕೇಶವನೈಪ್ಪಾಡವುಮ್ ನೀಕೇಟ್ಟೇ ಕಿಡತ್ತಿಯೋ ದೇಶಮುಡೈಯಾಯ್। ತಿರವೇಲೋರೆ ಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಕೀಳ್‌ವಾನಮ್ ವೆಳ್ಳೆನ್ರು ರಾಗ: ಧನ್ಯಾಸಿ

8. ಕೀಳ್‌ವಾನಮ್ ವೆಳ್ಳೆನ್ರು, ಎರುಮೈ ಶಿರುವೀಡು ಮೇಯ್‌ವಾನ್ ಪರನ್ದನ ಕಾಣ್। ಮಿಕ್ಕುಳ್ಳ ಪಿಳ್ಳೈಗಳುಮ್॥ ಪೋವಾನ್ ಪೋಗಿನ್ರಾರೈ ಪ್ಪೋಗಾಮಲ್ ಕಾತ್ತು ಉನ್ನೈ ಕ್ಕೂವುವಾನ್ ವನ್ದು ನಿನ್ರೋಮ್, ಕೋದುಕಲಮುಡೈಯ॥

ಪಾವಾಯ್। ಎಳಿನ್ದಿರಾಯ್ : ಪ್ಪಾಡಿಪ್ಪರೈಕ್ಕೊಣ್ದು ಮಾವಾಯ್ ಪಿಳನ್ದಾನೈ ಮಲ್ಲರೈಮಾಟ್ಟಿಯ।। ದೇವಾದಿದೇವನೈ ಚ್ಚಿನ್ರು ನಾಮ್ ಶೇವಿತ್ತಾಲ್, ಆವಾವೆನ್ರಾರಾಯ್ನ್ದರುಳೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ತೂಮಣಿಮಾಡತ್ತು ಚ್ಚುಟ್ಟುಮ್ ರಾಗ: ಸಾರಂಗ

9. ತೂಮಣಿಮಾಡತ್ತು ಚ್ಚುಟ್ಟುಮ್ ವಿಳಕ್ಕೆರಿಯ ಧೂಪಂ ಕಮಲತ್ತುಯಿಲಣೈಮೇಲ್ ಕಣ್ವಳರುಮ್।। ಮಾಮಾನ್ ಮಗಳೇ। ಮಣಿಕ್ಕದವಮ್ ತಾಳ್ ತಿರವಾಯ್ಮಾಮೀರ್। ಅವಳೈ ಎಳುಪ್ಪೀರೋ? ಉನ್ ಮಗಳ್ ದಾನ್।। ಊಮೈಯೋ? ಅನ್ರಿಚ್ಚಿವಿಡೋ? ಆನನ್ದಲೋ? ವಿಮಪ್ಪೆರುಂತುಯಿಲ್ ಮನ್ದಿರಪ್ಪಟ್ಟಾಳೋ?।। "ಮಾಮಾಯನ್, ಮಾಧವನ್, ವೈಗುನ್ದನ್" ಎನ್ರೆನ್ರು ನಾಮಮ್ಪಲವುಮ್ ನವಿನ್ರೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ನೋಟ್ರು ಚ್ಚುವರ್ಕ್ಕಮ್ ಪುಗುಗಿನ್ರ ರಾಗ: ವಸಂತ

10. ನೋಟ್ರು ಚ್ಚುವರ್ಕ್ಕಮ್ ಪುಗುಗಿನ್ರ ಅಮ್ಮನಾಯ್। ಮಾಟ್ರಮುಮ್ ತಾರಾರೋ ವಾಶಲ್ ತಿರವಾದಾರ್? ನಾಟ್ಟತ್ತುಳಾಯ್ಮುಡಿ ನಾರಾಯಣನ್ ನಮ್ಮಾಲ್ ಪೋಟ್ರಪ್ಪರೈತರುಮ್ ಪುಣ್ಣಿಯನಾಲ್ ಪಣ್ಣೊರುನಾಳ್। ಕೂಟ್ರತ್ತಿನ್ ವಾಯ್ವಿಳಂದ ಕುಮ್ಬಕರ್ಣನುಮ್। ತೋಟ್ರುಮುನಕ್ಕೇ ಪೆರುನ್ದುಯಿಲ್ತಾನ್। ತನ್ದಾನೋ?। ಆಟ್ರ ಅನನ್ದಲುಡೈಯಾಯ್। ಅರುನ್ಗಲಮೇ ತೇಟ್ರಮಾಯ್ವನ್ದು ತಿರುವೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ಕಟ್ರುಕ್ಕರವೈ ಕ್ಕಣನ್ಗಳ್ ಪಲಕರನ್ದು ರಾಗ: ಮುಖಾರಿ

11. ಕಟ್ರುಕ್ಕರವೈ ಕ್ಕಣನ್ಗಳ್ ಪಲಕರನ್ದು। ಶೆಟ್ರಾರ್ ತಿರಲಳಿಯಚ್ಚಿನ್ರು ಶೆರುಚ್ಚಿಯ್ಯುಮ್।। ಕುಟ್ರ ಮೊನ್ರಿಲ್ಲಾದ ಕೋವಲರ್ನಾದಪ್ಪೆರ್ರೊಡಿಯೇ। ಪುಟ್ರರವಲ್ ಗುಲ್। ಪುನಮಯಿಲೇ। ಪೋದರಾಯ್।। ಶುಟ್ರತ್ತು ತೋಳೀಮಾರೆಲ್ಲಾರುಮ್ ವನ್ದು, ನಿನ್ ಮುಟ್ರಮ್ ಪುಗನ್ದು ಮುಗಿಲ್ ವಣ್ಣನ್ ಪೇರ್ ಪಾಡ।। ಶಿಟ್ರಾದೇ ಪೇಶಾದೇ ಶೆಲ್ವಪ್ಪೆಣ್ಣಾಟ್ಟಿ। ನೀ ಎಟ್ರುಕ್ಕುರನ್ಗುಮ್ ಪೊರುಳೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ಕನೈತ್ತಿಳಂಕಟ್ರೆರುಮೈ ಕನ್ರುಕ್ಕಿರನ್ಗೀ ರಾಗ: ಕೇದಾರಗೌಳ

12. ಕನೈತ್ತಿಳಂಕಟ್ರೆರುಮೈ ಕನ್ರುಕ್ಕಿರನ್ಗೀ। ನಿನೈತ್ತು ಮುಲೈವಳಿಯೇ ನಿನ್ರು ಪಾಲ್ ಶೋರ ನನೈತ್ತಿಲ್ಲಮ್ ಶೇರಾಕ್ಕುಮ್ ನರ್ಚೆಲ್ವನ್ ತಂಗಾಯ್ ಪನಿತ್ತಲೈವೀಳನಿನ್ ವಾಸಲ್ ಕಡೈಪಟ್ರಿ। ಸಿನತ್ತಿನಾಲ್ ತೆನ್ನಿಲಂಗೈ ಕೋಮಾನೈಶೆಟ್ರ ಮನತ್ತುಕ್ಕಿನಿಯಾನೈ ಪ್ಪಾಡುವುಮ್, ನೀ ವಾಯ್ ತಿರವಾಯ್।। ಇನಿತ್ತಾನ್ ಎಳಿನ್ದಿರಾಯ್ ಈದೆನ್ನ ಪೇರುರಕ್ಕಮ್? ಅನೈತ್ತಿಲ್ಲತ್ತಾರುಂ ಅರಿನ್ದೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ಪುಳ್ಳಿನ್ವಾಯ್ ಕೀಣ್ಡನೈ ಪೊಲ್ಲಾವರಕ್ಕನೈ ರಾಗ: ಅಠಾಣ

13. ಪುಳ್ಳಿನ್ವಾಯ್ ಕೀಣ್ಡನೈ ಪೊಲ್ಲಾವರಕ್ಕನೈ। ಕ್ಕಿಳ್ಳಿಕ್ಕಳೈನ್ದಾನೈ ಕೀರ್ತ್ತಿಮೈ ಪಾಡಿಪ್ಪೋಯ್, ಪಿಳ್ಳೈಗಳೆಲ್ಲಾರುಮ್ ಪಾವೈಕ್ಕಳಮ್ ಪುಕ್ಕಾರ್, ವೆಳ್ಳಿಯೆಳುನ್ದು ವಿಯಾಳ ಮುರನ್ಗಿಟ್ರು। ಪುಳ್ಳುಮ್ ಶಿಲಮ್ಬಿನ ಕಾಣ್। ಪೋದರಿಕ್ಕಣ್ಣಿನಾಯ್। ಕುಳ್ಳಕ್ಕುಳಿರ ಕ್ಕುಡೈನ್ದು ನೀರಾಡಾದೇ, ಪಳ್ಳಿಕ್ಕಿಡತ್ತಿಯೊ? ಪಾವಾಯ್। ನೀನನ್ನಾಳಾಲ್ ಕಳನ್ದವಿರ್ನ್ದು ಕಲನ್ದೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ಉಂಗಳ್ ಪುಳಕ್ಕಡೈ ತ್ತೋಟ್ಟತ್ತು ರಾಗ: ಆನಂದಭೈರವಿ

14. ಉಂಗಳ್ ಪುಳಕ್ಕಡೈ ತ್ತೋಟತ್ತು ವಾವಿಯುಳ್। ಶೆಂಗಳುನೀರ್ ವಾಯ್ನೆಗಿಂಳ್ದು ಆಮ್ಬಲ್ ವಾಯ್ ಕೂಮ್ಬಿನಕಾಣ್। ಶಂಗಲ್ಪೊಡಿಕ್ಕೂರೈ ವೆಣ್ಬಲ್ ತವತ್ತವರ್, ತಂಗಳ್ ತಿರುಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಶಙ್ಗೆಡುವಾನ್ ಪೋಗಿನ್ರಾರ್: ಎನ್ಗಳೈ ಮುನ್ನಂ ಎಳುಪ್ಪುವಾನ್ ವಾಯ್ ಪೇಶುಮ್ ನನ್ಗಾಯ್। ಎಳಂನ್ದಿರಾಯ್ ನಾಣಾದಾಯ್? ನಾವುಡೈಯಾಯ್। ಶನ್ಗೋಡು ಚಕ್ಕರಮೇನ್ದುಮ್ ತಡಕ್ಕೈಯನ್। ಪನ್ಗಯಕ್ಕಣ್ಣಾನೈ ಪ್ಪಾಡೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ಎಲ್ಲೇಯಿಳನ್ಗಿಳಿಯೇ ಇನ್ನುಮುರುಂಗುದಿಯೊ? ರಾಗ: ಬೇಗಡೆ

15. "ಎಲ್ಲೇಯಿಳನ್ಗಿಳಿಯೇ। ಇನ್ನುಮುರುಂಗುದಿಯೊ?" "ಶಿಲ್ಲೆನ್ರ ಳ್ಳಿಯೇನ್ಮಿನ್, ನಂಗೈಮೀರ್। ಪೋದರುಗಿನ್ರೇನ್" "ವಲ್ಲ್ಯೆಉನ್ ಕಟ್ಟುರೈಗಳ್। ಪಣ್ಡೇಉನ್‌ವಾಯಿರಿದುಮ್ ವಲ್ಲೀರ್‌ಗಳ್ ನೀಂಗಳೇ, ನಾನೇತಾನ್ ಆಯಿಡುಗ।" "ಒಲ್ಲೈ ನೀ ಪೋದಾಯ್, ಉನ್ನಕ್ಕೆನ್ನ ವೇರುಡೈಯ್ಯೈ?" "ಎಲ್ಲಾರುಮ್ ಪೋನ್ದಾರೋ?" ಪೋನ್ದಾರ್ ಪೋನ್ದು ಎಣ್ಣಿಕ್ಕೊಳ್; ವಲ್ಲಾನೈ ಕೊನ್ರಾನೈ , ಮಾಟ್ರಾರೈ ಮಾಟ್ರಳಿಕ್ಕ ವಲ್ಲಾನೈ, ಮಾಯನೈ ಪ್ಪಾಡೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ನಾಯಗನಾಯ್ ನಿನ್ರ ನನ್ದಗೋಪನುಡೈಯ ರಾಗ: ಮೋಹನ

16. ನಾಯಗನಾಯ್ ನಿನ್ರ ನನ್ದಗೋಪನುಡೈಯ। ಕೋಯಿಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ ಕೊಡಿತ್ತೋನ್ರುಮ್ ತೋರಣವಾಶಲ್ ಕಾಪ್ಪಾನೇ, ಮಣಿಕ್ಕದವಮ್ ತಾಳ್‌ತಿರವಾಯ್ ಆಯರ್ ಶಿರುಮಿಯ ರೋಮುಕ್ಕು ಅರೈಪರೈ। ಮಾಯನ್ ಮಣಿವಣ್ಣನ್ ನೆನ್ನಲೇ ವಾಯ್‌ನೇರ್‌ನ್ದಾನ್ ತೂಯೋ ಮಾಯ್‌ವನ್ದೋಮ್, ತುಯಿಲೆಳೈಪ್ಪಾಡುವಾನ್। ವಾಯಾಲ್ ಮುನ್ನ ಮುನ್ನಮ್ ಮಾಟ್ರಾದೇ, ಅಮ್ಮಾ ನೀ ನೇಶಯ ನಿಲೈಕ್ಕದವಮ್ ನೀಕ್ಕೆಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ಅಮ್ಬರಮೇ, ತಣ್ಣೀರೇ, ಶೋರೇಅರಮ್ ರಾಗ: ಕಲ್ಯಾಣಿ

17. ಅಮ್ಬರಮೇ, ತಣ್ಣೀರೇ, ಶೋರೇಅರಮ್ ಶೈಯ್ಯುಮ್ ಎಮ್ಬೆರುಮಾನ್ ನನ್ದಗೋಪಾಲಾ ಎಳುಂದಿರಾಯ್ ಕೊಮ್ಬನಾರ್ಕೆಲ್ಲಾಂ ಕೊಳುನ್ದೇ ಕುಲವಿಳಕ್ಕೆ ಎಂಬೆರುಮಾಟ್ಟಿ ಯಶೋದಾ ಅರಿವುರಾಯ್ ಅಮ್ಬರುಂಮೂಡರುತ್ತು ಓನ್ಗಿಉಲಗಳನ್ದ। ಉಮ್ಬರ್‌ಕ್ಕೋಮಾನೇ। ಉರಂಗಾದೆ ಎಳುನ್ದಿ ರಾಯ್। ಶೆಮ್ಬೊರ್ಕಳಲಡಿಚ್ಚಿಲ್ವಾ। ಬಲದೇವಾ। ಉಂಬಿಯುಂ ನೀಯುಂ ಉರಂನ್ಗೇಲೋ ರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ಉನ್ದು ಮದಗಳಿಟ್ರನ್ ಓಡಾದ ರಾಗ: ಸಾವೇರಿ

18. ಉನ್ದು ಮದಗಳಿಟ್ರನ್ ಓಡಾದ ತೋಳ್‌ವಲಿಯನ್। ನನ್ದಗೋಪಾಲನ್ ಮರುಮಗಳೇ। ನಪ್ಪಿನ್ನಾಯ್ ಕನ್ದಮ್ ಕಮಳುಮ್ ಕುಳಲೀ ಕಡೈತಿರವಾಯ್। ವನ್ದೆಂಗುಂ ಕೋಳಿ ಅಳೈತ್ತನಕಾಣ್; ಮಾಧವಿ ಪ್ಪನ್ದಲ್ ಮೇಲ್ ಪಲ್ ಕಾಲ್ ಕುಯಿಲಿನಂಗಳ್ ಕೂವಿನಕಾಣ್; ಪನ್ದಾರ್‌ವಿರಲಿ। ಉನ್‌ಮೈತ್ತುನನ್ ಪೇರ್‌ಪ್ಪಾಡ ಶೆನ್ದಾಮರೈ ಕ್ಕೈಯಾಲ್ ಶೀರಾರ್ ವಳೈಯೊಳಿಪ್ಪವನ್ದು ತಿರವಾಯ್, ಮಗಿಳ್‌ನ್ದೇಲೋ ರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ಕುತ್ತುವಿಳಕ್ಕೆರಿಯ ಕ್ಕೋಟ್ಟುಕ್ಕಾಲ್ ರಾಗ: ಶಹನ

19. ಕುತ್ತುವಿಳಕ್ಕೆರಿಯ ಕ್ಕೋಟ್ಟುಕ್ಕಾಲ್ ಕಟ್ಟಿಲ್‌ಮೇಲ್ ಮೆತ್ತೆನ್ರಪನ್ನ ಶಯನತ್ತಿನ್ ಮೇಲೇರಿ ಕ್ಕೊತ್ತಲರ್ ಪೂನ್ಗುಳಲ್ ನಪ್ಪಿನ್ನೈ। ಕೊಂಗೈಮೇಲ್ ವೈತ್ತುಕ್ಕಿಡನ್ದ ಮಲರ್ ಮಾರ್ಬಾ। ವಾಯ್ ತಿರವಾಯ್ ಮೈತ್ತಡನ್ಗಣ್ಣಿನಾಯ್। ನೀ ಉನ್ ಮಣಾಳನೈ ಎತ್ತನೈಪೋದುಮ್ ತುಯಿಲೆಳ ಒಟ್ಟಾಯ್‌ಕಾಣ್ ಎತ್ತನೈ ಯೇಲುಮ್ ಪಿರಿವಾಟ್ರಗಿಲ್ಲಾ ಯಾಲ್ । ತತ್ತುವಮ್ ಅನ್ರು ತಗವೇಲೋ ರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ಮುಪ್ಪತ್ತು ಮೂವರ್ ಅಮರರ್ಕು ರಾಗ: ಜುಂಜೋಟಿ

20. ಮುಪ್ಪತ್ತು ಮೂವರ್‌ಅಮರರ್ಕು ಮುನ್ ಶೆನ್ರು ಕಪ್ಪಮ್ ತವಿರ್‌ಕ್ಕುಮ್ ಕಲಿಯೆ, ತುಯಿಲೆಳಾಯ್। ಶೆಪ್ಪಮುಡೈಯಾಯ್ ತಿರಲುಡೈಯಾಯ್ ಶೆಟ್ರಾರ್‌ಕ್ಕು। ವೆಪ್ಪಮ್ ಕೊಡುಕ್ಕುಮ್ ವಿಮಲಾ ತುಯಿಲೆಳಾಯ್। ಶೆಪ್ಪನ್ನ ಮೆನ್‌ಮುಲೈ ಚ್ಚಿವ್ವಾಯ್ ಶಿರುಮರುನ್ಗುಲ್ ನಪ್ಪಿನ್ನೈನಂಗಾಯ್ ತಿರುವೇ ತುಯಿಲೆಳಾಯ್ ಉಕ್ಕಮುಮ್ ತಟ್ಟೊಳಿಯುಮ್ ತನ್ದುನ್‌ಮಣಾಳನೈ ಇಪ್ಪೊದೇ ಎಮ್ಮೈನೀರಾಟ್ಟೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ಏಟ್ರ ಕಲಂಗಳೆದಿರ್ ಪೊಂಗಿ ಮೀದಳಿಪ್ಪ ರಾಗ: ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ

21. ಏಟ್ರ ಕಲಂಗಳೆದಿರ್ ಪೊಂಗಿ ಮೀದಳಿಪ್ಪ ಮಾಟ್ರಾದೇ ಪಾಲ್ ಶೊರಿಯುಮ್ ವಳ್ಳಲ್ ಪೆರುಂಪ್ಪಶುಕ್ಕಳ್।

ಆಟ್ರಪ್ಪಡೈತ್ತಾನ್ ಮಗನೇ ಅರಿವುರಾಯ್ ಉಟ್ರಂ ಉಡೈಯಾಯ್ ಪೆರಿಯಾಯ್ ಉಲಗಿನಿಲ್ ತೋಟ್ರಮಾಯ್ ನಿನ್ರ ಶುಡರೇ ತುಯಿಲೆಳಾಯ್ ಮಾಟ್ರಾರುನಕ್ಕು ವಲಿತೊಲೈನ್ದುನ್‌ವಾಶರ್ಕಣ್ ಆಟ್ರಾದು ವನ್ದುನ್ನಡಿ ಪಣಿಯುಮಾಪೋಲೇ ಪೋಟ್ರಿಯಾಮ್ ವನ್ದೋಮ್ ಪುಗಳ್‌ನ್ದೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಅಂಗಣ್ ಮಾಜ್ಞಾಲತ್ತರಸರ್ ಅಭಿಮಾನ ರಾಗ: ಯಮನ್

22. ಅಂಗಣ್ ಮಾಜ್ಞಾಲತ್ತರಸರ್ ಅಭಿಮಾನ ಭಂಗಮಾಯ್‌ವನ್ದು ನಿನ್ ಪಳ್ಳಿಕ್ಕಟ್ಟಿಲ್ ಕೀಳೆ. ಶಂಗಮ್ ಯಿರುಪ್ಪಾರ್ವೋಲ್ ವಂದು ತಲೈಪ್ಪೆಯ್‌ದೋಮ್, ಕಿಂಕಿಣಿ ವಾಯ್‌ಚ್ಚಿಯ್‌ದ ತಾಮರೈಪೂಪ್ಪೋಲೆ, ಶೆಂಗಣ್‌ಶಿರುಚ್ಚಿ ರಿದೆಮ್ಮೇಲ್, ವಿಳಿಯಾವೋ? ತಿಂಗಳುಮ್ ಆದಿತ್ಯನುಮ್ ಎಳುನ್ದಾರ್‌ಪೋಲ್, ಅಂಗಣ್ ಇರಂಡುಗೊಂಡು ಎಂಗಳ್ ಮೇಲ್ ನೋಕ್ಕುದಿಯೇಲ್ । ಎಂಗಳ್ ಮೇಲ್ ಸಾಬಮ್‌ಯಿಳಿನ್ದೇಲೋರೆ ಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಮಾರಿಮಲೈ ಮುಳೈಂಜಿಲ್ ರಾಗ: ಬಿಲಹರಿ

23. ಮಾರಿಮಲೈ ಮುಳೈಂಜಿಲ್ ಮನ್ನಿಕ್ಕಿಡನ್ದು ಉರುಂಗುಮ್ ಶೀರಿಯ ಶಿಂಗಮ್ ಅರಿವುಟ್ರು ತೀವಿಳಿತ್ತು. ವೇರಿಮಮಿರ್ ಪೊಂಗ ಎಪ್ಪಾಡುಮ್ ಪೇರ್‌ನ್ದುದರಿ ಮೂರಿನಿಮಿರ್‌ನ್ದು ಮುಳಂಗಿ ಪ್ಪುರಪ್ಪಟ್ಟು। ಪೋದರುಮಾಪೋಲೆ ನೀಪೂವೈಪೂವಣ್ಣಾ। ಉನ್ ಕೋಯಿಲ್ ನಿನ್ರುಮಿಂಗನೇ ಪೊನ್ದರುಳಿ ಕೋಪ್ಪುಡೈಯ ಶೀರಿಯ ಶಿಂಗಾಸನತ್ತಿರುನ್ದು ಯಾಮ್‌ವಂದ ಕಾರಿಯಮ್ ಆರಾಯ್‌ನ್ದು ಅರುಳೇಲೋ ರೆಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಅನ್ರಿವುಲಗಂಏಳಂದಾಯ್ ಅಡಿಪೋಟ್ರಿ ರಾಗ: ಸಿಂಧುಭೈರವಿ

24. ಅನ್ರಿವುಲಗಂಏಳಂದಾಯ್ ಅಡಿಪೋಟ್ರಿ। ಶೆನ್ರಂಗುತ್ತೆನ್ನಿಲನ್ಗೆ ೃ ಶೆಟ್ರಾಯ್ ತಿರಲ್ ಪೋಟ್ರಿ ಪೊನ್ರಚ್ಚಗಡಮುದೈತ್ತಾಯ್ ಪುಗಳ್ ಪೋಟ್ರಿ। ಕನ್ರು ಕುಣಿಲಾ ಎರಿನ್ದಾಯ್ ಕಳಲ್ ಪೋಟ್ರಿ ಕುನ್ರು ಕುಡೈಯಾಯ್ ಎಡುತ್ತಾಯ್ ಗುಣಂ ಪೋಟ್ರಿವೆನ್ರು ಪಗೈಕೆಡುಕ್ಕುಮ್ ನಿನ್ ಕೈಯಿಲ್ ವೇಲ್ ಪೋಟ್ರಿ ಎನ್ರೆನ್ರು ಉನ್ ಶೇವಗಮೇ ಯೇತ್ತಿಪ್ಪರೈ ಕೊಳ್ವಾನ್ ಇನ್ರುಯಾಮ್ ವನ್ದೋಮ್ ಇರಂಗೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಒರುತ್ತಿ ಮಗನಾಯ್ ಪ್ಪಿರನ್ದು ರಾಗ: ಬೇಹಾಗ್

25. ಒರುತ್ತಿ ಮಗನಾಯ್ ಪ್ಪಿರನ್ದು ಓರಿರವಿಲ್। ಒರುತ್ತಿಮಗನಾಯೊಳಿತ್ತು ವಳರ ತರಿಕ್ಕಿಲಾನಾಗಿ ತಾನ್ ತೀಂಗು ನಿನೈನ್ದ ಕರುತ್ತೈಪ್ಪಿಳೈಪ್ಪಿತ್ತು ಕ್ಕಂಜನ್ ವಯಿಟ್ರಿಲ್ ನೆರುಪ್ಪೆನ್ನ ನಿನ್ರ ನೆಡುಮಾಲೇ? ಉನ್ನೈ ಅರುತ್ತಿತ್ತು ವನ್ದೋಮ್; ಪರೈತರುದಿಯಾಗಿಲ್ ತಿರುತ್ತಕ್ಕ ಶೆಲ್ವಮುಮ್ ಶೇವಗಮುಮ್ ಯಾಮ್ಪಾಡಿ ವರುತ್ತಮುಮ್ ತೀರ್‌ನ್ದು ಮಗಿಳ್‌ನ್ದೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಮಾಲೇ ಮಣಿವಣ್ಣಾ ಮಾರ್ಗಳಿ ರಾಗ: ಕುಂತಲವರಾಳಿ

26. ಮಾಲೇ ಮಣಿವಣ್ಣಾ। ಮಾರ್ಗಳಿ ನೀರಾಡುವಾನ್। ಮೇಲೈಯಾರ್ ಶೆಯ್‌ವನಗಳ್ ವೇಣ್ಡುವನ ಕೇಟ್ಟಿಯೇಲ್ ಜ್ಞಾನತ್ತೆ ೃಯೆಲ್ಲಾಮ್ ನಡುಂಗಮುರಲ್ವನ ಪಾಲನ್ನವಣ್ಣತ್ತುನ್ ಪಾಂಚಜನ್ನಿಯಮೇ। ಪೋಲ್ವನಶಂಗಂಗಳ್ ಪೋಯ್ಪಾಡುಡೈಯನವೇ। ಶಾಲಪ್ಪೆರುಮ್ಪರೆಯೇ, ಪಲ್ಲಾಂಡಿಶೈಪ್ಪಾರೇ। ಕೋಲವಿಳಕ್ಕೇ, ಕೊಡಿಯೇ ವಿದಾನಮೇ, ಆಲಿನಿಲೈಯಾಯ್; ಅರುಳೇ ಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಕೂಡಾರೈವೆಲ್ಲುಮ್ ಶೀರ್ ಗೋವಿಂದಾ ರಾಗ: ಪೂರ್ವಿಕಲ್ಯಾಣಿ

27. ಕೂಡಾರೈವೆಲ್ಲುಮ್ ಶೀರ್ ಗೋವಿಂದಾ। ಉನ್‌ದನ್ನೈ ಪಾಡಿಪ್ಪರೈಕೊಣ್ಡು ಯಾಮ್ ಪೆರುಶನ್ಮಾನಮ್। ನಾಡುಪುಗಳುಮ್ ಪರಿಶಿನಾಲ್ ನನ್ರಾಗ, ಶೂಡಗಮೇ ತೋಳ್‌ವಳೆಯೇ ತೋಡೇ ಶೆವಿಪ್ಪೂವೇ ಪಾಡಗಮೇ ಯೆನ್ರನೆಯ ಪಲ್‌ಕಲನುಂ ಯಾಂ ಅಣಿವೋಂ ಆಡೈಯುಡುಪ್ಪೋಂ ಅದನ್ ಪಿನ್ನೇ ಪಾಲ್‌ಶೋರು ಮೂಡ, ನೆಯ್ ಪೆಯ್ದು ಮುಳನ್ಗೈ ವಳಿವಾರ ಕ್ಕೂಡಿಯಿರನ್ದು, ಕುಳಿರ್‌ನ್ದೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್॥

ಕರವೈಗಳ್ ಪಿನ್ ಶೆನ್ರು ಕಾನಂ ರಾಗ: ಕಾಂಬೋದಿ

28. ಕರವೈಗಳ್ ಪಿನ್ ಶೆನ್ರು ಕಾನಂ ಶೇರ್‌ನ್ದು ಉಣ್ಬೋಮ್ ಅರಿವೊನ್ರುಮಿಲ್ಲಾದ ಆಯ್ ಕ್ಕುಲತ್ತು ಉನ್‌ದನ್ನೈ ಪಿರವಿ ಪೆರುನ್ದನ್ಯೈ ಪುಣ್ಣಿಯಮ್ ಯಾಮುಡೈಯೋಮ್।। ಕುರೈವೊನ್ರುಮಿಲ್ಲಾದ ಗೋವಿಂದಾ । ಉನ್‌ದನ್ನೋಡು। ಉರವೇಲ್ ನಮಕ್ಕು ಇನ್ನೊಳಿಕ್ಕ್ಯ ಒಳಿಯಾದು। ಅರಿಯಾದ ಪಿಳ್ಳೈಗಳೋಮ್। ಅನ್ಬಿನಾಲ್ ಉನ್‌ದನ್ನೈ ।। ಚ್ಚಿರುಪೇರಳೈತ್ತನವುಮ್, ಶೀರಿಯರುಳಾದೇ, ಇರೈವಾ। ನೀ ತಾರಾಯ್ ಪರೈಯೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ಶಿಟ್ರಮ್ ಶಿರುಕಾಲೈ ವನ್ದುನ್ನೈ ಶೇವಿತ್ತು ರಾಗ: ಮಧ್ಯಮಾವತಿ

29. ಶಿಟ್ರಮ್ ಶಿರುಕಾಲೈ ವನ್ದುನ್ನೈ ಶೇವಿತ್ತು ಉನ್ ಪೊಟ್ರಾಮರೈಯಡಿಯೇ ಪ್ರೋಟ್ರುಮ್ ಪೊರುಳ್ ಕೇಳಾಯ್; ಪೆಟ್ರಮ್ ಮೇಯ್ತ್ತು ಣ್ಣುಮ್ ಕುಲತ್ತಿಲ್ ಪಿರುನ್ದು ನೀ ಕುಟ್ರೇವರ್ ಎಂಗಳೈ ಕೊಳ್ಳಾಮಲ್ ಪೋಗಾದು; ಇಟ್ರೈಪ್ಪರೈ ಕೊಳ್ವಾನ್ ಅನ್ರುಕಾಣ್ ಗೋವಿನ್ದಾ ಎಟ್ರೈಕ್ಕುಮ್ ವಿಳೇಳು ಪಿರವಿಕ್ಕುಮ್ ಉನ್ದನ್ನೋಡು ಉಟ್ರೋಮೇ ಯಾವೋಮ್ ಉನಕ್ಕೆ ನಾಮ್ ಅಟ್ ಚೆಯ್ವೋಮ್ ಮಟ್ರನಮ್ ಕಾಮನ್ಗಳೈ ಮಾಟ್ರೇಲೋರೆಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ವಂಗಕ್ಕಡಲ್ ಕಡೈನ್ದ ಮಾಧವನೈ ಕೇಶವನೈ ರಾಗ: ಸುರುಟಿ

30. ವಂಗಕ್ಕಡಲ್ ಕಡೈನ್ದ ಮಾಧವನೈ ಕೇಶವನೈ, ತಿನ್ಗಳ್ ತಿರುಮುಗತ್ತು ಸೇಯಿಳೆಯಾರ್ ಶೆನ್ರಿರೈಂಜಿ। ಅಂಗಪ್ಪರೈಕೊಣ್ಡ ಆಟ್ರೈ, ಅಣೈಪುದುವೈ ಪೈಂಗಮಲತ್ತಣ್ ಡೆರಿಯಲ್ ಪಟ್ಟರ್ ಪಿರಾನ್ ಕೋದೈಶೊನ್ನ।। ಶಂಗತ್ತಮಿಳ್ ಮಾಲೈ ಮುಪ್ಪದುಮ್ ತಪ್ಪಾಮೇ ಇನ್ಗು ಇಪ್ಪರಿಶು ಉರೈಪ್ಪಾರ್ ಈರಿರಣ್ಡುಂ ಮಾಲ್ವರೈ ತ್ತೋಳ್। ಶೆಂಗಣ್ ತಿರುಮುಗತ್ತು ಶೆಲ್ವತ್ತಿರುಮಾಲಾಲ್। ಎಂಗುಂ ತಿರುವರುಳ್ ಪೆಟ್ರು ಇನ್ಬರುವರೆಂಮ್ಬಾವಾಯ್।।

ನಂದಗೋಪಕುಮಾರ ನಳಿನಾಕ್ಷ (ತಿರುಪ್ಪಾವೈ-ಕನ್ನಡಭಾವಾನುವಾದ)

ನಂದಗೋಪಕುಮಾರ ನಳಿನಾಕ್ಷ, ರವಿಚಂದ್ರರಂದವಡೆದಿಹ ವದನ ಮಂಡಲದಿ ಶೋಭಿಸುವ ಮಂದಹಾಸ ತ್ರಿಮುಖಿ ಸರ್ವಜೀವ ಪ್ರಮುಖಿ ಮೇಘವರ್ಣಾಂಗ ಹರಿಯು। ಚಂದದೀ ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸದಲಿ, ಶೋಭಿಸಿಹ ಚಂದಿರನ ಬೆಳಕಿನೊಳು ಕ್ರೀಡೆಗೆಳಸುವ, ಸೊಬಗಿನಿಂದು ಮುಖಿಯರು ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ ನೀವ್ಗಳತಿಯರೆ ಕಾದಿರ್ಪವ್ರತಮುಕ್ತಿಗೆ।।1।। ಭುವಿಸೌಖ್ಯ ಜೀವಿಗಳೆ ಕೇಳಿ ನೋಂಪಿಯ ಪರಿಯ ಭುವನ ರಕ್ಷಕ ನೆಪಕೆ ಮಲಗಿ ಕ್ಷೀರಧಿಯೊಳಗೆ। ತವೆಸುಷುಪ್ತಿಯೊಳಿರಲ್ಕವನ ಪಾದವಮುಟ್ಟಿ ಮೆಲ್ಲಲಾರೆವು ಘೃತವ, ನೊರೆವಾಲ। ಸವಿಯಲಾರೆವು। ಮಿಂದುಷಃ ಕಾಲದಲಿ ಕಣ್ಗೆ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂ ಹಚ್ಚಿಕಾಡಿಗೆಯ ಹೂಮುಡಿಯಲವಗಾಗದದರಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯೊಳವನ ನೆನೆವುದೇ ವ್ರತದ ಗುರಿಯು।।2।। ವರತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ವಿಶ್ವವನಳೆದ ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಗೈದು, ನೋಂಪಿಯ ಚರಿಸೆ ಹರುಷದಿಂದೊಂದಾಗಿ ಮಿಂದನಾವೃಷ್ಟಿಯಾ ದೋಷವಿಲ್ಲದ ದೇಶದೊಳ್। ಸುರಿದು ಮೂರಾವರ್ತಿ ಮಳೆಯೆಲ್ಲ ಮಾಸದೊಳಗುರೆ ಬೆಳೆದ ಪೈರುಭತ್ತದೊಳೊಲೆವ ಮೀನು ಮೇಣ್, ಕರಿದುಂಬಿ ನೈದಿಲೆಯೊಳೊರಗಿರಲು, ತುರುಕರೆಯೆ ಕೊಡವಾಲ, ವ್ರತಸಿದ್ಧಿಯು।।3।। ದೇವ ವರುಣನೆ ಜೀವನಾಧಾರನಾದ ನೀನಾವಪರಿಯೌದಾರ್ಯಗೆಡದುದಧಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಪಾವನದ ಜಲವೀಂಟುತಾಕಾಶಕೇರುತ್ತಲಾದಿ ದೇವನ ರೂಪದಿಂ ಆವಿಯನ್ಕಂಡಲದೆ ಹರಿಯ ಕರಚಕ್ರದೊಲು ತೀವಿಬೆಳಗುತ್ತವನ ಶಂಖದಾ ಧ್ವನಿಗೈಯುತಾವು ನೀರಾಡಲ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾಸದಲಿ ಹರಿಶರದೊಲುಗಿಸು ಮಳೆಯ।।4।। ಬೆರಗೀವ ಚೇಷ್ಟಿತನು ಮಾಗಿ, ದೈವಾಂಶದಲಿ ಮೆರೆಯುತುತ್ತರ ಮಧುರೆಯರಸುವಾಗಿ, ಪರಿಶುದ್ಧ ವರಜಲದಿ ತೀವಿದಾ ಯಮುನಾನದೀ ತೀರವಾಸಿಯಾ ಯದುಕುಲಜನು। ಪರಮ ಸಾದ್ವಿ ಯಶೋದೆ ಗರ್ಭಸಂಭವ ಕೃಷ್ಣ ಗುರುತರದ ಪುಷ್ಪಗಳನಿತ್ತು, ಸೇವಿಸಿ ನುತಿಸೆ ಪಿರಿದೆನಿಪ ಪಾಪಗಳು ಹತ್ತಿಯುರಿದಂತಾಗಿ ಮುಗಿವುದೌ ನಮ್ಮ ವ್ರತವು।।5।। ಅಕ್ಕಯೇಳೇಳಮ್ಮ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೂಗಿದವು ಅಕೋ ಕೇಳೌ ಶಂಖನಾದ ರವಸಾಲಯದ ಹೆಕ್ಕಳಿಯು ಪೂತನಿಯ ಮಾಲೆಯ ನಂಜುನ್ಮುಂಡು ಶಕಟವಂಚಕನ ಕೊಂದ। ಉಕ್ಕುದೆರೆಯುದಧಿಯೊಳು ಶೇಷತಲ್ಪದಿ ಮಲಗಿ ಸೊಕ್ಕುನಿದ್ದೆಯ ನಟಿಪನನ್ನು ಮನಮಂದಿರದಿ ಅಕ್ಕರೊಳು

ಪೂಜಿಸುವ, ಮುನಿಗಳಿಚ್ಚಿತ್ತೊರೆವ ಹರಿನಾಮ ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧಿ।।6।। ಇಲ್ಲ ದೆಸೆಯೊಳು ಭರದ್ವಾಜ ಪಕ್ಷಿಗಳು ನೆರೆದುಲ್ಲಸದಿ ಕೀಚು ಕೀಚೆನ್ನುತಿಹವಾನುಡಿಯ ಸಲ್ಲಲಿತದರ್ಥ ಕಿವಿಗ್ಹಿಡಿಯವೇಯೆಲೆ ಹುಚ್ಚು ಹೆಣ್ಣೆ, ಗೆಜ್ಜೆಯ ಶಬ್ದವು। ಘಲ್ಲು ಘಲ್ಲೆನೆ ಮೊಸರು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಕಡೆಯುತಿಹ ನಲ್ಲೆಯರು ಕೇಶವನ ಪಾಡುತಿಹುದನು ಕೇಳುತಿಲ್ಲಿನೀ ನಿದ್ರಪುದೆ ಯೆಚ್ಚತ್ತು ಹರಿನಾಮಗೈದು ಕೃತಕೃತಳಾಗು।।7।। ಮಾಡಣಾಗಸ ಬೀಳುಪುದೋರಲೆಮ್ಮೆಗಳೆಲ್ಲವೋಡಿದವು ಯಿಬ್ಬನಿಯ ಪುಲ್ಲಮೇಯಲು ಬನಕೆ ಗಾಡಿಕಾತಿಯರೆಲ್ಲ ಪೊರಟಿರಲು, ಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಂದಿಹೆವು ಏಳು ಹೆಣ್ಣೇ। ಜೋಡಿಸುತ ವಾದ್ಯಗಳ ಹರಿಯ ಸದ್ಗುಣಗಳನು ಪಾಡಿ, ಹಯಮುಖಿದಸುರ ಕೇಶಿಯನು ಕಾಲ್ವಿಡಿಯುತೀಡಾಡಿ ಸೀಳುತ್ತ ಮಲ್ಲರನ್ನುಳಿಸಿದನು। ಭಜಿಸೆ ಕೃಪೆಗೈವ ನಮಗೆ।।8।। ವರಮಣಿಗಳಿಂದೆಸೆವ ಭವ್ಯತರ ಮಾಳಿಗೆಯೊಳುರೆ ಬೆಳಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಪ ದಿವ್ಯ ಸೊಡರುಗಳೆಸೆಯೆ ಪರಮ ಸೌಗಂಧದಿಂ ಮಘಮಘಿಪ ಸಾಮ್ರಾಣಿ ಧೂಮ ತುಂಬಿರೆ ಸುತ್ತಲು। ವರಲಕ್ಷ್ಮಿಶೇಷತಲ್ಪದೊಳಿಹಳು ಮೇಲೆದ್ದು ತೆರೆಯಲೀ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಕದದ ಬೀಗವನಾಕೆಗೊರೆವೆ ವೇಳಿಸಿರತ್ತೆ, ಮಾಧವನ ಗುಣಗಣವ ಸಾಹಸ್ರನಾಮಂಗಳ।।9।। ಮುಗಿಸಿನೋಂಪಿಯ ಸಗ್ಗ ಕೈದಲಿಹ ಸ್ವಾಮಿನಿಯೆ ತೆಗೆಯಲಾರಿರೆ ಕದವ, ಮಾರುನುಡಿಯಾಡಿರೇ ಮಘಿಮಘಿಪ ತುಲಸಿಮಾಲೆಯ ಮುಡಿದುಕೊಟ್ಟುದನು ಧರಿಸಿದಾರಂಗನಾಥಂ। ಮಿಗೆ ನಮ್ಮನುತಿಗೇಳಿ, ಪುರುಷಾರ್ಥವೀವವಗೆ ಯುಗವು ತ್ರೇತೆಯೊಳಸುವ ಕುಂಭಕರ್ಣನು ನೀಗಿ ಬಿಗುಹಿನಿಂ ಧೀರ್ಘನಿದ್ರೆಯ ಗೈದನಂತಿಹಳೆ, ಕಾದಿಹೆವು ತೆಗೆ ಕದವನು।।10।। ಕರೆಯುದಿಹ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆ ಗೋವಿನೊಳು ನೊರೆವಾಲ ಕರೆಯುತ್ತ ಶತ್ರುಗಳ ದಂಡೆಯಾತ್ರೆಯ ಗೈದು ಕೊರಗಿಸುವ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಕೆರಗದಿಹ ಗೋಪಾಲವಂಶದಾ ಹೊಂಬಳ್ಳಿಯೇ। ಉರಗಗಾತ್ರನಿತಂಬೆ ವನಮಯೂರಿಯ ಗರಿಯ ಪರಿಯ ಕೇಶಿಯೆ ಬಾರೆ, ಸುತ್ತಲಿಹ ಗೆಳತಿಯರು ಹರಿನಾಮ ಜಪಿಸಿಹರು ಹಿತ್ತಲೆಡೆ ನೀನಿಂತು ನಿದ್ರಿಸಿಹ ಪರಿಯ ಪೇಳೌ।।11।। ಯೆಳಗಂದಿ ಯೆಮ್ಮೆಗಳು, ಕರುಗಳನು ನೆನೆನೆನೆದು ಘಳಿಲನೊಯ್ಗುಟ್ಟುತ್ತ ಪೊರಡೆ, ಕೆಚ್ಚಲಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಂತೆರಂದ್ರುದಿಂ ಪಾಲ್ಸುರಿದು, ಮನೆಯೆಲ್ಲ ಕೆರಸೆನಿಸುವಷ್ಟು ಸಿರಿಯ। ನಿಳಯ ಹರಿ ಸೋದರಿಯೆ ಪಾಲ್ಪನಿಯ ಶಿರವಾನೆ ಭಳಿರೆ ನಿನ್ನಯ ಕದದ ಮೆಟ್ಟಿಲಂ ಪಿಡಿದು ಬಹು ಮುಳಿಸಿಂದ ವರಲಂಕೆಯಧಿಪತಿಯ ಕೊಂದವನ ನುತಿಸಿ ಕಾದಿಹರು ಯೇಳೌ।।12।। ಸೀಳಿ ಬಕನನು ರಾವಣಾಸುರನ ತೃಣದವೊಲು ಲೀಲೆಯಿಂತೆಗೆದೊಗೆದು, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳ ಪೊಗಳುತ್ತ,ಬಾಲೆಯರು ತಾವೆಲ್ಲ ಸಂಕೇತದೆಡೆಯೊಳಿಹರು। ಓಲಗಿಸಿ ಶುಕ್ರಪುಟ್ಟಹ, ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ತಾ ಬೀಳುಗೊಂಡನು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೂಗಿಕರೆಯುತಿಹವೇಳುತ್ತ ಭೃಂಗಾರಿನೇತ್ರೆ ನಿದ್ದೆಯನುಳಿದು, ನಮ್ಮನೀ ಸೇರಬೇಕೌ।।13।। ನಿಮ್ಮ ಹಿತ್ತಿಲ ತೋಟದೊಳಗಿರುವ ಬಾವಿಯಲಿ ಘಮ್ಮೆನಿಪ ಸೌಗಂಧ ಪುಷ್ಪಂಗಳರಳಿಹವು ಬಿಮ್ಮನಾನೈದಿಲೆಯು ಮೊಗ್ಗಾಯ್ತು,ಕಾವಿಯಂಬರವುಟ್ಟ ಯತಿಗಳೆಲ್ಲ। ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಯ ಗುಡಿಯ ಪೂಜೆಗೆನೆ ಪೊರಟಿಹರು ನಮ್ಮ ನೇಳಿಪೆನೆಂದ ಬಾಯಾಳಿ ಪೂರ್ಣಾಂಗಿ ಬೊಮ್ಮಪಿತನಹ, ಶಂಖ, ಚಕ್ರ ಗಧ ಕರಭೂಷಗೊಮ್ಮನದಿ ಪಾಡಲೇಳೌ।।14।। ಬಾಲಗಿಳಿಯೊಲು ನುಡಿವ, ನಿನಗಿನಿತು ನಿದ್ದೆಯೇ ಘೀಳಿಡುತಲಾರ್ಭಟಿಸಿ ಸಿಳ್ಳಿಕ್ಕಿ ಕರೆಯದಿರಿ ಲೀಲೆಯಿಂ ನಾನಾಗಿ ಬರುವೆ ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆಂದು ಮಾತಿತ್ತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಳೇ ಮೇಲುಗೈ ನೀನಹೆಯೊ ಅಲ್ಲದಾವಾದಪೆವೊ ಬಾಲಗೆಳತಿಯರೆಲ್ಲ ಬಂದಿರ್ಪರೆಣಿಸಿಕೋ ನೀಲಮೇಘನಿಭಾಂಗ, ಮದಗಜವನೊರಸಿದನ ನುತಿಕೆ ಬಾರೌ ಈಶ್ವರಂ।।15।। ಸ್ವಾಮಿಯಹ ನಂದಗೋಪನ ಬೆಳಗುವರಮನೆಯ ನೇಮದಿಂ ಕಾವವನೆ ಧ್ವಜತಳಿರು ತೋರಣದಿ ರಾಮಣೀಯಕಮೆನಿಪ ದೇಗುಲದ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಕದದ ಬೀಗವ ತೆಗೆಯೆಲೈ। ಶ್ರೀಮನೋಹರಕೃಷ್ಣ, ಕಿರಿಯ ಗೊಲ್ಲರು ಯೆಮಗೆ ಪ್ರೇಮದಿಂ ನಿನ್ನೆಯೇ ಕರುಣಿಸಿಹ ನಾವೆಲ್ಲ ಶಾಮಲಾಂಗನೆ ನಿನ್ನನೇಳಿಸಲು ಬಂದಿಹೆವು ಕದದೆರೆದು ಸೇವೆಯೀಯೈ।।16।। ಘನಮಾದ ಪಟ್ಟೆ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ ಹಿಮಜಲವ ನಿನಿದೆನಿಪ ಷಡ್ರಸೋಪೇತ ಭೋಜನಗಳನು ಘನಕೃಪೆಯೊಳಿಮಗೀವ, ನಂದಗೋಪನ ಸುತನೆಯೇಳಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ। ವನಿತೆಯರ ಕುಲಕೆಲ್ಲ ದೀಪದೊಲು ರಾಜಿಪಳೆ ವಿನುತೆಯಪ್ಪ ಯಶೋದೆಯನ್ನರಿತಾಕಾಶವನು ಹರಿದು ಲೋಕವನ್ನಳಿದವನೆ, ಬಲರಾಮಗೂಡಿ ಮೈದೋರಿ ಕಾಯ್ವೈ।।17।। ಮದಜಲವ ಸೂಸುವಾನೆಯತಳ್ಳಿ ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲ ಕದನದೊಳು ಸೋಲದಿಹ ದಿವ್ಯ ಭುಜಬಲವುಳ್ಳ

ಪದುಮನಾಭನರಾಣಿ, ನಂದಗೋಪನ ಸೊಸೆಯೆ ಕದವತೆಗೆಯೇಳು ತಾಯೆ। ಪದುಮೆ ನೀಳಾದೇವಿ, ಕೋಳಿಗಳು ಕೂಗುತಿಹವುದಯದಾ ಕುರುಹೆನಿಸಿ, ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾಲಕದ ಹೃದಯವರಳಿಪ ಗಂಧ ಬೀಸಿ, ಪಾಡಿವೆಕೋಕಿ ತೆಗೆ ಕದವ ಮರೆಯಬೇಡೌ।।18।। ಮಂಗಳದ ದೀಪಗಳು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ಬೆಳಗಿರೆ ಮತಂಗದಂತದ ಕಾಲಮಂಚದಲಿ ಪೇರಿಸಿಹ ತುಂಗಮೆಲ್ವಾಸಿನೊಳು ಸೌಂದರ್ಯಮೈಯಾನುತೈದು ಗುಣಗಳ ಮೇಳದಿ। ಸಿಂಗರಿಸಿದರಳುತಿಹ ಪೊಗೊಂಚಲಂತೆಸೆವ ಮಂಗಳೆಯೆ ನಿನ್ನ ಕುಚವಪ್ಪಿರ್ಪ ವರವಷನಂಗ ಸಂಗದ ಸ್ವಾರ್ಥವಿದು ಧರ್ಮವೇನವನ ಬಿಡುತಾಯೆ ತಡೆಯಬೇಡೌ ।।19।। ದಂಡೆತ್ತಿ ಮುಂದಾಗಿ ಪೋಗಿ, ದಿವಿಜರು ತೆರುವ ದಂಡಕಪ್ಪವ ನಿಲಿಸಿ, ಮೆರೆದ ಬಲಶಾಲಿಯೇ ಹಿಂಡು ಶಿಷ್ಯರ ಶತ್ರುಬಳಗವನು ನಿಗ್ರಹಿಸೆ, ಕಂಕಣವ ತೊಟ್ಟಿರ್ಪನೇ। ಪಂಡರಿಗೆ ಯಮಸಮನೆ ನಿದ್ದೆಯಿಂದೇಳಯ್ಯ ಅಂಡಕಟಿವರ ಮಧ್ಯೆ ನಪ್ಪಿನ್ನೈ ಸನ್ನಾಮೆ ಗಂಡನಿಗು ನಮಗಳಿಗು ರನ್ನಗನ್ನಡಿ ಹೊನ್ನ ವ್ಯಜನ ವೀಯುತ ಮೀಯಿಸೌ।।20।। ಹಿಡಿದ ಕೊಡವಿದಿರಿನೊಳಗುಕ್ಕವಂದದಿ ಪಾಲಕೊಡುವ, ವರಗೋವುಗಳ ಗಳಿಸಿರುವ ಸತ್ಪುತ್ರ ಒಡನೇಳು ನಂಬಿದರ ದಾತಾರ, ಜಗದೊಡೆಯ, ಧರೆಯೊಳವತರಿಸಿರುವ ಪ್ರಭೆಯೇ। ಬಡಿಸಿಕೊಂಡಿಹ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು ತಾವೆಲ್ಲರಡಿಗೆರಗಿ, ಮೊರೆಯಿಡುತಲರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ ಕಡುಪಾರಿ ನಿಂದಿಹರು ಯೋಗನಿದ್ರೆಯನುಳಿದು, ಮೈದೋರಿ ಭಾಗ್ಯವೀಯೈ ।।21।। ಕರಣಾಬ್ಧಿ ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಭೂಮಂಡಲದೊಳಿರುವ ನರಪತಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಿಂ ಪರಾಜಿತರಾದರುರೆ ಬಾಹುಭಂಗಮೆಣ ಭಿಮಾನ ಭಂಗಿತರು, ತವಮಂಚದಡಿ ನೆರೆದಿಬಳಿ ತೊರೆಯುತೆಮ್ಮಾಭಿಮಾನ ಹಂಕಾರಗಳ ನಿನ್ನ ಮೆರೆವ ಮಂಚದ ಕಾಲಕೆಳಗೆ ನೆರೆದಿಹೆವೆಮ್ಮ ಹರಿ ಶಶಿಗಳಂತೆಸೆವ ಕಂಗಳಿಂ, ಕರುಣದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತ ಪಾಪಗಳೆಯೈ।।22।। ಮಳೆಗಾಲದೊಳು ಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ನಿದ್ರಿಸುವ ಕಲಿಸಿಂಹ ಮೃಗರಾಜನೆಚ್ಚತ್ತು, ಕಣ್ಬೆಟ್ಟು ಫಳಿಲನೆದ್ದವಯವವ-ಕೊಡುಹುತ, ನಾಲ್ದೆಸೆಯನಗ್ನಿ ಸುರಿವಂತೆ ನೋಡಿ। ಇಳೆಬಿರಿವೋಲಾರ್ಭಟಿಸಿ, ಹೊರಬಹವೊಲೈತಂದು ನಳಿನಾಕ್ಷ, ಪೂವೈಪ್ಪ ಕುಸುಮವರ್ಣನೆ, ನಿನ್ನ ಬೆಳಗುವರಮನೆಯಲಿಹ ವಿಜಯ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಕುಳಿತು ಹದಗೇಳಿ ಹರಸೈ।।23।। ಮಂಗಳವು ಮೂರ್ಲೋಕಗಳನಳೆದ ಪದಯುಗಕೆ ಮಂಗಳವು ಲಂಕೆಯ ಸುರರ ತೊಡೆದ ಭುಜಬಲಕೆ ಮಂಗಳವು ಕರುವತ್ಸನನ್ನೊಗೆದ ದುರುಳ ಶಕಟನ ನೊದ್ದ ಕೈ। ಪಾದುಕೆ ಮಂಗಳವು ಗಿರಿಯ ಕೊಡೆಯಾಗಿಸಿದ ಸದ್ಗುಣಕೆ ಮಂಗಳವು ಅರಿ ವಿಜಯಿ, ಕರದ ವೇಲಾಯುಧಕೆ ಹಿಂಗದೆಂದು ನಿನ್ನ ಪಾಡಿ ಸೇವಿಪ್ಪೆಮ್ಮ ಪೊರೆಯೈಯ ನೀಲಕಾಯ।।24।। ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭದೊಳು ಜನಿಸುತಂದಿನ ರಾತ್ರೆ ಪಾವನಾತ್ಮೆ ಯಶೋದೆಗುವರನೆನಿಸುತ ಮರೆಯೊಳಾವ ಕುಂದಿಲ್ಲದೆಯೆ ಬೆಳೆವುದನು ಸೈರಿಸಿದ, ದ್ರೋಹಿ ಕಂಸನ ಮರ್ದಿಸಿ ಹೇವನವನುದರದೊಳು ಕಿಚ್ಚಿಟ್ಟ ವ್ಯಾಮೋಹಿ ದೇವನಿನ್ನರ್ಥಿಯಲಿ ಬಂದಿಹೆವು ಮೈದೋರು ಸೇವಿಸುತ ನಿನ್ನಡಿಯ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯ ಪಾಡಿ, ಹರುಷಿಪೆವು ದುಃಖಗಳೆದು।।25।। ನೀಲರತ್ನ ನಿಭಾಂಗನಾಶ್ರಿತ ವ್ಯಾಮೋಹಿ ಮೇಲೆನಿಪ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾಸದಲಿ, ಸ್ನಾನವನು ಕಾಲಕಾಲದೊಳೆಸಗೆ ಒಪ್ಪಹಿರಿಯರ ಕೃತಿಯನರ್ಥಿಪೆವು ನೀ ಕೇಳ್ವೊಡೆ। ಲೀಲೆಯಿಂ ಧರೆಯದುರುವೊಲು ಘೋಷಿಸುವ, ಶಂಖ ಜಾಲಮದು, ಪಾಂಚಜನ್ಯವ ಪೋಲೆ, ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ತಾಲವಾದ್ಯವ ದೀಪ ಮಂಗಳಾಶಾಸನವ ಕರುಣಿಸೈ ಶೇಷತಲ್ಪ।।26।। ನಿನ್ನ ಸೇರದ ವೈರಿವಿಜಯಿಗುಣಸಂಪನ್ನ ಚೆನ್ನಿಗನೆ ಗೋವಿಂದ ಗೋಪಾಲ ನಾವೆಲ್ಲ ಸನ್ನಿತಿಸಿ ನಿನ್ನ, ನಾಪ್ಪಡೆವ ಸನ್ಮಾನವಿದು, ಭುವಿಯ ಜನ ಪೊಗಳುವಂತೆ। ಚೆನ್ನಾದಕೈಕಡಗ, ತೋಳಬಂದಿಯು, ಕಿವಿಯ ರನ್ನದಾಭರಣ, ನೇವುರಗೆಜ್ಜೆ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಚೆನ್ನೆನಲುಧರಿಸಿ ಕೈಯದ್ದಿ ಘೃತ ಪಾತ್ರೊಯೊಳಗನ್ನ ವುಂಬೆವು ಸುಖಿಸುತ।।27।। ಗೋವುಗಳ ಹಿಂದೈದಿ,ಕಾನನವ ಸೇರುತ್ತ ಜೀವಯಾತ್ರೆಯ ನಾವು ಕೈಕೊಳುವೆವರಿವಿರದ ಗಾವ ಕುಲದೊಳು ನೀನು ಜನಿಸಿರ್ಪ ಪುಣ್ಯಮದು ನಮಗೆ ಮಾತ್ರವದೈಸಲೆ। ಆವ ಚಾಂಚಲ್ಯಮನ ಅಲ್ಪತನಮಿಲ್ಲದಿಹ ಗೋವಿಂದ, ನಿನ್ನ ಗೆಳೆತನವ ತಡೆವವರಾರು ಪಾವನಿಸಿ ಮುಗ್ಧೆಯರು ಜ್ಞಾನ ಶೂನ್ಯರು ನಮಗೆ ಕೋಪಿಸದಲರಿವಿತ್ತು ಸಲಹೈ।।28।। ಅರುಣೋದಯಕೆ ಮುನ್ನ ಮೈದಿಸೇವಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಪರಮಪದ ಸಾರಸಕೆ ಸ್ವಸ್ತಿಗೈವುದೆ ನಮಗೆ ಪಿರಿದು ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಗಿರ್ಪುದೈ, ತುರುಗಳನು ಕರೆದದರ ಪಾಲಕೊಂಬ। ವರಯಾದವರ ಕುಲದಿ ಜನಿಸಿರ್ಪ ನೀನೆಮ್ಮ ತೊರೆಯದೆಯೆ, ಕೈಕೊಳ್ಳೆ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಗಳ ನಿರತ ವಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮ ನಿನ್ನನ್ನೆ ನುತಿಪವೆಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಹರಿಸೈ।।29।। ದೋಣೆಯಿಹ

ಶರಧಿಯನು ಕಡೆದ ಶ್ರೀಕೇಶವನ ನೇಣಾಂಕವದನೆಯರು ನಮಿಸುತ್ತಲಾಶ್ರಯಿಸಿ ಪಾಣಿಪಲ್ಲವವಿಡಿದು ಗೋಕುಲದಿ ವಿಹರಿಸಿದ, ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯ ಪರಿಯನು। ಸ್ಥಾಣುವಹ, ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರು ತಾವರೆಯ ಪೋಣಿಸಿಹ ಪೂಮಾಲೆಯಾಂತ ಪೆರೆಯಾಳ್ವರರಾಣತಿಯ ಕುವರಿಕೃತ, ಮೂವತ್ತು ಹಾಡುಗಳ ಸತತ ಭಜಿಪರು ಮುಕ್ತರು।।30।।

ಧನುರಯಿ ಮಾಸಃ ಚಂದ್ರಸುಪೂರ್ಣಃ (ತಿರುಪ್ಪಾವೈ-ಸಂಸ್ಕೃತಭಾವಾನುವಾದ)

ಧನುರಯಿ ಮಾಸಃ, ಚಂದ್ರಸುಪೂರ್ಣಃ ಶೋಭನದಿವಸಃ, ತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ಕ್ರೀಡಾಗಮನೇ ಯಾಯಾ ರಸಿಕಾ ಯಾತ ಚ ಯೂಯಂ ದಿವ್ಯಾಭರಣಾಃ ಉದ್ಯತ್ ಸಂಪದ್ ಗೋಕುಲವಾಟೀ ಶ್ರೀಮದ್ಬಾಲಾಃ ಪೂರ್ವವಯಸ್ಯಾಃ। ಕುಂತಂ ಧೃತ್ವಾ ರಕ್ಷಾವ್ಯಸನೀ ಯಃ ಕಿಲ ನಂದಸ್ತಸ್ಯ ಕುಮಾರಃ। ಸೌಂದರ್ಯಾಢ್ಯಲೋಚನವತ್ಯಾ ಯಶಃ ಪ್ರದಾಯಾಃ ಸಿಂಹಸುಡಿಂಭಃ। ಶ್ಯಾಮಲಮೂರ್ತೀ ರಕ್ತವಿಲೋಚನ ಅರ್ಕಶಶಾಂಕೌ ಮುಖಿಜಿತವಾನ್ ಯಃ ವಿಷ ಹ್ಯೇವತು ನಾರಾಯಣಃ ನೋ ವೈ ವೃಣುತೇ ವ್ರತಸಾಮಗ್ರೀಂ। ಲೋಕಶ್ಲಾಘಂ ಸಂಗಚ್ಛಧಂ, ಅಹಹಾ! ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।1।। ಜಗತಿ ಚ ವಾಸಂ ಭಜಮಾನಾಃ, ವಯಮಪಿ ನಿತ್ಯಂ ಸ್ವೀಯವ್ರತಾರ್ಥೇ ಕರ್ತುಂ ಯುಕ್ತಂ ಕರ್ಮ ಚ ಶೃಣುತ, ಕ್ಷೀರೇಣಾಢ್ಯೇ ಪೂತಸಮುದ್ರೇ ನಿಶ್ಚಲನಿದ್ರಾಪರಮಸ್ಯಾಂಘ್ರೀ ಗಾಯಂ ಗಾಯಂ ಪರಮಸುಭೋಗ್ಯೌ ನಾದ್ಮೋ ಘೃತಕಂನಾದ್ಮಃ ಪಯಃ, ಬ್ರಾಹ್ಮಮುಹೂರ್ತೇಸ್ನಾನಂ ಕೃತ್ವಾ। ಅಂಜನಮಙ್ಕ್ತ್ವಾ ನೈವ ಲಿಖಾಮಃ ಕುಸುಮಂ ಕೇಶೇ ನ ಚ ಬಧ್ನಾಮಃ ಅಕೃತ್ಯಕರಣಂ ನೈವ। ಹಿಂ ಕುಮಃ ಪಿಶುನಾಂ ವಾಚಂ ನೈತ್ಯವದಾಮಃ। ಮಾನಂ ಭಿಕ್ಷಾಮಪಿ ಚ ಯಥೇಚ್ಛಂ ದತ್ವಾ ಮೌನಂ ಕೀರ್ತನಹೀನಂ। ಊರ್ದ್ಧಸುಜೀವನಚಿಂತನಹೃಷ್ಟಾಃ, ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।ಊರ್ದ್ಧಂರೋಹಂ ಲೋಕಂ ಕ್ರಾಂತ್ವಾ ಚೋತ್ತಮಪುರುಷೋ ಯೋಭೂತ್ತಸ್ಯ ನಾಮ ಚ ಗೀತ್ವಾ ನೋವ್ರತಕಾರ್ಥೇ ಸಂಗತವತ್ಯೋ ವಯಮಿಹ ಸ್ನಾತ್ವಾ ಯದಿ ಚ ಭವಾಮಶ್ಚೇತಿರ್ನಾಸ್ತಿ ಲೋಕೇ ವರ್ಷತಿ ಮಾಸಿತ್ರಿವಾರಂ ಉದ್ಯದ್ರಕ್ತಸುಬೃಹದ್ ವ್ರೀಹೀ ಮಧ್ಯೇ ಲುಂಠತಿ ಛೇ ಪುಷ್ಟೇ ಮತ್ಸ್ಯೇ ಸುಂದರಕುವಲಯಕುಸುಮ ಸುಮಧ್ಯೇ ಪೂರ್ಣಭ್ರಮರೇ ನಿದ್ರಾಣೇ ಛೇದಂ ಹಿತ್ವಾ ಗತ್ವಾ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಪೃಥುಲಸ್ತನಕೇ ಸ್ಪೃಷ್ಟ್ವಾ ಮುಕ್ತೇ ಕಲಶಸುಪೂರಂ ಪಯಃ ಪ್ರದಾತ್ರ್ಯಃಗಾವಶ್ಚೈವಂ ಪರಮೋದಾರಾಃ ನಾಶವಿಹೀನಾ ಸಂಪತ್ಪೂರ್ಣಾ, ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।। ಶೋಭನವರ್ಷಾರಾಜಕುಮಾರ। ತ್ವಮಯೇ ಕಿಂಚಿಲ್ಲೋಭವಿಹೀನಃ। ಅಂತರ್ವಾರಿಧಿಮಙ್ತ್ವಾ ಸಕಲಂ ಜಲಮಾದಾಯದ್ವನಯನ್ ಊರ್ದ್ಧಂ ಕಲ್ಪಸ್ಯಾದೇ ರೂಪಸರೂಪಂ ನೀಲಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ವೀಯಶರೀರಂ। ಆಯತ ಸುಂದರಬಾಹುಸುಪತ್ಮನಾಭಕರಸ್ಥ ಚಕ್ರಸಮಾಭಾಂ। ವಿದ್ಯುತಮಯಿ ಭೋ ದ್ಯೋತಂ ದ್ಯೋತಂ ದಕ್ಷಿಣಶಂಖವದ್ ಗರ್ಜಂ ಗರ್ಜಂ। ತೂರ್ಣಂ ಶಾರ್ಙ್ಗವಿಸೃಷ್ಟ ಶರಾಣಾಂ ವೃಷ್ಟಿಮಿವಾರೇ ಲೋಕೇ ವರ್ಷಯ। ಕ್ಷೇಮಸುಖಾರ್ಥಂ ವಯಮಪಿಚಾಪಸ್ಸಾನ ಕ್ರೀಡಾಂ ಕರವಾಮ ಯಥಾ। ಹೃಷ್ಟೋ ಭೂತ್ವಾ ತ್ವಮಪಿ ಚಭೋಃ ಅಹಹಾ।ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।4।। ಮಾಯಾಲೀಲಂ ಚೋತ್ತಮಮಧುರಾ ನಿತ್ಯಾವಾಸಿನಮಸ್ಮನ್ನಾಥಂ। ಪೂತಮಹಜ್ಜಲ ಯಮುನಾತೀರೇ ಮೋದಸುಮೋದಂ ವಿಹರಂತಂ। ಗೋಪಕುಲೇ ಹಿ ಪ್ರಾರ್ದುರ್ಭೂತಂ ಸ್ವೇಚ್ಛಾರತ್ನಪ್ರತ್ನಸುದೀಪಂ। ಮಾತುರ್ಜಠರಾಽಭಾಸ್ವರಕಾರಂ ಶ್ರೀಮದ್ದಾಮೋದರಮೇನಂ। ಶುದ್ಧಾ ಭೂತ್ವಾಽಗಮನಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಯಮಪಿಪೂತಂ ಪುಷ್ಪಂ ಕ್ಷಿಪ್ತ್ವಾ। ಪ್ರಣಮ್ಯ ಗೀತ್ವಾ ಮುಖತೋ ಮನಸಾ ಚಿಂತನಶೀಲಾ ಯದಿ ಚ ಭವೇಮ। ಪ್ರಾಕ್ತನಪಾಪಂ ಪಶ್ಚಾದ್ಭವಿ ತಥೈವ ಸರ್ವಂ ಪ್ರವಿದಹ್ಯೇತ। ಇಷೀಕಮಗ್ನೌಕಥಯ ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।5।। ಪಕ್ಷೀ ಕೂಜತಿ ಪಶ್ಯತು ಭವತೀ। ಪಕ್ಷಿನಾಯಕ ನಿಲಯೇ। ಸರ್ವಾಹ್ವಾನಂ ಧವಳಂ ಶಂಖಿಂ ನೈವ ಶೈಣೋಷಿ ಸಮಹದ್ ಧ್ವಾನಂ? ಬಾಲಿಕೇ। ಭೋ ಭೋ ಉತ್ತಿಷ್ಠ। ಅವಿಷ್ಟಾಯಾಃ ಸ್ತನ್ಯಂ ಪೀತ್ವಾ।ಕೃತ್ರಿಮಶಕಟಂ ವಿಶ್ಲಥಬಂಧಂ ಪದ್ ಭ್ಯಾಂ ಧೂತ್ವಾ ಕ್ಷೀರಪ್ರವಾಹೇ। ಸರ್ವೇ ನಿದ್ರಾಂ ಸುಸುಖಂ ಕುರ್ವನ್ ಜಗತೋಬೀಜಂ ಯೋವೈತಂತು। ಸ್ವಾಂತರ್ ಹೃದಯೇ ಧೃತ್ವಾ ಮುನಿಭಿಶ್ಚೈವಂ ಚೈವ ಚ ಯೋಗಿಭಿಃ। ಮನ್ದಸುಮನ್ದಂ ಚೋತ್ಥಾಯ ಹರಿರಿತಿಶಬ್ದಃ। ಕಥಿತಃ ಸುಮಹಾನ್। ಹೃದಯಸ್ಯಾನ್ತರ್ಗತ್ವಾ ಸ್ವಾರ್ಙ್ಃ, ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।6।। 'ಕೀಚ್ ಕೀಚ್' ಇತಿಹಿ ಸರ್ವತ್ರ ಟಿಟ್ಟಿಭಪತ್ರೀ ಮಿಥೋಮಿಳಿತ್ವಾ। ಗುಂಜತಿ ಯಂ ತ್ವಂ ಮಂಜುನಿನಾದಂ ನೈವ ಶೃಣೋಷಿ ಮುಗ್ಧೇ ಬಾಲೇ। ವರ್ತುಳಮಣಿಕಾ

ಕೂರ್ಮಾಭರಣೇ ಕಲಕಲಪೂರ್ಣೇ ಹಸ್ತೇ ಶ್ರಾಂತೇ। ಪರಿಮಳಪೂರಂ ವಿಸರತಿ ಕೇಶೇ, ಗೋಪೀಯೋಷಿತ ಉದ್ಗಾಯಂತ್ಯಃ। ಮಂಥನಸಮಯೇ ಯಮಕುರ್ವನ್ ತಂ ದಧಿರಾವಂ ನಹ್ಯಶೃಣೋಃ। ನಾಯಕಿಕನ್ಯೇ ನಾರಾಯೋಣಗಂ ಕೇಶವಮೂರ್ತೇರ್ಗಾನಂ ಮಧುರಂ। ಶ್ರುತ್ವಾಪ್ಯೇವಹಿ ಶೇಷೇ ಖಲುರೇ। ಶೈಶವಭೂಷೇ। ಶಯನೇವ್ಯಾಪಿ। ತೇಜಃಪಾತ್ರೀ ಭೂತ್ವೋದ್ಘಾಟಯ, ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।7।।ಪ್ರಾಜ್ ನಭ ಏತದ್ ಧವಳಂ ಚೇತಿ ಮಹಿಷಾ ಏತೇ ಹೈಮಸುಘಾಸಂ। ಚರಿತುಂ ವ್ಯಾಪ್ತಾಃ ಪಶ್ಯತು ಭೋಭೋಃ ಅನ್ಯಾ ಬಾಲಾಃಸ್ವಲ್ಪವಯಸ್ಕಾಃ। ಧಾವನಧಾವನನಿರತಾ ಏವ ಗಮನಾಚ್ಚೈವ ಪ್ರತಿರುಧ್ಯ। ತ್ವಾಮೇವೈವಂ ಚಾಹ್ವಯಿತುಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ ವಯಮಿಹ ಕುರ್ಮಃ। ಕೌತುಕಪೂರ್ಣೇ ಪುತ್ಥಳಿಕೇ। ಜಾಗೃಹಿ ಗೀತ್ವಾ ಪರಿಕರಮಾಪ್ಯ। ತುರಗಸ್ಯಾಸ್ಯಂ ದಾರಿತವನ್ತಂ ಮಲ್ಲಾಂಶ್ಚೈವ ಸಂಹೃತವನ್ತಂ। ದೇವಸ್ಯಾಪಿಸ್ವಧಿದೈವಂ ವಯಮೇವಾಪ್ಯ ಯದಿ ಸೇವಾಮಹೇ। ಆಹಾ! ಚೇತಿ ವಿಚಾರ್ಯ ದಯತೇ, ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।8।। ಶುದ್ಧಸುರತ್ನೈರ್ನಿರ್ಮಿತ ಸೌಧೇ ಪರಿತಶ್ಚಾಪಿ ಜ್ವಲತಿ। ಸುದೀಪೇ। ಪರಿಮಳವಿಸರೇ ಧೂಪೇ ಅಹಹಾ। ನಿದ್ರಾಶಯ್ಯಾಮಧಿನಿದ್ರಾಣೇ। ಮಾತುಲಪುತ್ರಿ। ರತ್ನಕವಾಟಂ ತಾಳಕಮಪಿಚೋದ್ಘಾಟಯ ಝಟಿತಿ। ಮಾತುಲಗೃಹಿಣಿ। ತ್ವಂ ವಾ ತಾಂತು ಬೋಧಯ ಬೋಧಯ, ಕಿಂತೇಕನ್ಯಾ। ಮೂಕಾ ಕಿಮುತ। ಬಧಿರಾ ಕಿಂವಾ? ಶ್ರಾನ್ತಾ ಕಿಂವಾ। ಬಹುಸುಖ ವಶಗಾ ಕೈರಪಿ ಬದ್ಧಾ। ಸುಮಹನ್ನಿದ್ರಾ ಮಂತ್ರಣ ವಿಷಯಂ ಕಿಂವಾ। ಕಥಯ ಮಹಾನ್ ಸುಮಾಯೀ ಮಾಧವದೇವಃ। ವೈಕುಂಠನಿಲಯಶ್ಚೇತೀತಿ। ನಾಮಾನ್ಯಪಿಚ ಬಹುಗೀತಾನಿ, ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।9।। ವ್ರತಂಚರಿತ್ವಾ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಂ ಬೋಭುಂಜಾನೇ ಮೇ ನಾಥೇ। ವಾಂಚಂಚಾಪಿ ನೈವ ದದಾಸಿ ಕವಾಟಘಾಟನಮಪಕುರ್ವಾಣೇ। ಪರಿಮಳತುಳಸೀಂ ಧೃತ್ವಾಮೂರ್ಧ್ನಿ ಯಃಖಲುರಾಜತಿ ನಾರಾಯಣಃ ಸ್ತವ್ಯೇನಾಸ್ಮತ್ ಪರಿಕರದಾತ್ರಾ ತೇನಹಿ ಪೂರ್ವಂ ಧಮಜ್ಞೇನ। ಮೃತ್ಯೋರ್ ದಂಷ್ಟ್ರಾಂ ಸಂವೇಶಿತಃ ಕುಂಭಸುಕಣಕೋಪ್ಯಜಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ। ತುಭ್ಯಂ ಚೈವಹಿ ನಿದ್ರಾಮದದಾತ್ ಮಹತೀಂಕಿನು? ವದ ಮೇ ನಾಥೇ ಅತೀವಶ್ರಾನ್ತೇ ದುರ್ಲಭಭೂಷೇ। ದ್ವಾರೋದ್ ಘಾಟನಮಪಿ ಕುರ್ವದ್ಯ। ವಿಶದಾಭೂತ್ವಾಚಾಗತ್ಯ, ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।10।। ವತ್ಸಾವಸ್ಥಾಗೋಗಣಬಹುಳಂ ದೋಹಂದೋಹಂ, ರಿಪುಬಲನಾಶೇ। ಧೀರಸುಧೀರಾ ಗತ್ವಯುದ್ಧಂ ಜಯಪರ್ಯನ್ತಂ ಕುರ್ವಾಣಾನಾಮ್। ನಿತರಾಂ ನಿತರಾಂ ನಿರವದ್ಯಾನಾಂ ಗೋಪಾಲಾನಾಂ ಸ್ವರ್ಣಲತೇ। ವಲ್ಮೀಕೋದ್ಯತ್ ಫಣಿಫಣಕಟಕೇ ಸ್ವೀಯಸ್ಥಾನೇ ಲಸನ್ಮಯೂರಿ। ಏಹ್ಯಯಿ, ಬಂಧುಃ ಸರ್ವಾಃ ಸಕ್ಯಃ ಆಗತವತ್ಯ ಸ್ತೇಂಗಣಕಮ್। ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಮೇಘಶ್ಯಾಮಲಮೂರ್ತೇಃನಾಮಸುಗೀತೇಷ್ವಪಿ ಚ ತ್ವಂ ತು। "ಚಲಸಿ ಚ ನೈವನೋವಾಭಾಷಸೇ" ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಿಳೇ ತ್ವಾಂಪೃಚ್ಛಾಮಃ। ಕಥಮಿಹನಿದ್ರಾ? ಕಿಂವೋದ್ದಿಶ್ಯ? ಅಹಹಾ ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।11।। ರೋದನಕಾರಿ ನೂತನವತ್ಸಾ ಮಹಿಷೀ ವತ್ಸೇ ಹ್ಯನುಕಂಪ್ಯ। ಚಿಂತಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ತನಮಾರ್ಗೇ ಸ್ವಯಂ ನು ದುಗ್ಧಸ್ರಾವಣಶೀಲಾ। ಆರ್ದ್ರೀಕೃತ್ಯ ಗೃಹಮಪಿ ಭಗಿನಿ। ಕರ್ದಮಕಾರಂ ಸಚ್ಛ್ರೀಕಸ್ಯ। ಪತತಿ ಚ ಹೈಮೇ ವರ್ಷೇ ಶಿರಸಿ ದ್ವಾರಸುದಂಡಸ್ತವ ಹಿ ಗೃಹೀತ। ಕೋಪೇನೈವ ದಕ್ಷಿಣಲಂಕಾ ನಾಯಕಹರ್ತಾ ಮನಸೋ ಮಧುರಃ। ಗೀತಶ್ಚೇದಪಿ ನಾದ್ಯ ತವಾಸ್ಯಂ ವಿಕಾಸ್ಯಕಾರ್ಷೀದಯಿ ನನು ಭವತೀ। ಇತಃ ಪರಂ ವಾ ಸ್ವಯಮುತ್ತಿಷ್ಠ ಕಾ ವಾ ನಿದ್ರಾ ಮಹತೀ ಚೇಯಂ? ಪಾರ್ಶ್ವಗೃಹಸ್ಥೈರ್ವೇಜ್ಞ್ಲತಂ, ಅಹಹಾ ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।12।। ಬಕಸ್ಯಚಾಽಸ್ಯಂ ದಾರಿವಂತಂ ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸಂ ಲೀಲಾಕೃತಂ। ಮೂಲೋನ್ಮೂಲಿತಮಾಕುರ್ವಂತಂ ಕೀರ್ತಿಸುವೃತ್ತಂ ಗೀತ್ವಾ ಗತ್ವಾ। ಬಾಲಾಃ ಕನ್ಯಾಸ್ಸರ್ವಾ ಏರ ವ್ರತಪ್ರದೇಶೇ ಪ್ರಾಪ್ತಾಃ ಪಶ್ಯ। ಪ್ರಾಚ್ಯಮುದಿತಶುಕ್ರಶ್ಚೈವಂ ಚಾಸ್ತಂ ಗತವಾನ್ ಗುರುಃ ಪ್ರತೀಚ್ಯಾಂ। ಡಯತೇ ಗಗನೇಪಕ್ಷಿ ಚೈವ ಭೋ ಭೋಃ ಸುಂದರ ಸುಮಹರಿಣಾಕ್ಷಿ। ಶೀತಲ ಶೀತಲನೀರೇವಾರೇ ಅಂತರ್ಗಾಹಂ ಸ್ನಾನಮಕೃತ್ವಾ। ಶಯನೇ ಶೇಷೇ ಪುತ್ಥಳಿಕೇ। ತ್ವಮಧ್ಯಕಾಲೇ। ಸುಸಮೀಚೀನೇ। ಹಿತ್ವಾ ಕೈತವಮಯೇ ಮಿಳಿತ್ವಾ, ಅಹಹಾ ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।13।। ತ್ವದೀಯಸಾಂತ್ರೇ ಚೋದ್ಯಾನೇ ಪಶ್ಚಾದ್ಭಾವಿನಿ ಕೂಪೇಪಶ್ಯ;। ರಕ್ತೋತ್ಪಲಕಂ ವಿಕಸಿತಮಾಸೀನ್ನಿ ಲೋತ್ಪಲಕಂ ಮುಕುಳಿತಮಾಸೀತ್। ಇಷ್ಟಕರ್ಚೂರ್ಣಾಽರಕ್ತ ಸುವಸ್ತ್ರಾಃ ಶ್ವೇತಸುದಂತಾ ಸ್ತಪಸಾದಾಂತಾಃ। ಸ್ವೇಷಾಂ ಸ್ವೇಷಾಂ ಶ್ರೀಮದ್ದೇಶೇ ಶಂಖಿಸುತೀರ್ಥಂ ಚಾರ್ಪಯಿತುಂ। ಗಮನೇ ತ್ವರಿತಾ, ಅಸ್ಯಾಸ್ವೇವ ಪ್ರಥಮೋದ್ಬಧನವಚನಂ ದತ್ವಾ। ಪೂರ್ಣೇ ಜಾಗೃಹಿ ಲಜ್ಜಾ ಹೀನೇ। ಧೀರ್ಘಾಂ ಜಿಹ್ವಾಂ ಕರೋಷಿ

ಕನ್ಯೇ। ವಿಸ್ತೃತಕರಯೋ ಶಂಖಿ ಚಕ್ರಂ ಧೃತವಾನ್ ಯೋವೈ ಪಂಕಜನೇತ್ರಃ। ತಸ್ಯೈಮಾರೇನಾಮ ಚ ಗಾತುಂ, ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।14।। "ಅಯಿ ನನು ರೇರೇ ಬಾಲ ಶುಕಿ। ಅದ್ಯಾವ್ಯಹಹಾ ನಿದ್ರಾಸಿ।" "ದುಸ್ಸಹಮಯಿ ರೇ ಮಹ್ವಯತ, ಪೂರ್ಣಾ ಭೋ ಭೋ ಬಹಿರಾಯಾಮಿ। "ಶಕ್ತಾ ತ್ವಂತು,ಚತುರಂವಚನಂ, ಇತಿತೇ ಪೂರ್ವಂ ಫಣಿತಂ ವಿದ್ಮಃ" "ಶಕ್ತಾ ವಿವಹಿ ಯೂಯಂ ರೇ ರೇ। ಅಹಮೇವಾಹಂ ಸ್ಯಾಮಥವಾ" "ತ್ವರಿತಂ ತ್ವಂತು ಬಹಿರಾಯಾಹಿ, ಕಿಂ ವಾ ಸ್ವಂ ತವ ಪೃಥಗಸ್ತಿ?" "ಆಗತವತ್ಯಃ ಸರ್ವಾಃ ಕಿನ್ನು" "ಆಗತವತ್ಯಶ್ಚಾಗತ್ಯ। ಗಣಯಚ, ಬಲಿನಂ ಗಜರಾಜಂ ಸಂಹೃತವನ್ತಂ ಶತ್ರುವಿಮರ್ದೇ। ಸಮರ್ಥಮಾಯಿನಮೇದಂ ಗಾತುಂ" ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತ।।15।। ನಾಯಕಪಟ್ಟಸ್ಥಿನಂದೆ ಗೋಪಸುಸುಂದರ ಮಂದಿರಪಾಲ। ದ್ವಜಸಂವಲಿತಂ ತೋರಣದ್ವಾರಂ ಪರಿಪಾಲಯಸಿ ಯೋ ಮೇ ನಾಥ। ರತ್ನ ಕವಾಟಂ ತಾಳಕಮಪಿ ಚ ಘಾಟಯ ಕೃಪಯಾ ತೂರ್ಣಂ ತ್ವಂ ತು। ಗೋಪಸುಕನ್ಯಾ ಬಾಲಗಣಾರ್ಧೇ ನರ್ತನಕಾಲೇ ತಿಮ್ಯದ್ವಾದ್ಯಃ। ಮಣಿರ್ಯಜ್ ಮಾಯೀ ಹ್ಯಃ ಖಿಲ್ವೇವ ಭಾಷಾಂ ಪ್ರಾದಾದಸ್ಮಕಂ। ಪವಿತ್ರಭಾವಾ ವಯಮಾಯಾತಾ ನಿದ್ರೋದ್ಭಧನ ಗಾನಾರ್ಥಂ ವೈ। ಮುಖಿತಃ ಪೂರ್ವಂ ಪೂರ್ವಂತ್ವೇವ ಮಾಮಾರುಂಧ್ಯಾ ಅಸ್ಮತ್ ಸ್ವಾಮಿನ್। ಸ್ನಿಗ್ಧ ಕವಾಟಂ ಘಾಟಯ ಭೋ ಭೋಃ ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।16।। ಅಂಬರಮೇವ ಶೀತಲಸಲಿಲಂ ತ್ವನ್ನಂ ಚೈವ ಧರ್ಮವಿಧಾತಃ। ಅಸ್ಮತ್ ಸ್ವಾಮಿನ್ ನಂದಸುಗೋಪ, ಜಾಗೃಹಿ ಜಾಗೃಹಿ ನಿದ್ರಾಂ ಹಿತ್ವಾ। ಲತಿಕಾಸದೃಶಾಂ ಪಲ್ಲವಭೂತೇ। ಸರ್ವಕುಲಸ್ಯ ಧೀಪಸಮಾಭೇ। ಅಸ್ಮನ್ನಾಥೇ ದೇವಿ ಯಶೋದೇ। ಜಾಗೃಹಿ ಜಾಗೃಹಿ ನಿದ್ರಾಂ ಹಿತ್ವಾ। ಅಂಬರಮಧ್ಯೇ ಭಿತ್ವೋದ್ಗಮ್ಯ ಲೋಕಾನ್ ಕ್ರಾಂತ್ವಾ ಸರ್ವಾಂಶ್ಚೈವ ಅಮರಗಣಾನಾಂ ನಿತ್ಯಸ್ವಾಮಿನ್। ಜಾಗೃಹಿ ಜಾಗೃಹಿ ನಿದ್ರಾಂಹಿತ್ವಾ। ರಕ್ತ ಸುವರ್ಣ ಕಟಕಸುಪಾದ, ಶ್ರೀಮನ್ಅಗ್ರಜ ಬಲದೇವ। ಭ್ರಾತಾ ಚೈವ ಸ್ವಮಪಿ ಚ ಜಾಗೃಹಿ ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।17।। ಪ್ರವಹನ್ ಮದಗಜ ಆಯಾತೇಪಿ ಅಹಹ ನಧಾವದ್ಬಾಹುಬಲಾಢ್ಯ-ನಂದಗೋಪಸ್ವಸ್ರೀಯೇ। ನೀಳೇ ನೀಳೇ ಬಹುಧೀರೇ। ಗಂಧವಿಜೃಂಭಿತ ಕೇಶಸುಪಾಶೇ ತಾಳಕಮೇತದ್ಘಾಟಯ ಭೋ ಭೋಃ। ಅಗತವಂತಃ ಕುಕ್ಕುಟಕಾಃ ಸರ್ವತ ಏವ ಪ್ರಾಕೂಜನ್। ಪಶ್ಯತು ಭವತೀ ಜಾತೀ ಮಂಟಪೇ ಕೋಕಿಲಗಣಕಾ ಬಹುವಾರಂ ಕಂದುಕಪೂರ್ಣಸ್ವಾಂಗುಳಿಕೇ ಮಾತುಲಪುತ್ರ ಪ್ರಹಸನಗೀತ್ಯೈ। ಕಮಲಾರಕ್ತ ಕರತಲಕೇನ ಕಾಂತಿಸುಪೂರ್ಣಾ ವಲಯ ಸುರಾವಾ। ಪ್ರೇಮ್ಣಾಗತ್ಯ ಘಾಟಯ ಭೋ ಭೋಃ ಅಹಹಾ। ಶೃಣುತ ಸ್ವೀಯನ್ರತಂ।।18।। ಸ್ತಂಭಸುದೀಪೇ ಜ್ವಲತಿ ಪ್ರಕಾಶೇ ದಂತಸುಪಾದಕಖಿಟ್ವಾಯಾಂ। ಅತಿಮೃದುಶನೇ ಪಂಚಗುಣಾಢ್ಯೇ ಉಪರಿಶಯಾನಸ್ತ್ವಾರುಹ್ಯ। ಗುಚ್ಛವಿಕಸ್ವರಕುಸುಮಸುಕೇಶ್ಯಾ ನೀಳಾದೇವ್ಯಾಃ ಸ್ತನಮುಪರಿ। ನಿಧಾಯ ನಿಧ್ರಾಂ ಕುರ್ವನ್ ವಿಕಸದ್ವಕ್ಷೋ ಘಾಟಯ ಮುಖಾರವಿಂದಂ। ಸ್ವಂಜನವಿಸ್ತೃತಲೋಚನರಮ್ಯೇ ತ್ವಂ ತ್ವನ್ನಾಯಕಮಲ್ಪಂ ಕಾಲಂ। ಅಪಿ ನಿದ್ರಾತಶ್ಚೋತ್ಥಾತುಂ ರುಣತ್ಸಿ ಭೋ ಭೋಃ ಕಿಂ ವಾ ಯುಕ್ತಂ? ಏಕಂ ಕ್ಷಣಮಪಿ ವಿಶ್ಲೇಷ್ಟುಂ ನೈವ ಕ್ಷಮಸೇ ಅರರೇ ತ್ವಂ ತು। ತತ್ವಂ ನೈವ ತಥಾ ಸ್ವಭಾವಃ, ಅಹಹಾ। ಶ್ರುಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।19।। ತ್ರ್ಯುತ್ತರ ತ್ರಿಂಶದ್ ದೇವಗಣಾನಾಂ ಪ್ರಥಮಂ ಗತ್ವಾ ತೇಷಾಂ ವಿಪಡಿ। ಕಂಪ ನಿವರ್ತಕ ಬಲಶಾಲಿನ್ ಜಾಗೃಹಿ ಜಾಗೃಹಿ ನಿದ್ರಾಂ ಹಿತ್ವಾ। ತ್ರಿಷು ಕರಣೇಷ್ವಪಿ ಆರ್ಜವಯುಕ್ತ। ಪರಮಾಂ ಶಕ್ತಿಂ ದಧದಯಿ ಭೋಃ। ಶತ್ರುಭಯಂಕರ ವಿಮಲ। ತ್ವಂ ತು ಜಾಗೃಹಿ ನಿದ್ರಾ ಹಿತ್ವಾ। ಕಲಶಸಮಾನ ಮೃದುಳಸ್ತನಕೇ। ರಕ್ತಸ್ವಧರೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸುಮಧ್ಯೇ। ನೀಳಾದೇವಿ ಪೂರ್ಣೇ ಶ್ರೀಃ। ಜಾಗೃಹಿ ನಿದ್ರಾಹಿತ್ವಾ। ವ್ಯಜನಮಪೀತಃ ಮುಕುರಂ ದತ್ವಾ ತ್ವದೀಯ ನಾಯಕಮಪಿ ಚೈವ। ಅದ್ಯೈವಾಸ್ಮಾನ್ ಸ್ನಾಪಯ ನೀರೇ, ಅಹಹಾ। ಶ್ರುಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।20।। ಉದ್ಧೃತಪಾತ್ರೇಷ್ವೇನ ಸುಮಕ್ಷಂ ಪೂರಸುಪೂರಂ ಬಹಿರ್ವಿಕೀರ್ಣಂ। ವಿರತಿಹೀನಂ ಕ್ಷೀರಂ ಸ್ರವಂತೀಃ ಗಾಶ್ಚೋದಾರಾ ಬಿಭ್ವೀರ್ಬಿಭ್ವೀಃ। ಪ್ರಾಪಿತವಾನ್ ಯಸ್ತಸ್ಯ ಕುಮಾರ। ಜಾಗೃಹಿ ಜಾಗೃಹಿ ನಿದ್ರಾ ಹಿತ್ವಾ। ದೃಢಪ್ರಮಾಣವೇದಸುವೇದ್ಯಃ ಪರಮಸುಭೂಮನ್। ಲೋಕೇ ಭೋಭೋಃ ಆವಿರ್ಭೂಯ ಸ್ಥಿಮತ್ ಜ್ಯೋತಿಃ। ಜಾಗೃಹಿ ಜಾಗೃಹಿ ನಿದ್ರಾಂ ಹಿತ್ವಾ। ಶತ್ರುಜನಾಶ್ಚ ಸ್ವಬಲಂ ಹಿತ್ವಾ ದ್ವಾರಪ್ರದೇಶೇ ತಾವಕ ಆತ್ರ। ಆರ್ಯಾಗತ್ಯ ತ್ವದೀಯ ಚರಣೌ ಶರಣಂ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಯಥಾ ತಥೈವ। ವಯಮಪಿ ನುತ್ವಾ ಸಮಾಗತಾಃ ಅಹಹಾ। ಶ್ರುಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।21।। ಭವ್ಯಸ್ಥಾನಾಂ ಮಹತೀಂ ಪೃಥಿವೀಂ ಶಾಸಿತವಂ ತೋಹ್ಯಭಿಮಾನ-ಭಂಗಂ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಗತ್ಯಚ ಚ ತವಹಿ

ಖಟ್ವಾಶಯನಸ್ಯಾಧಸ್ತಾತ್। ಸಂಘೀಭೂಯ ಯಥಾ ಸ್ಥಿತಾಸ್ತೇ, ವಯಮಪಿ ತದ್ವನ್ನಮ್ರಾಯಾತಾಃ ಕಿಂಕಣೆವದನಂ ಯಥಾ ತಥೈವ ವಿಕಸತ್ ತಾಮರಸಂ। ತದಿವಾऽರಕ್ತಂ ಚಾಸ್ಮಾಸು ಶನೈಃ ಶನೈಃಶ್ಚ ನಪತತಿ ನೇತ್ರಂ? ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯವುದಯ ಮಯಂತೌ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾಶಂ ತನ್ವಾತೇ। ತಥಾ ಸುಲೋಚನಯುಗ್ಮಂ ಕೃತ್ವಾ ಉಪರಿಚನಸ್ತ ್ವಂ ಯದಿ ದಯಸೇ।ಅಸ್ಮಚ್ಛಾಪಃ ಸುವಿನಶ್ಯೇತ, ಅಹಹಾ। ಶ್ರುಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।22।। ವರ್ಷಾಕಾಲೇ ಶೈಲಗುಹಾಯಾಂ ಶ್ಲಿಷ್ಟಃ ಶಯಿತೋ ನಿದ್ರಾಣಶ್ಚ। ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿಂಹಃ ಪ್ರಬೋಧಮಾಪ್ಯತ್ವಗ್ನಿ ಸಮಾನಾಂ ದೃಷ್ಟಿಂ ಕೃತ್ವಾ। ಪರಿಮಳಕೇಸರವಿಸಾರ ಪೂರ್ವಂ, ಚಲಿತೋ ಧೂತ್ವಾ, ಸ್ವಾಲಸ್ಯಂ ನಿರ್ವರ್ತ್ಯ, ಗರ್ಜನಮಾಕೃತ್ಯ, ನಿರ್ಗತ್ಯಾಪಿ ಚ ಗುಹಾ ಪ್ರದೇಶಾತ್। ಅಗಚ್ಛನ್ನಿವ ಭವಾನ್ ಗಂಭೀರ। ಆತಸೀಕುಸುಮಸ್ವಚ್ಛಾಯ। ತ್ವದೀಯಮಂದಿರದೇಶಾದತ್ರ ಕೃಪಯಾऽಗತ್ಯ ಚ ವೈಚಿತ್ರೀರಚನಾऽಮೊಘೇ ಸಿಂಹಾಸನಕೇ ಶ್ರೀಮತಿಚಾಸನಮಾರುಹ್ಯ। ಅಸ್ಮಾತ್ಕಾರ್ಯಂ ಪೃಷ್ಟ್ವಾ ದಯತಾಂ ಅಹಹಾ। ಶ್ರುಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।23।। ತದಾಕ್ರಮಸ್ತ್ವಲೋಕಂ ಯಾಭ್ಯಾಂ ತಾದೃಶಪದಯೋರ್ಮಂಗಳಮಸ್ತು। ಗತ್ವ ತತ್ರ ದಕ್ಷಿಣಲಂಕಾನಾಶಕ ಶಕ್ತೇರ್ಮಂಗಳಮಸ್ತು। ಸದ್ಯೋನಾಶಂ ಶಕಟಂ ತ್ವದ್ಧನೋಃ, ತಾದೃಕ್ ಕೀರ್ತೇರ್ಮಂಗಳಮಸ್ತು। ವತ್ಸಂ ಯಷ್ಟಿವತ್ ಪ್ರಾಕ್ಷಿಪ ಏವಂ ಕುಂಚಿತ ಕಟಕೇ ಮಂಗಳ ಮಸ್ತು। ಛತ್ರೀಕೃತ್ಯಪರ್ವತಮುದಧಾಃ ತ್ವತ್ತಾದೃಗ್ಗುಣ ಮಂಗಳಮಸ್ತು। ಜಿತ್ವಾ ಶತ್ರುವಿನಾಶನಕಾರಿ ತ್ವತ ಕರಶೂಲೇ ಮಂಗಳಮಸ್ತು। ಏವಂ ಚೈವಂ ತಾವಕಶೌರ್ಯಂ ಸ್ವಾಶಾಸ್ಯೈವ ಪರಿಕರಮಾಪ್ಯಂ। ವಯಂತ್ವಿದಾನೀಂ ಪ್ರಾಪ್ತಾ, ದಯತಾಂ, ಅಹಹಾ। ಶುಣುತ ಸ್ವೀಯವಂತಂ।।24।। ಏಕಸ್ಯಾಶ್ಚ ಸುತೋ ಜನಿತ್ವಾ, ತಸ್ಯಾಂ ರಾತ್ರವೇಕಸ್ಯಾಂ। ಅನ್ಯೈಕಸ್ಯಾಃ ಪುತ್ರೋ ಭೂತ್ವಾ ರಹಸಿ ತ್ವಮಹೋ ವೃದ್ಧಿಂ ಗಮಿತಃ। ಅಸಹನ್ ಧರ್ತುಂ ಸ್ವಯಂ ಕುಚಿಂತ್ಯ ಪಾಪೋ ಯೋ ವೈ ತಸ್ಯತುಭಾವಂ। ವಿಪರಿವರ್ತ್ತಂ ಕಂಸಸ್ಯೈ ಕುಕ್ಷೌಸ್ಥಿತಿಮನ್ ಅಗ್ನಿಸಮಾನ। ಪರಮಸುಮೋಹಿನ್। ತ್ವಾಂ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥ್ಯ ಸಮಾಗತಾ ಹಿ ವಯಮಧ್ಯ। ವ್ರತಸ್ಯ ಪರಿಕರಮಪಿಚೇತ್ ತ್ವಂ ತು ದಾತುಃ ದಯಸೇ ಯದಿ ಮನಸಾ। ಶ್ರಿಯೋನುರೂಪಾಂ ಸಂಪದಮಪೀಚ ಸೌರ್ಯಂ ದಿವ್ಯಂ ಗಾಯಂ ಗಾಯಂ। ಕ್ಲೇಷವಿಮುಕ್ತಾಃ ಸನ್ತುಷ್ಯ, ಅಹಹಾ। ಶ್ರುಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।25।। ಪರಮವಿಮೋಹಿನ್। ಮಣಿಸಮವರ್ಣ। ಧನುಷಿ ಚ ಮಾಸಿ ಸ್ನಾನಾರ್ಥಂ। ಶಿಷ್ಟಾಚಾರನ್ ಶ್ರುಣುಷೇ ತ್ವಂ ಚೇದಸ್ಮತ್ ಪ್ರಾರ್ಥನ ವಿಷಯಾನೇತಾನ್। ಪೃಥ್ವೀಂ ಸಕಲಾಂ ಕಂಪಯತಶ್ಚ ಸುಮಹದ್ ಧ್ವಾನಂ ಚಾತನ್ವಾऽನಾನ್। ದುಗ್ಧ ಸರೂಪಾಂಸ್ತಾವಕ ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಸಮಾನಾಂಶ್ಚೈವ। ಸ್ಥಿತಾಂಶ್ಚ ಶಂಖಾನ್ ಮಹತೋತ್ರೀವ ವಿಶಾಲದೇಶಾ ನಂತಶ್ಚೈ ೃವ, ಬಹು ಬಹು ಸುಮಹತ್ ಪಟಹಂ ಚೈವ, ಮಂಗಳಗಾನೇ ಸಮರ್ಥರಸಿಕಾನ್। ಸುಂದರದೀಪಂ, ದ್ವಜಂ ವಿತಾನಂ ತಾಂ ಸ್ತಾಂಶ್ಚೈವ ದಾತುಮಯೇ। ಪಟದಳಶಾಯಿನ್। ಕುರುವೈ ಕರುಣಾಂ ಅಹಹಾ। ಶ್ರುಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।26।। ಸಂಗತಿ ದೂರಾನ್ ಜಯದ್ ಗುಣಾಢ್ಯ। ಭವನ್ತಮಯಿ ಭೋ ಗೋವಿನ್ದ। ಗೀತ್ವಾ ಪರಿಕರಮಾದಾಯ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಹೇತೇ ಚಾಸ್ಮಾಭೀಸ್ತು, ಸಮ್ಮಾನಾರ್ಥ, ಲೋಕಸ್ತೂಯಂ ಸುಸಮೀಚೀನಂ ವಲಯಂ ಚೈವ। ಬಾಹ್ವಂಗದಕಂ ಕರ್ಣಾಭರಣಂ ಕರ್ಣಸುಪುಷ್ಪಂ ತ್ವವತಂಸಂ। ನೂಪುರಮೇತಚ್ಚೇತ್ಯಾದಿ ಯದಪಿಚ ಧಾರ್ಯಂ ಸಕಲಾಭರಣಂ। ವಯಂ ಧರೇಮ ಹಿ ವಸನಂ ಚೈವ, ತದುಪರಿ ಪಯಾಸಾ ಪಕ್ವಾನ್ನಂ ಉಪರಿಚ್ಛನ್ನಂ ತ್ವಾಜ್ಯಂ ಸೃತ್ವಾಕೋಷ್ಣೇ ಪ್ರವಹತಿಯಥಾ ತಥೈವ ಮಿಳಿತಾ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಶೀತಲಮೇವಂ, ಅಹಹಾ ಶ್ರುಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।27।। ಧೇನೂನಾಹಿಂ ಪಶ್ಚಾಚ್ಚೈ ೃವ ಗತ್ವಾರಣ್ಯಂ ಭುಂಜೀಮ। ಕಿಂಚಿದ್ ಬುದ್ಧ್ಯಾವ್ಯಹಹಾ ಹೀನೇ ಗೋಪಕುಲೇ ತ್ವಾಂ ಸಹಜನ್ಮ। ಪ್ರಾಪಿತವತ್ಯೋ ವಯಂ ಹಿ ಪುಣ್ಯಂ ಯದೇವ ಸಾಧನಮಸ್ಮಾಕಂ। ಕಿಂಚಿದ್ ನ್ಯೋನೋ ನಹಿಗೋವಿನ್ದ। ಸಂಬಂಧಶ್ಚ ಭವತಾ ಸಾಕಂ। ಅಸ್ಮಾಕೀನಃ ಖಿಲ್ವಚ್ಛೇದ್ಯಃ ಆಪೀಹಛೇತ್ತುಂ ನಃ ಶಕ್ಯೇತ। ಜ್ಞಾನವಿಹೀನಾವಯಂ ಹಿ ಬಾಲಾಃ ಪ್ರಣಯೇನೈವ ತ್ವಾಂಯತ್ರ। ಸಮಾಹ್ವಯಾಮ ನಾಮಭಿರಲ್ಪೈಃ ಕೋಪಕೃಪಾಂ ಕುರು ಮಾ ತತ್ರ। ಸ್ವಾಮಿನ್ ತ್ವಂ ತು ಪ್ರದೇಹಿ ವಾದ್ಯಂ ಅಹಹಾ । ಶ್ರುಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।28।। ಪ್ರಥಮೇ ಪ್ರಥಮೇ ಪ್ರಭಾತಸಮಯೇ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಭವಂತಂ ಸಂಸೇವ್ಯ। ತ್ವದೀಯ ಕಾಂಚನ ಚರಣಾಂಭೋಜೇ ತ್ವೇವಾऽ ಶಾಸನಫಲಂಚ ಶ್ರುಣುತಾತ್। ಅದೌಗಸ್ತ್ಯಂರಕ್ಷಿತ್ವಾ ತ್ವಥಾನ್ನ ಭೋಜನಕುಲೇ ವಿಜಾತಃ। ಅಂತಃಸ್ಸೇವಾ ಅಸ್ಮಾಂಶ್ಚಾಪಿಅಸ್ವೀಕೃತ್ಯ ಮೈವತು ಭವತಾತ್, ಏತಂ ಪರಿಕರಮಾದಾತಾಂ ನೈವಾऽಯಾತಾ ನನು ಗೋವಿನ್ದ। ದೇಶೇಸಕಲೇ ಸಪ್ತಸು ಜನ್ಮಸು ಭವತಾ ಸಾಕಂ ಬನ್ಧವ ಏವ। ಭವೇಮ, ಭವತಃ ಕೃತ

ಏವ ದಾಸ್ಯಸುವೃತ್ತಿಂ ಕರವಾಮ। ಅನ್ಯಾನ್ ಕಾಮಾನ್ ನಃ ಪರಿವರ್ತಯ, ಅಹಹಾ। ಶ್ರುಣುತ ಸ್ವೀಯವ್ರತಂ।।29।। ನಾವುದಧೇಶ್ಚ ಮಥನಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಾಧವಭೂತಂ ಕೇಶವರೂಪಂ। ಚಂದ್ರಶ್ರೀಮುಖ ದಿವ್ಯಾಭರಣಾಃ ಗತ್ವಾ ಸ್ತುತ್ವಾ ಪ್ರಸಾದ್ಯ ಚೈವ। ತತ್ರ ಚ ತತ್ತತ್ ಪರಿಕರಲಾಭಾಂ ವಾತ್ರಾಂ, ಶ್ರೀಮದ್ದನ್ವಿಪುರೇ ವಿಕಸಿತ ಕಮಲಾ᳐᳐ ಶೀತಲಮಾಲಾ ಭಟ್ಟನಾಯಕಪುತ್ರೀ ಗೋದಾಪ್ರೋಕ್ತ ಮೇತಾಂ ದ್ರಾವಿಡಶಂಘ ತ್ರಿಂಶನಾಮಾಲಾಂ ಯೇವಿಚ್ಛಿನ್ನಾಂ। ಏವಂ ಚಾತ್ರ ಪಠಂತಿ ತೇ ವೈ। ಉಭಯ ದ್ವಿಮಹಾಪರ್ವತಬಾಹೋಃ। ರಕ್ತವಿಲೋಚನ ಮುಖಿಸಂಪದಃ ಶ್ರೀಯಃ ಪತೇಶ್ಚ ಶ್ರೀಕರುಣಾಂ। ಪ್ರಾಪ್ಯಾತ್ರಾಪಿ ತತ್ರಾಪ್ನುಯುಃ ರಸಮಿತ್ಯೇತದ್ ವ್ರತಮಸ್ಮಾಕಂ।।30।।

❖ ❖ ❖

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರ ಸಾಕುಮಗಳಾಗೆಸೆದು **ರಾಗ: ಶಿವರಂಜನಿ**

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರ ಸಾಕುಮಗಳಾಗೆಸೆದು। ಭಾವುಕರವರ್ಗೆ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಎಂಬ।। ಪಾವನ ಬಿರುದಿಗೆ ಕಾರಣಳಾದ। ದೇವಿಯಾಂಡಾಳಮ್ಮ ಶರಣು ಶರಣು।।1।। ಮೂವತ್ತು ಪಾಶುರವ ಜಾವ ಜಾವವು ಪಾಡಿ। ದೇವ ಶ್ರೀ ರಂಗನ ನುತಿಸಿರುವ।। ಶ್ರೀವರದನರ್ಧಾಂಗಿ ಪಾವನೆ ಸತ್ಸಂಗಿ। ದೇವಿಯಾಂಡಾಳಮ್ಮ ಶರಣು ಶರಣು।।2।। ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವರ ನಲವಿಂದ ಕರೆಕರೆದು। ಛಳಿಮಳೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು। ನಳಿನಾಕ್ಷ ರಂಗನ ಪಾಡಿ ಮನವೊಲಿಸಿದ। ಛಲವಂತೆ ಗೋದಮ್ಮ ಶರಣು ಶರಣು।।3।। ಪೆಣ್ಣಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಗಂಗೆಯ ಹರಿಸಿ। ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯರುಗಳಗೋಷ್ಠಿ ಮೆರೆಸಿ।। ತಣ್ಣೀರೊಳು ಮಿಂದು ಕುಣಿದು ಪಾಡುತ, ಸಿರಿವಣ್ಣನ ಸತಿಯಾದ ಗೋದೆ ಶರಣು।।4।। ಮಾಸ ಮಾರ್ಹಳಕೊಂದು। ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬುತ। ವಾಸುದೇವನ ನುತಿಸಿ ಮುಕ್ತರಪ್ಪ।। ಲೇಸುಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ರಂಗನಾಥನ ಸೇರ್ದ। ಭೂಸುದತಿ ಸುತೆ ಗೋದೆ ಶರಣು ಶರಣು।।5।। ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆನ್ನುವ। ಹೀನಸ್ವಾರ್ಥವ ಮೆಟ್ಟಿ ಬದಿಗೊತ್ತುತ।। ಮಾನಿನಿಯರ ಬಹು ಮಂದಿಯ ಕರೆಕರೆದು। ಜ್ಞಾನದಾನವನಿತ್ತ ಗೋದೆ ಶರಣು।।6।। ಚಿನುಮಯನು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಗು ತನಗಾದ। ಘನಮೆನಿಪ ಮದುವೆಯ ವೈಭವವ।। ಕುಣಿ ಕುಣಿಸಿ ವಾರಣ ಮಾಯಿರಂ ಗೀತೆಯೊಳ್। ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಮೆರೆಸಿ ಆಂಡಾಳ್‌ಗೆ ಶರಣು।।7।। ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರ ವೈಕುಂಠವಾಗಿಸಿ। ಈವಸುಧೆಯೊಳಗದ ಸೊಗಮೆರೆಸಿಹ।। ಪಾವನೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ। ದೇವಿಯಾಂಡಾಳಮ್ಮ ಶರಣು ಶರಣು।।8।। ಜಯಜಯತು ಜಯಜಯತು ಜಯತು ಗೋದಮ್ಮ। ಜಯತುಜಯ ಜಯತುಜಯ ಆಂಡಾಳಮ್ಮ।। ಜಯಜಯತು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವೀ ಗೋದೆ ಜಯಜಯತು। ಜಯತು ಹರಿ ಹೃದ್ಗುಹೀ ಶರಣು ಶರಣು।।9।। ಶರಣು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಡಿಗಳಿಗೆ। ಶರಣು ಶ್ರೀನಿಗಮಾಂತದೇಶಿಕರಿಗೆ।। ಶರಣು ನಾಲಾಯಿರಂ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ। ಶರಣ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಚರಣಕೆ ಶರಣು ಶರಣು, ಮಾತೆ ಶರಣು ಶರಣು।।10।।

ತಿ ರುವಾಡಿ ಪುರದಲ್ಲಿ ಆಷಾಡ **ರಾಗ: ಆನಂದಭೈರವಿ**

ತಿರುವಾಡಿ ಪುರದಲ್ಲಿ ಆಷಾಡ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ವರಪುಬ್ಬ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ। ತುಲಸಿ ಕಾನನದಲ್ಲಿ ತಿರೆಯೊಳವತಾರವಗೈದ ಆಂಡಾಳು ಮಾತೆಗೆ। ಜಯತು ಜಯತು ಜಯತು ಜಯತು।।1।। ಮೆರೆವ ತಿರುಪ್ಪಾವಾಖ್ಯ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನು ಹರುಷದಿಂದೊರೆದವಳಿಗೆ। ಮೇಣ್ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರರು ಪಡೆಯುತೆತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಪೆಣ್ ಮಣಿಗೆ। ಜಯತು ಜಯತು ಜಯತು ಜಯತು।।2।। ವರ ಪೆರಂಬೂರ ಮುನಿವರರು ರಾಮಾನುಜರ ವರ ಸಹೋದರಿಯೆನಿಪ ನೂರನಲವತ್ಮೂರ ಮೆರೆವ ಪದ್ಯವಗೈದ ನಾಚ್ಚಿಯಾರಮ್ಮನಿಗೆ ಜಯ ಜಯತು ಜಯತು।।3।। ತಿರೆಗರಸ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಮುಡಿದ ಪೂ.ಸರವ ಹರುಷದೊಳಿತ್ತವಳಿಗೆ ಜಯತು। ತುರುಗಳಿಂ ಹಿರಿದು ಹುಲುಸಾಗಿರುವ ತಿರುವಲ್ಲಿ ನಾಡಿಂಗೆ ಜಯ ಜಯತು ಜಯತು।।4।। ಮಾತೆ ಮಂಗಳೆ, ಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತ ಶುಭಗೀತೆ ದಾತೆ ಪುದುವೈ ನಗರಜಾತೆ ಗೋದಾಮಾತೆ ಪೂತೆ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಿಯೆ ಮುನಿ ವಿನುತೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ ಹೃದಯಾಬ್ಜಲಸಿತೆ ಭೂತಳಕೆ ಬಿಜಯಿಸಿದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂಶೆ ದೋಷಾತೀತೆ। ಭಾಗವತ ಸಂಪ್ರೀತೆ ನಿನ್ನ ಭವ ಪೋತ ಪದ ಪದ್ಮಂಗಳಿಗೆ ಸಂತತ ಜಯತು ಜಯತು।।5।।

ಶ್ರೀ ಗೋದಾ ಜನನಿ ಮಾಂಪಾಹಿ **ರಾಗ: ಕಲ್ಯಾಣಿ–ರೂಪಕತಾಳ**

ಶ್ರೀ ಗೋದಾ ಜನನಿ ಮಾಂಪಾಹಿ।।ಪ।। ಶ್ರೀ ರಾಧಪತಿ ಹೃದಯ ವಿಹಾರಿಣಿ। ಶ್ರೀ ವೇದಸಾರಮೃತ ದರ್ಶಿನಿ ।।ಅ.ಪ.।। ಶ್ರೀ ತುಳಸೀವನ ಮೂಲಪ್ರಕಾಶಿಣಿ। ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತ ಕರಾಂಬುಜಪಾಲಿನಿ। ಶ್ರೀ ಭಗವತ್ ಗುಣ ಗಾನಮೋಹಿನಿ। ಶ್ರೀತಜನಪಾಲಿನಿ ಧರಣಿ ಜಗಜ್ಜನನಿ।।1।। ಜಯತು ಜಯತು ಜಯ ಮಂಗಳಕಾರಿಣಿ। ಜಯತು ಜಯತು ಜಯ ಭಯ ಶೋಕನಿವಾರಿಣಿ। ಜಯತು ಜಯತು ಜಯ ಶೃಂಗಾರ ಸ್ವರೂಪಿಣಿ। ಜಯತು ಜಯತು ಜಯ ಶೋಭನಾ ಮಣಿ।।2।।

ರಂಗನ ಮದುವೆಯು ಪಂಗುನಿ ತಿಂಗಳು

ರಂಗನ ಮದುವೆಯು "ಪಂಗುನಿ" ತಿಂಗಳು ಸಂಘದ ಸಾಧನೆ। "ಮಾರ್ಹಳಿ" ತಿಂಗಳು। "ಪೊಂಗಲ್" ತಿಂಗಳೂ "ಮಾಶಿಯ" ತಿಂಗಳೂ। ಗುಂಗಿನ ದಿನಗಳು ಮುಮ್ಮಂಗಳವು।।1।। ಆತ್ಮದ ದುಗುಡವು ಕಳೆದಾನಂದದೊಳ್। ಎಲ್ಲರ ಜತೆಯಲಿ ವ್ರತನಡೆಸಲ್। ಎಲ್ಲರ ಜತೆಯಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆಯಲ್। "ಭಕ್ತಿಯ ರಾಣಿ" ಹಾತೊರೆವಳ್।।2।। ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯದ ಯೋಗಿನಿ ಇವಳು। ದೇವದೇವನಾ ಭೋಗಿನಿ ಇವಳು। ಸಾಧನೆ ಸಿದ್ಧಿಯ ಗಾಹಿನಿ ಇವಳು। ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೃದಯದ ವಾಹಿನಿ ಇವಳು।।3।। ಈಕೆಯ ಆಸೆಯು ಹಿರಿದಾದಾಸೆಯು। ಹಿರಿಯನ ಹೊಂದಲು ಹಿರಿಮನ ಸರಿಯು। ಕಿರಿಮನ ಹಿರಿಯನ ಸೇರಿಸದು। ಇದುವೇ ಗೋದೆಯ ಗುಟ್ಟಿಹುದು।।4।।

ನೋಂಪಿನೊಳ್ ನಿದ್ದೆಯು

ನೋಂಪಿನೊಳ್ ನಿದ್ದೆಯು ಏನಿಹುದು? ಗುಟ್ಟಿದನರಿಯಲು ಬೇಕಿಹುದು; 'ದೇವರೆ ಸಾಧನ' ವೆಂಬೀ ನಿಷ್ಠೆ। ಕೆಲಸವನೆಲ್ಲವ ತೊರೆಯುವ ಕಾಷ್ಠೆ।।1।। ತಾಮಸನಿದ್ದೆಯು ಅಲ್ಲವು ಇಲ್ಲಿ। ಸೀತೆಯು ತೋರಿದ ದೃಷ್ಟಿಯು ಇಲ್ಲಿ। ರಾಮನೇ ನನ್ನನ್ನು ಒಯ್ಯಲು ಬೇಕು। ಅದೆ ಅವಗೆನೆಗೆ ಸರಿಯಿರಬೇಕು।।2।। ಎಬ್ಬಿಪುದೆಂಬುದು ಏನಿಹುದು? ದೇವರ ಸೇವೆಯ ಕಾತರವಿಹುದು।।ಚಡಪಡಿಸುವುದು ತ್ವರೆಯಿಹುದು। ಉತ್ಕಂಠೆಯು ಗೋದೆಯದಿಹುದು।।3।। ನಿವೃತ್ತಿ ತೀವ್ರತೆ 'ಉಪಾಯ' ನೋಡೆ। ಪ್ರವೃತ್ತಿ ತೀವ್ರತೆ 'ಉಪೇಯ' ನೋಡೆ। ಈರ್ವರಿಗೂ ಎರಡಿಹುದಿದ ನೋಡೆ। ಜ್ಞಾನಕರ್ಮವ ಸಮರಸ ಮಾಡೆ।।4।। ಕರ್ಮವು ಸೇವೆಯೊಳಡಗುವುದು। ಜ್ಞಾನವು ತನ್ನರಿವೊಳು ಮುಗಿಯುವುದು। ಭಕ್ತಿಯು ರುಚಿಯೊಳು ಸಲ್ಲುವುದು। 'ಸಾಧನೆ' ಗಣನೆಗೆ ಬಾರದುದು।।5।। ನಿಜಕೂ ಸಾಧನ ಜೀವನವ। ಕೊಟ್ಟಿಹ ನಮಗೆ ಚೇತನವ। ಚೈತನ್ಯ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ರತೆಯಲ್ಲೇ। ಬೇಕಿಹುದಿದು ಅರ್ಪಣೆಯಲ್ಲೇ।।6।। ಸ್ವಾರ್ಥದ ಬಗೆಗೆ ನಿದ್ದೆಯು ಇರಲಿ। ಪರಾರ್ಥ ಬಗೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಿರಲಿ। ಹೃದಯಾಂತರದೊಳ್ ನಿದ್ದೆಯೆ ಇರಲಿ। ತನುಮನಕರಣದೊಳ್ ಎಚ್ಚರವಿರಲಿ।।7।। 'ಯೋಗವು-ಸನ್ಯಾಸವು' ಬೇರೆ। ಕೃಷ್ಣನ ಸೊಲ್ಲೊಳು ಇದು ಸಲ್ಲ। ಯೋಗದಿ ಸನ್ಯಾಸವು ಇಹುದು। ಸನ್ಯಾಸದಿ ಯೋಗವು ಇಹುದು।।8।। 'ನಿರಾಕಾರ ಬೇಕು-ಸಾಕಾರವು ಸಾಕು' ಎಂಬೀವಾದವಿವಾದವು ಸಾಕು ಎರಡನು ಮೈಗೊಂಡಿಹುದಿದೊ ಬೇಕು ಅದು ಇಹುದಿದೋ ಮೂರ್ತಿಯೋಳ್ 'ಸ್ಟಾಕ್'।।9।। ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಒಲಿದವಳು। ಅಂತೆಯೇ ಗೋದೆಯು ಬಲಿತವಳು। ಪವಿತ್ರವ್ಯಾಪಕ ಸೌಂದರ್ಯ। ಇದುವೇ ದೇವನ ಆಂತರ್ಯ।।10।। ನಿರ್ಗುಣ ಬೇಕು, ಸಗುಣವೂ ಬೇಕು। ಎರಡರ ಮಧುರ ಮಿಲನವು ಬೇಕು। ಪರನೇ ನಿರ್ಗುಣ, ಸುಲಭನೆ ಸಗುಣ। ಹೇಯಕೆ ನಿರ್ಗುಣ-ಕಲ್ಯಾಣಕೆ ಸಗುಣ।।11।। ಸಮರಸ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಗೋದೆಯದು। ಸಮಾಜ ಪುಷ್ಟಿಯೇ ಗೋದೆಯದು। ಸಮಾಜ ಜೀವನ ಗೋದೆಯದು। ಇಹಪರವೆರಡೂ ಗೋದೆಯದು।।12।। ಭೌತಿಕ ಪುಷ್ಟಿಯು ಆಗಲುಬೇಕು। ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯು ಇರಲೂಬೇಕು। ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಧನೆ ಜೀವನರಂಗ। ಜೀವನಸಾಧನೆ ಸ್ನೇಹದ ರಂಗ।।13।। ಈ ವ್ರತದೊಳ್ ಸಲ್ಲುವುದಿದುವೇ। ಸಮಾಜನಿಷ್ಠೆಯ ಭಕ್ತಿಯು ಅದುವೆ। ಮಲಗಿಹರೆಲ್ಲರು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು। ಊಳಿಗ ಪಡೆದರು ಕೃಷ್ಣನ ಕೊಂಡು।।14।।

ಆಂಡಾಳ್ ದೇವಿ ಶರಣೆಂಬೆ

ಆಂಡಾಳ್ ದೇವಿ ಶರಣೆಂಬೆ। ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿ ಪೊರೆಯೆಂಬೆ।।ಪ।। ಮುಡಿದು ಕೊಟ್ಟ ನಾಯಕಿ ತಾಯೆ। ರಂಗನಾಥನ ಪರಮ ಪ್ರಿಯೆ। ಮುಡಿಪು ಹೊತ್ತು ಸೇವಿಪೆವಮ್ಮ। ಕರುಣಿಸು ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು।।1।। ಅಂದು ಗೋಪಿಯರು ಕೃಷ್ಣನ ಸೇರಲು। ಚಂದದಿ ಮಾಡಿದ ಕಾತ್ಯಾಯನಿವ್ರತವ। ತಂದೆಯ ಮತದಿ ಹೊಂದುತ ತೋರಿದೆ। ಒಂದು ತಿಂಗಳ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ನೋಂಪಿಯ।।2।। ದಿನಕೊಂದು ಪಾಶರ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡುತ। ದಿನ ದಿನ ಸಖಿಯರ ಬಿಡದೆಬ್ಬಿಸುತ। ದಿನ ಮೂಡುವ ಮೊದಲೇ ತಣ್ಣೀರ್ಮೀಯುತ। ದಿನಪ ಕೃಷ್ಣನನು ಕೂಡಿದ ಕನ್ಯಾಮಣಿಯೆ।।3।। ಧನುರ್ಮಾಸವನು ಧರಿಸಿ ಭಜಿಸುವೆವು। ಧನಂಜಯನ ತೋರೆ ಸಿರಿ ಬಾಯ್ನುಡಿಯೆ। ಧನಕನಕ ಒಂದನೂ ಒಲ್ಲೆವು ತಾಯಿ। ತನುಕರಗಿಸು ಜಾಜಿಪುರೀಶನಡಿಯಲ್ಲಿ।।4।।

ನಮಸ್ತೇಸ್ತು ಗೋದಾದೇವಿ (ಶ್ರೀಗೋದಾಷ್ಟಕ)

ನಮಸ್ತೇಸ್ತು ಗೋದಾದೇವಿ। ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತ ಸುಪುತ್ರಿಣಿ। ತುಳಸೀ ವನೋದ್ಭವೇ ದೇವಿ। ಗೋದಾದೇವಿ ನಮೋಸ್ತುತೇ। ತುಲಸೀವನ ಸಂಜಾತೆ। ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಿ ಸಮುಚ್ಚಿತೇ। ಪುಷ್ಪಹಾರಧರೇ ದೇವಿ। ಗೋದಾದೇವಿ ನಮೋಸ್ತುತೇ।ಗೋಪಿಕನ್ಯಾ ಸಹೋಲ್ಲಾಸೇ। ಆಚಾರ್ಯಾನ್ ಭಕ್ತಿ ಭಾಜೀನೀ ವಲ್ಲೀ ಪುತ್ತೂರ್ ನಿವಾಸಸ್ತೇ। ಗೋದಾದೇವಿ ನಮೋಸ್ತುತೇ। ಶ್ರೀರಂಗ ಮಂಗಳಕರೇ ದೇವಿ। ರಂಗನಾಥ ಹೃದಯಸ್ಥಿತೇ। ಶೂಡಿಕುಡುತ್ತ ಪ್ರಿಯೇ ದೇವಿ। ಗೋದಾದೇವಿ ನಮೋಸ್ತುತೇ। ಆಂಡಳ್ ಶ್ರೀ ನಾಮ ಸಂಭೂತೆ। ತುಲಸೀವನ ವಿಹಾರಿಣೇ। ಪುಷ್ಪ ಸಂಗ್ರಾಹ ಕೈಂಗರ್ಯೇ। ಗೋದಾದೇವಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ। ಧನುರ್ಮಾಸ ವ್ರತಾನಿಷ್ಠೇ। ಗೋಪಿಕನ್ಯಾ ಸ್ನೇಹಾಕಾಂಷಿಣೇ। ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಿಯಕರೇ ದೇವಿ ಗೋದಾದೇವಿ ನಮೋಸ್ತುತೇ। ಭೂದೇವಿ ವಂಶ ಸಂಭೂತೇ। ಭಕ್ತಾಬೀಷ್ಟ ಪ್ರದಾಯಿನೀ। ರಾಮಾನುಜ ಸೋದರಿ ದೇವಿ। ಗೋದಾದೇವಿ ನಮೋಸ್ತುತೇ। ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಆಸ್ರಿತೇ ದೇವಿ। ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸ್ವರೂಪಿಣೇ। ಅಹಂಕಾರ ವರ್ಜಿತೆ ದೇವಿ। ಗೋದಾದೇವಿ ನಮೋಸ್ತುತೇ। ನಿತ್ಯಸ್ಥಿತೇ ನಿತ್ಯ ಶುದ್ದೇ। ಸ್ರೀವರ್ಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿನೀ। ರಂಗಮನ್ನಾರ್ ಪ್ರಿಯೇ ದೇವಿ। ಗೋದಾದೇವಿ ನಮೋಸ್ತುತೇ। ಗೋದಾಷ್ಟಕಂ ಪುಣ್ಯಂ। ಪಠೇದ್ಭಕ್ತಿ ಸಮಾನ್ವಿತಃ। ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಂ ಫಲಂ ಸಿದ್ಧಿಂ। ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪದ ಮುಚ್ಚತೇ। ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಗೆ। ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥಗೆ। ಮಂಗಳಂ ನಿಜಭಕ್ತ ವೃಂದಕೇ। ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ। ಶುಭಮಂಗಳಂ ಇತಿ ಶ್ರೀ ಗೋದಾಷ್ಟಕಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ।।

ಕಮಲನಾಭನ ಹೃತ್ಕಮಲ ರಾಗ: ಕುರಂಜಿ

ಕಮಲನಾಭನ ಹೃತ್ಕಮಲ ನಿವಾಸಿನಿ। ಮುದದಿಗೋದಾದೇವಿ ನಿನಗಾರುತಿ। ರಂಗಮನ್ನಾರಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸುವ। ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನೇ ನಿನಗಾರುತಿ।।ಲಾಲಿ।। ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರ ಪುತ್ರೀ ಪವಿತ್ರೇ। ಶ್ರೀ ಆಂಡಾಳ್‌ದೇವಿಯೆ ನಿನಗಾರುತಿ। ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಧೀರನೆ। ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದನೆ ನಿನಗಾರುತಿ।।ಲಾಲಿ।। ತುಳಸಿ ಮಧ್ಯದಿ ಜನಿಸಿ। ಜನರ ಪಾಪವ ತೊಳೆದ। ಎಳೆಯ ಬಾಲೆಯೆ ನಿನಗೆ ಮಹದಾರತಿ।।ಲಾಲಿ।। ಭಕ್ತರ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತಸವ ತಂದಿರುವ। ಕರುಣಾಕರನೇ ನಿನಗಾರುತಿ।।ಲಾಲಿ।। ಪ್ರಸನ್ನ ಕಮಲೆಗೆ ಪರವಾಸುದೇವಗೆ। ಪರಮ ಮಂಗಳದಾ ಶುಭದಾರತಿ।।ಲಾಲಿ।। ಪರಮ ಭಕ್ತರು ಕೂಡಿ ಎತ್ತಿದರೀಗಲೆ। ರುಕ್ಮಿಣಿವಲ್ಲಭಗೆ ರತ್ನದಾರತಿ।।ಲಾಲಿ।।

ಕೋದೈ ಪಿರನ್ದವೂರ್ (ಗೋದಾಮಂಗಳಂ-ತಮಿಳು)

ಕೋದೈ ಪಿರನ್ದವೂರ್, ಕೋವಿನ್ದನ್ ವಾಳುಮೂರ್। ಶೋದಿಮಣಿಮಾಡಂ ತೋನ್ನುಮೂರ್, ನೀದಿಯಾಯ್ ನಲ್ಲಪತ್ತರ್ ವಾಳುಮೂರ್ ನಾನ್ಮರೈಹಳ್। ಓದುಮೂರ್, ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರ್ ವೇದಕ್ಕೋನೂರ್।। ಪಾದಹಂಗಳ್ ತೀರ್ಕುಂ, ಪರಮನಡಿ ಕಾಟ್ಟುಂ, ವೇದಮನೈತ್ತ್ ಕ್ಕುಂ ವಿತ್ತಾಹುಂ, ಕೋದೈ ತಮಿಳ್ ಐಯ್ಞೈನ್ದುಮೈನ್ದುಂ ಅರಿಯಾದ ಮಾನಿಡರೈ। ವೈಯ್ಯಂ ಶುಮಪ್ಪದುಂ ವಂಬು।। ತಿರುವಾಡಿಪ್ಪೂರತ್ತಿಲ್ ಶಹತ್ತುದಿತ್ತಾಳ್ ವಾಳಿಯೇ।

ತಿರುಪ್ಪಾವೈಮುಪ್ಪದುಂ ಶೆಪ್ಪಿನಾಳ್ ವಾಳಿಯೇ। ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಪೆತ್ತೆಡುತ್ತ ಪೆಣ್ಪೆಳ್ಳೈ ವಾಳಿಯೇ। ಪೆರುಂಪೂದೂರ್ ಮಾಮುನಿಕ್ಕಿ ಪ್ಪಿನ್ನಾನಾಳ್ ವಾಳಿಯೇ। ಒರುನೂತ್ತು ನಾರ್‌ಪತ್ತು ಮೂನ್ನುರೈತ್ತಾಳ್ ವಾಳಿಯೇ। ಉಯಿರರಂಗರ್ಕ್ಕೇ ಕಣ್ಣಿ ಉಹಂದಳಿತ್ತಾಳ್ ವಾಳಿಯೇ। ಮರು ವಾರುಂ ತಿರುವಿಲ್ಲಿ ವಳನಾಡು ವಾಳಿಯೇ। ವಣುವುದುವೈ ನಹರ್ ಕೋದೈ ಮಲರ್ ಪದಂಗಳ್ ವಾಳಿಯೇ।।

❖ ❖ ❖

53. ಗೀತಾ ಜಯಂತಿ

ಜಯ ಜಯ ಮಾತಾ ಲೋಕವಿಜೇತಾ

ಜಯ ಜಯ ಮಾತಾ ಲೋಕವಿಜೇತಾ। ನಮಿಸುವೆ ಭಗವದ್ಗೀತಾ।। ಭವಭಯ ದೂರ ಸುಗಾಧಾ ಧರ್ಮವಿಜೇತಾ। ನಮಿಸುವೆ ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।1।। ಅಂತರಂಗದಲಿ ನೀನಿರ್ದು। ಬೆಳಗಿಸು ಪಂಥವ ಮತಿ ಬೆರೆದು। ಸಚ್ಚಿದ್ರೂಪನ ತತ್ವವನೊರೆದು ಪೊರೆಪುದು ಕರುಣಾ ಸುಧೆಯನ್ನೆರೆದು।।2।। ವಿಷಯ ಸುಖದ ವಿಷ ಮೋಹವ ಕಳೆದು। ಸತ್ವವ ಬೆಳಗಿಸು ಜಯಮಾತಾ। ಉಸಿರೆ ಮಗಧ್ಯಾತ್ಮದ ನಿಜಸಾರವು। ನಮಿಸುವೆ ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।3।। ಧರ್ಮದ ಮೇರೆಯ ತೋರುವ ಕರ್ಮದ। ಮರ್ಮವ ಪೇಳ್ವುದು ಜಯಮಾತಾ। ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತದಿ ಯೋಗದ ಹಾದಿಯ ನಿರ್ಮಿಸು ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।4।। ಜನ್ಮ ಕರ್ಮ ಸಂಬಂಧವ ಕಳೆವಾ। ಯಜ್ಞವ ಪೇಳ್ವುದು ಜಯಮಾತಾ। ಚಿನ್ಮಯ ದೇವನ ಪದವನು ಕಾಣಿಸು। ನಮಿಸುವೆ ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।5।। ಶುದ್ಧಾತ್ಮರ ನಿಜ ಕರ್ಮ ಯೋಗದಲಿ। ನಿಲ್ಲಿಸು ಮನವನು ಜಯಮಾತಾ। ಸಿದ್ಧರ ಪಂಕ್ತಿಯ ಸೇರುವ ಜಾಣ್ಮೆಯ। ಈವುದು ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।6।। ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ನಿತ್ಯಾತ್ಮನ। ವಿಧವನಿರೂಪಿಸು ಜಯಮಾತಾ। ಪಾಲಿಸು ಮಾಯಾ ಬಂಧನದೆನ್ನನು। ನಮಿಸುವೆ ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।7।। ಅಗಣಿತ ಮಹಿಮನ ಅನಂತರೂಪವ। ಅನುದಿನ ಸ್ತುತಿಸುವೆ ಜಯಮಾತಾ। ಜಗದೊಳಗಾತ್ಮನ ವಿಭೂತಿ ಯೋಗವ। ಭೋದಿಸು ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।8।। ಅಕಳಂಕನ ತೇಜೋರೂಪವ। ನಾ ನೋಡ ಲಾಶಿಸುವೆ ಜಯಮಾತಾ। ಭಕುತಿಯಿಂದ ಬೇಡುತಲಿಹೆ ನಿನ್ನನು। ಕರುಣಿಸು ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।9।। ಪಾರ್ಥನ ಮನದಾತಂಕವ ಬಿಡಿಸುತ। ಬ್ರಹ್ಮವ ತಿಳುಹಿದೆ ಜಯಮಾತಾ। ಅರ್ಧಿಸುತಿಹೆ ಅಚ್ಚುತ ಪದಸಂಗವ। ಸತತವು ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।10।। ಭಾರತವಿದು ಜಯ ಭಾರತವೆನಿಸಿತು। ಸತ್ವಸಾಕ್ಷ್ಯದಲಿ ಜಯಮಾತಾ। ಭಾರತ ಪಂಚಮ ವೇದವಿದೆನ್ನುತ। ಸಾರಿತು ಭಗವದ್ಗೀತಾ ।।11।। ಪರಮ ಪುರುಷನ ಮುಖದಲಿ ಜನಿಸಿದ। ಪರಮ ಪವಿತ್ರಳು ಜಯಮಾತಾ। ಅರಿವು ಜೀವರಿಗೆ ನಿನ್ನಿಂದಲೆ ನಿಜ। ನಮಿಸುವೆ ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।12।। ಜಯಜಯಮಂಗಳ ಮಂಗಳಗೀತಾ। ಮಂಗಳವ ನೀವಳು ಜಯಮಾತಾ। ನಿಯತ ಚಿತ್ತದಲಿಭಜಿಸುವೆನೆಂದಿಗು। ಸತ್ಯವಚನವಿದು ಹರಿಗೀತಾ।।13।। ಜಯಜಯಮಾತಾ ಲೋಕವಿಜೇತಾ। ನಮಿಸುವೆ ಭಗವದ್ಗೀತಾ। ಜಯಗೀತಾ ಹರಿಗೀತಾ। ಭಗವದ್ಗೀತಾ ನಮಿಸುವೆ ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।14।।

ಕೇಳಯ್ಯ ಎನ್ನ ಮಾತು ಪಾರ್ಥನೆ (ಭಗವದ್ಗೀತಾಸಾರ) ರಾಗ: ರೇವತಿ

ಕೇಳಯ್ಯ ಎನ್ನ ಮಾತು ಪಾರ್ಥನೆ ಗೀತಾರ್ಥನೆ।।ಪ।। ಶ್ಲೋಕ।। ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಿ ಎನ್ನವರು ಪಾಂಡವರು ಪೇಳೋ ಸಂಜಯಾ ಏನು ಮಾಡುವರು ಕೂಡಿ। ಕೇಳಯ್ಯ ಅರಸನೆ ನೋಡಿ ಪಾಂಡವರ ಸೇನಾ। ಮಾತನಾಡಿದ ನಿನ್ನ ಸುತ ದ್ರೋಣಗಿಂತು।।ಪ।। ಕೇಳಿ ತಾ ಪಾರ್ಥನು ಕುರು ದಂಡ। ರಣದಲಿ ಚಂಡ। ಗಾಂಡೀವ ಕರದಂಡ।। ಅಚ್ಯುತ ಪಿಡಿರಥ ನಡೆ ಮುಂದ। ಬಹುತ್ವರದಿಂದ। ನೋಡುವೆ ನೇತ್ರದಿಂದ।। ಗುರುಹಿರಿಯರ ಕೂಡ ಯಾಕೆಂದ। ಯುದ್ಧ ಸಾಕೆಂದು। ಭಿಕ್ಷವೆ ಸುಖವೆಂದ।। ಕುಂತಿಸುತ ಈ ಮಾತು ಉಚಿತಲ್ಲ। ನಿನಗಿದು ಸಲ್ಲ। ಪಿಡಿ ಗಾಂಡೀವ ಬಿಲ್ಲ।।1।। ಬಾಲ್ಯಯೌವನ ಮುಪ್ಪುತನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ದೇಹಕೆ ಮೋಹ ಮತ್ಯಾಕಿಲ್ಲಿ। ಕಾಯ್ದು ಕೊಲ್ಲುವ ನಾನು ಇರುತಿರಲು ಇಲ್ಲಿ। ಬಿಲ್ಲು ಪಿಡಿದು

ಕೀರ್ತಿಪಡೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ।।ಶ್ಲೋಕ।। ಶಸ್ತ್ರದಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಜೀವಕ್ಕೆ। ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಪಾವಕನ ದಾಹಕ್ಕೆ। ಉದಕಗಳಿಂದ ವೇದನೆಯಾಕೆ ಜೀವಕ್ಕೆ। ಮಾರುತನ ಶೋಷಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ ಅಭೇದ್ಯ ತಾ ಜೀವನ ಸನಾತನ। ವಸ್ತ್ರದ್ಹಾಂಗೆ ಈ ತನುವು। ಆದಾವು ಹೋದಾವು ನಿನಗಯ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲಯ್ಯಾ। ಅದನಾ ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ।।2।। ಶ್ಲೋಕ।। ಜ್ಞಾನ ದೊಡ್ಡದು ಕರ್ಮಬಂಧನವಬಿಟ್ಟು ಕರ್ಮ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರತ್ಯವಾಯವದೆಷ್ಟು। ಫಲ ಬಿಟ್ಟು ನೀ ಮಾಡು ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ಸಮ ದೇಹಕೆಫಲಕರ್ಮ ಕಾರಣವಲ್ಲ।।ಪ।। ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನಗಧಿಕಾರ ಫಲ ತಾ ದೂರ। ಧನಂಜಯಗೋಸ್ಕರ। ಜ್ಞಾನ ದೊಡ್ಡದು ಕರ್ಮ ದೂರಯ್ಯ ಇತ್ತ ಬಾರಯ್ಯ। ಯೋಗ ಬುದ್ಧಿ ಮಾಡಯ್ಯ। ಜಿತ ಬುದ್ಧಿ ಯಾವುದೈ ಕೇಶವ ಜಗತ್ಪಾಶವ। ನೋಡದೇ ಪರಮೇಶ। ಗೋವಿಂದನಲಿ ಮನವಿಟ್ಟವ ಕಾಮ ಬಿಟ್ಟವ ಜಿತ ದೇಹ ತಾನಾದಾ।।3।। ಶ್ಲೋಕ।। ಜ್ಞಾನದೊಡ್ಡದು ಕರ್ಮದಲ್ಲ್ಯಾಕೆ ಎನ್ನ। ಬುದ್ಧಿ ಮೋಹಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳಯ್ಯ ಬಿನ್ನಪ। ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಮೋಕ್ಷವುಂಟೆ ಇನ್ನು ಕರ್ಮಮೋಕ್ಷದ ಬುದ್ದಿಗೆ ಬೀಜವಲ್ಲೆ।। ಯುದ್ಧ ಕರ್ಮವ ಮಾಡೋ ಪಾಂಡವ ರಣ ತಾಂಡವ। ವೈರಿ ಷಂಢನೆಂಬುವ। ಜನರೆಲ್ಲ ಮಾಳ್ಪರೋ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆನ್ನ ನೋಡಿ। ನೋಡಿದರ ನೀ ಬೇಡಿ। ಎನಗ್ಯಾಕೆ ಪೇಳಯ್ಯ ಜನಕರ್ಮ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮ। ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ಧರ್ಮ। ಅರ್ಪಿಸು ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಸರ್ವವು ಬಿಟ್ಟುಗರ್ವವು। ತಿಳಿ ಎನ್ನೊಳು ಸರ್ವವು।।4।। ಶ್ಲೋಕ।। ಯೋಗ ಸನ್ಯಾಸ ಎರಡು ಮುಕ್ತಿಗೆ ದೃಢವು ಭೋಗವರ್ಜಿತ ಕೇಳು ಸನ್ಯಾಸಿಯಿರವು। ಹೇಗೆ ಪದ್ಮಕೆ ವಾರಿಯ ಲೇಪವಿಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಇಲ್ಲ।। ಅಜನಲ್ಲಿ ದ್ವಿಜನಲ್ಲಿ ಗಜನಲ್ಲಿ ಸಮನಾನಲ್ಲಿ। ಭಜಿಪರ ಮನದಲ್ಲಿ ಮನಸು ಯಾರ ಜೀವಕೆ ಬಂದು ಇತ್ತ ಬಾರೆಂದು। ಮತ್ತೆವೈರಿ ದಾರೆಂದು। ಲೋಷ್ಟಕಾಂಚನ ನೋಡು ಸಮಮಾಡಿ ಆಸನ ಹೂಡಿ। ನಾಸಿಕ ತುದಿ ನೋಡಿ। ಧ್ಯಾನಮಾಡು ಹರಿ ಅಲ್ಲಿಹ ಅವನಲ್ಲಿಹ। ಯೋಗ ಸನ್ನಿಹಿತನವನೇ।।5।। ಶ್ಲೋಕ।। ಯಾರ ಭಕ್ತಿಯು ಎನ್ನ ಪಾದಾಬ್ಜದಲ್ಲಿ ಘೋರ ಸಂಸಾರ ಯಾತನೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಿ। ಶರೀರವೇ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂತೆಂದು ತಿಳಿಯೋ ಮರೆಯದೆ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆಂದೆನ್ನ ತಿಳಿಯೋ।।ಪ।। ಶರೀರದೊಳಗಿದ್ದು ಪಾಪಿಲ್ಲ ದುಃಖಿಲೇಪಿಲ್ಲ। ಆಕಾಶವು ಎಲ್ಲಾ। ಯಾತರಿಂದ್ಹುಟ್ಟಿತು ಈ ಗುಣ ಮೂರು ಸದ್ಗುಣ। ಕೇಳ್ಕೈಯ್ಯ ಫಲ್ಗುಣ। ಸುಖದುಃಖ ಸಮಮಾಡಿ ನೋಡು ನೀ। ಈಡ್ಯಾಡು ನೀ। ಬ್ರಹ್ಮನ ನೋಡು ನೀ। ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ತೇಜ ನನದಯ್ಯ ಗುಡಾಕೇಶಯ್ಯ। ಅನ್ನಪಚನ ನನ್ನದಯ್ಯ।।6।। ಶ್ಲೋಕ।। ನಾನೇ ಉತ್ತಮ ಮನಸು ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡೋ ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಞಾನ ಪೇಳುವೆ ತಿಳಿದು ನೋಡೋ। ಜ್ಞಾನ ದುರ್ಲಭ ಅವರ ಭಕ್ತಿಗಳಂತೆ ನಾನು ಕೊಡುವೆನು ಫಲವ ಮನಸು ಬಂದಂತೆ।।ಪ।। ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ ದೇಹ ಬಿಡುವರೋ ನನ್ನ ಪಡೆವರೋ। ಬಲು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವರೋ। ಅನಂತ ಚೇತನ ಸುಳಿವೆನು ಹರಿ ಸುಲಭನು। ಮತ್ತೆ ಜನನವಿಲ್ಲವಗೆ। ಎನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗಿಲ್ಲ ನಾಶವು। ಸ್ವರ್ಗದಾಶವು। ಬಿಟ್ಟು ಚರಣ ಭಕುತಿಯ।।7।। ಶ್ಲೋಕ।। ಕೃಷ್ಣ ತೋರಿಸು ನಿನ್ನ ವಿಭೂತಿ ರೂಪ। ಇಷ್ಟ ಪೂರ್ತಿಯ ಆಗಲೊ ಎನಗೆ ಶ್ರೀಷ। ರಾಮನಾನಯ್ಯ ತಾರಕ ಮಂಡಲದಲಿ।। ಅಕ್ಷರದೊಳಗೆ ಅಕಾರನು ಗುಣಸಾರನು। ಪಕ್ಷಿಗಳಲಿ ನಾನು ಗರುಡನು। ಸಕಲ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತನದಲಿ। ಎನ್ನ ರೂಪ ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ। ತೋರಿಸೋ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನ ರೂಪ ನಾನಾ ರೂಪ। ಅರ್ಜುನ ನೋಡೋ ರೂಪ। ಕಂಡನು ತನ್ನನ್ನು ಸಹಿತದಿ ಹರಿ ದೇಹದಿ। ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ।।8।। ಶ್ಲೋಕ।। ಕ್ಷರ ಅಕ್ಷರ ಎರಡಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮನು ನಾನು। ಘೋರ ನರಕದ ಲೋಭ ಕಾಮನು ನಾನು। ಸಾರದಾನವು ಸಜ್ಜನರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಭೂರಿ ದಕ್ಷಿಣೆ ನೀಡೋ ಸತ್ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ।।ಪ।। ಸರ್ವ ದಾನದಕಿಂತ ಎನಭಕ್ತಿ ಕೇಳೋ ಭೂಶಕ್ತಿ। ಮಾಡಯ್ಯ ವಿರಕ್ತಿ। ಕೃಷ್ಣ ಹರಣವಾಯ್ತು ನಿನ್ನಿಂದ ಮೋಹ ಎನ್ನಿಂದ। ಬಹು ಸುವಾಕ್ಯದಿಂದ। ಕೃಷ್ಣ ಬೀಮಾನುಜರ ಸಂವಾದ ಮಹ ಸುಖಪ್ರದ। ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿದ। ಬಲ್ಲೆನು ವ್ಯಾಸರ ದಯದಿಂದ ಮನಸಿನಿಂದ। ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲೇ ಜಯವೆಂದ।।9।।

ಓಂ ಪಾರ್ಥಾಯ ಪ್ರತಿಬೋಧಿತಾಂ ಭಗವತಾನಾರಾಯಣೇನ (ಗೀತಾಜಯಂತಿ)

ಓಂ ಪಾರ್ಥಾಯ ಪ್ರತಿಬೋಧಿತಾಂ ಭಗವತಾನಾರಾಯಣೇನ ಸ್ವಯಂ। ವ್ಯಾಸೇನ ಗ್ರಥಿತಾಂ ಪುರಾಣಮುನಿನಾ ಮಧ್ಯೇ ಮಹಾಭಾರತಮ್। ಅದ್ವೈ ತಾಮೃತ ವರ್ಷಿಣೀಂ ಭಗವತೀಂ ಅಷ್ಟಾದಾಶಾಧ್ಯಾಯಿನೀಮ್।। ಅಂಬತ್ವಾಂ ಅನುಸಂಧಧಾಮಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಭವದ್ವೇಷಿಣೀ

ಗೀತಾಯಾಃ ಪುಸ್ತಕಂ ಯತ್ರ (ಗೀತಾಪ್ರಶಂಸೆ)
ಗೀತಾಯಾಃ ಪುಸ್ತಕಂ ಯತ್ರ ಯತ್ರ ಪಾಠಃ ಪ್ರವರ್ತತೇ। ತತ್ರ ಸರ್ವಾಣಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಪ್ರಯಾಗಾದೀನಿ ತತ್ರ ವೈಃ।।

ಸರ್ವೇದೇವಾಶ್ಚ ಋಷಯೋಃ (ಗೀತೆಯ ವಿಶೇಷತೆ)
ಸರ್ವೇದೇವಾಶ್ಚ ಋಷಯೋಃ ಯೋಗಿನಃ ಪನ್ನಗಾಶ್ಚ ಯೇ। ಗೋಪಾಲ ಗೋಪಿಕಾ ವಾಪಿ ನಾರದೋದ್ದವ ಪಾರ್ಷದೈಃ।। ಸಹಾಯೋಜಾಯತೇ ಶೀಘ್ರಂ ಯತ್ರಗೀತಾ ಪ್ರವರ್ತತೇ।।

ಸರ್ವೋಪನಿಷದೋ ಗಾವೋ (ಗೀತಾಮೃತ)
ಸರ್ವೋಪನಿಷದೋ ಗಾವೋ ದುಗ್ಧಾ ಗೋಪಾಲನಂದನಃ। ಪಾರ್ಥೋ ವತ್ಸಃ ಸುಧೀರ್ಭೋಕ್ತಾ ದುಗ್ಧಂ ಗೀತಾಮೃತಂ ಮಹತ್।।

ಚಿದಾನಂದೇನ ಕೃಷ್ಣೇನ ಪ್ರೋಕ್ತಾ (ಗೀತೆಯ ಸಾರ)
ಚಿದಾನಂದೇನ ಕೃಷ್ಣೇನ ಪ್ರೋಕ್ತಾ ಸ್ವಮುಖತೋರ್ಜುನಮ್। ವೇದತ್ರಯೀ ಪರಾನಂದಾ ತತ್ವಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನಸಂಯುತಾ।।

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಪಾವನ ಚರಿತೆ (ಸಂದೇಶ)

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಪಾವನ ಚರಿತೆ ಮನುಕುಲಕೆ ಇದು ಆದರ್ಶಗೀತೆ।।ಪ।। ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯು ಬೋಧಿಸಿದ ಗೀತೆ। ಜೀವನಧರ್ಮವ ಅರುಹಿದ ಗೀತೆ। ಪಾರ್ಥನ ಮೋಹವ ಬಿಡಿಸಿದ ಗೀತೆ। ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೂಡಿಸಿದ ಗೀತೆ।।1।। ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವನು ತೋರಿದ ಗೀತೆ। ಅಜ್ಞಾನ ತಮವನು ಸರಿಸಿದ ಗೀತೆ। ಭಕ್ತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ತಿಳಿಸಿದ ಗೀತೆ। ವಿಶ್ವರೂಪವನು ತೋರಿದ ಗೀತೆ।।2।। ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಸಾರವು ಗೀತೆ। ಅಂತರಂಗವನು ಬೆಳಗುವ ಗೀತೆ। ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ವನು ತೋರುವ ಗೀತೆ। ಚೈತನ್ಯದಾಸನ ಮನಸಂಪ್ರೀತೆ।।3।।

ಓಂ ಜೈ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಸ್ವಾಮಿನಿ (ಹಿಂದಿ) ರಾಗ: ಕುರಂಜಿ

ಓಂ ಜೈ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಸ್ವಾಮಿನಿ ಜೈ ಭಗವದ್ಗೀತೆ। ಹರಿಪ್ರಿಯ ಕಮಲವಿಹಾರಿಣಿ (2 ಸಾರಿ) ಸುಂದರ ಸುಪುನೀತೆ।।ಪ।। ಕರ್ಮಸುಮರ್ಮ ಪ್ರಕಾಶಿನಿ ಕಾಮಾಸಕ್ತಿ ಹರಾ। ದೇವಿ ಕಾಮಾಸಕ್ತಿ ಹರಾ। ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಿಕಾಸಿನಿ ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನವಿಕಾಸಿನಿ ವಿದ್ಯಾಬ್ರಹ್ಮ ಪರ।।ಅ.ಪ।। ನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿವಿದಾಯಿನಿ ನಿರ್ಮಲ ಮಲಹಾರಿ। ದೇವಿ ನಿರ್ಮಲ ಮಲಹಾರಿ। ಶರಣರಹಸ್ಯ ಪ್ರದಾಯಿನಿ ಸದ್ವಿಧಿ ಸುಖಕಾರಿ।।1।। ರಾಗದ್ವೇಷ ವಿದಾರಿಣಿ ಕಾರಿಣಿ। ಮೋದಸದಾ ದೇವಿ। ಕಾರಿಣಿ ಮೋದಸದಾ। ಭವಭಯಹಾರಿಣಿ। ತಾರಿಣಿ ಪರಮಾನಂದಪ್ರದ।।2।। ಅಸುರ ಭಾವವಿನಾಶಿನಿ ನಾಶಿನಿ। ತಮರಜನೀ ದೇವಿ। ನಾಶಿನಿ ತಮರಜನೀ ದೇವಿ। ಸದ್ಗುಣದಾಯಿನಿ। ಹರಿರಸಿಕಾ ಸಜನೀ।।3।। ಸಮತಾತ್ಯಾಗ ಸಿಖಾವನಿ। ಹರಿಮುಖಿಕೀ ವಾಣೀ। ದೇವಿ ಹರಿಮುಖಿಕೀ ವಾಣಿ। ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಕೀ ಸ್ವಾಮಿನಿ। ಶ್ರುತಿಯೋಂ ಕೀ ರಾಣಿ।।4।। ದಯಾಸುಧಾಬರ್ ಸಾವನಿ। ಮಾತೃಕೃಪಾಕೀ ಜೈ ದೇವಿ। ಮಾತೃಕೃಪಾಕೀ ಜೈ। ಹರಿಪದ ಪ್ರೇಮದಾನ್ ಕರ್। ಅಪನೋ ಕರಲೀ ಜೈ।।5।। ಓಂ ಜೈ ಭಗವದ್ಗೀತಾ।।

ಜಯ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮಾತೇ ರಾಗ: ಅಭೀರಿ

ಜಯ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮಾತೇ। ಜಯಜಯ ಗೀತೆ ಜಯ ವ್ಯಾಸ ಜಾತೆ।।ಪ।। ಜಯ ಜಯ ಇಹಪರ ಕಲ್ಯಾಣದಾತೆ। ಶಕ್ತಿ ಶಾಲಿನಿ ಮುಕ್ತಿದಾಯಿನಿ। ಭಕ್ತಿಪ್ರಚೋದಿನಿ ಜನನೀ ಜನನೀ।।1।। ಆಶಾ ಮೋಹ ಆರ್ತ ಸಂಹಾರಿಣಿ। ದೇವಕಿ ತನಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚಿಂತಾಮಣಿ।।।।

ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ ಗ್ರಂಥವು ಗೀತೆ (ಲಾವಣಿ)

ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ ಗ್ರಂಥವು ಗೀತೆ। ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಸಾರವು ಗೀತೆ। ಭಗವಾನ್ ಕೃಷ್ಣನು ಪಾರ್ಥಗೆ ಹೇಳಿದ ಬುದ್ಧಿಯ

ಮಾತುಗಳೀಗೀತೆ।।1।। ಏಳ್ನೂರು ಶ್ಲೋಕದ ಗ್ರಂಥವು ಗೀತೆ ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕದಹುದು। ಮೂರ್ತಿ ಚಿಕ್ಕದು ಅದರೂ ಆದರ ಕೀರ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಬಹುದೊಡ್ಡದು।।2।। ಇಹದಲಿ ಸುಖವನು ಪಡೆಯಲು ನಾವು ದಾರಿಯ ಇದರಲ್ಯಾಣುವೆವು। ಪರದಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಹೊಂದಲು ನಾವು। ಗೀತೆಲಿ ದಾರಿಯ ಕಾಣುವೆವು।।3।। ಆಣಿ ಮುತ್ತಿನ ಭಾರತ ಸರಕೆ ರತ್ನದ ಪದಕವು ಈ ಗೀತೆ। ಜಾಣವ್ಯಾಸರು ಭಾರತ ಮಧ್ಯದಿ ಗೀತಾಪದಕವನಿಟ್ಟಿಹರು।।4।। ಈ ಪದಕದ ಮಹತ್ವ ಇಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲು ಶೇಷನು ಕೂಡ ಬಳಲುವನು। ಮಂದಮತಿಯು ತಾನೇನ್ನಲು ತಿಳಿಯದೆ ತುಂಬ ನರಳುವೆನು।।5।।

ಗೀತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ದುಷ್ಟದುರ್ಯೋಧನ ಕರೆದನು ಧರ್ಮನ ಪಗಡೆಯಾಟಕೆ ಬಾರೆಂದೂ। ಅಷ್ಟಮ ಶನಿಯ ಕಾಟದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದನವನು ಅದಕಂದೂ।।6।। ಸೋತರೆ ಕಾಡಲಿ ಹನ್ನೆರಡೊರ್ಷ ಇನ್ನೊಂದೋರ್ಷ ಅಜ್ಞಾತ । ಅಜ್ಞಾತದಲ್ಲಿ ಗುರ್ತಿಸಿದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವನವಾಸ ಅಜ್ಞಾತ।।7।। ಉಭಯತ್ರರೂ ಇದಕ್ಕೊಪ್ಪಿದರು ಆಟವು ಮೊದಲಾಯ್ತಾವಾಗ। ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಸೋತನು ಧರ್ಮಜ ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟನು ಆವಾಗ।।8।। ವನವಾಸವತಾತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಜ್ಞಾತಸ್ಥಳವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ। ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಬಂದನು ಧರ್ಮನು ಸನ್ಯಾಸಿ ವೇಷವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ।।9।। ಹದಿಮೂರುವರ್ಷ ಹೊರಗಿದ್ದು ಬಂದನು ಧರ್ಮರಾಯನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ। ಪುರಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತಸದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ।।10।। ಹಿರಿಕಿರಿಯರು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ರಾಜ್ಯವ ಕೊಡಿಸಲು ಮನಮಾಡಿ। ಕೌರವರಾಯನ ಕಂಡರು ಅವರ ಹಿಂದಕೆ ರಾಜ್ಯವ ಕೊಡೆಂದರು।।11।। ಆಗದು ಆಗದು ಆಗದು ಎಂದು ಖಂಡಿತ ಹೇಳಿದ ಕೌರವನು ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾದರೆ ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಲಿ ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದನು ಕೌರವನು।।12।। ಯುದ್ಧವು ಬೇಡಾ ಬೇಡೆಂದು ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರು ಹೇಳಿದರು। ಆಗದು ಆಗದು ಆಗದು ಎಂದು ತಿರುಗೀ ಕೌರವ ಹೇಳಿದನು।।13।। ಯುದ್ಧವು ತುಂಬಾ ಹಾನಿಕರ ಸೋಲುಗೆಲುವು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲಾ। ಯುದ್ಧಿ ಸಾಯ್ವರು ಬಹುಜನರು ರಕುತದ ಕಾಲುವೆ ಹರಿಯುವುದು।।14।। ಕ್ಷಾಮ ಡಾಮರವಾಗುವುದು ರೋಗ ರುಜಿನವು ಕಾಡುವುದು। ಯುದ್ಧವು ಬೇಡಾ ಬೇಡೆಂದು ಪುನಃ ಹೇಳಿದವರಿಬ್ಬರು।।15।। ಕೃಷ್ಣನು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದ ಬುದ್ಧಿ ಕೌರವಗೆ ದುಷ್ಟ ಕೌರವನಾದರೊ ತಾನು ಕಿವಿಯೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಆ ಮಾತಿಗೆ।।16।। ಯುದ್ಧವು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು ಬೇರೆದಾರಿಯಿಲ್ಲವಾಯಿತು। ಸಿದ್ಧತೆಗಾಗಿ ಎದ್ದಿದ್ದ ಪಾರ್ಥಗೆ ಅಗ್ರಜನಪ್ಪಣೆ ಬೇಕಾಯಿತು।।17।। ಕಮಲನೇತ್ರನಾ ಕಾಣಲು ಪೋಗು ಅಮಿತ ಸಹಾಯವಾಗುವುದು। ಕಮಲನಯನನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದರೆ ಕ್ಷೇಮವು ನಮಗೆ ಆಗುವುದು।।18।। ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಣಲು ಹರುಷಿತನಾಗಿ ಹೊರಟನು ಪಾರ್ಥ ತಕ್ಷಣವೆ ದುಷ್ಟ ಕೌರವನಿದನು ಕೇಳಿ ತಾನೂ ಹೊರಟನು ಆಕ್ಷಣವೇ।।19।। ಮಾಯಾ ಮಾಧವ ಮೊದಲೆ ತಿಳಿದು ನಿದ್ರಿಸಿದಂತೆ ನಟಿಸಿದನು। ಜಗದೇಕ ವೀರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಪಾದದ ಬಳಿಯಲಿ ಕೂತಿದ್ದನು।।20।। ಪಾದದ ಬಳಿಯಲಿ ಅರಸನೆ ಕೂಡುವುದೆಂದಿಗೂ ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದ್ಹೇಳಿ। ಕೌರವರಾಯನು ಬಂದವನು ಕೂತನು ಕೃಷ್ಣನ ತಲೆಯ ಬಳಿ।।21।। ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎದ್ದವನಂತೆ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನಯ ಮೈ ಮುರಿದು ಪಾದದ ಬಳಿಯಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಪಾರ್ಥನ ಕಂಡನು ತಾನು ಕಣ್ತೆರೆದು।।22।। ಪಾಂಡವರೆಲ್ಲರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವ ಕೇಳಿದ ಕೃಷ್ಣನು ಹರ್ಷದಲಿ। ಕಂಡನು ನಂತರ ಕೌರವನು ಬರಲೂ ಕಾರಣ ಕೇಳಿದನು।।23।। ಅರಸರು ತಾವು ಬಹುದೂರ ಬಂದಿರಿ ಕಾರಣವೇನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ। ಕರೆಕಳಿಸಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೀವು ನಾವೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು।।24।। ಕೌರವ ತನ್ನಯ ಬರುವಿಕೆಗೆ ಕಾರಣ ಹೇಳಿದನಾತುರದಿ। ಇದ ಕೇಳಿದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನಯ ಮನವನು ತಿಳಿಸಿದ ಗಂಭೀರದಿ।।25।। ಇದನು ಕೇಳಿದ ಕೌರವರಾಯನು ಕೋರಿದ ಬಲರಾಮನ ಸೈನ್ಯವನು। ಪಾರ್ಥನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಕೃಷ್ಣನು ಧರ್ಮನನು।।26।। ಈರ್ವರು ಬಂದರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸೇನಾವ್ಯೂಹವ ರಚಿಸಿದನು। ದುಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನು ರಚಿಸಿದ ವ್ಯೂಹವ ಕಂಡನು ಕೌರವ ಕಾತುರದಿ।।27।। ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣ ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕೃಪರುಸಹಾ ಕೌರವ ಪಕ್ಷವ ಹಿಡಿದೂ ತಾವು ಪ್ರಾಣವ ಕೊಡಲು ಅನುವಾದರು।।28।। ಏಳಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯವು ಸೇರಿತು ಪಾಂಡವ ಪುತ್ರನ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ। ಹನ್ನೊಂದಾಯಿತು ಜಮಾವಣೆ ಕೌರವರಾಯನ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ।।29।।

ಒಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಲೆಕ್ಕವ ಮಾಡಲು ರಥಗಳ ಸಮವು ಆನೆಗಳು। ಆನೆಯ ತ್ರಿಗುಣವು ಕುದುರೆಗಳೂ ರಥವೈದರ ಲಬ್ಧವು ಕಾಲಾಳುಗಳು।।30।। ಶಂಖ ಭೇರಿ ಮೃದಂಗ ಕಹಳೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೊಳಗಿದವು ಪಾಂಚಜನ್ಯವು ದೇವದತ್ತವು ಪೌಂಡ್ರಕವೂ ಸಹಗುಡುಗಿದವು।।31।।

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಸಂವಾದ

ಎರಡೂ ಸೇನೆಯ ಮಧ್ಯದಿ ನನ್ನ ರಥವನು ನಿಲ್ಲಿಸು ಓ ಕೃಷ್ಣ। ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಲು ಬಂದಿಹರನ್ನು ನೋಡುವೆನೆಂದನು ಧನಂಜಯ।।32।। ಸಾರಥಿ ಕೃಷ್ಣನು ಬೇಗನೆ ತಂದನು ಸೇನಾ ಮಧ್ಯಕೆ ರಥವನ್ನು। ಅರ್ಜುನನಾದರೊ ಕಣ್ಣುಗಳಾಡಿಸಿ ಕಂಡನು ಇವರುಗಳೆಲ್ಲರನೂ।।33।। ಪೂಜ್ಯ ಭೀಷ್ಮರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ ತಾ ಕಂಡು। ಮಾವ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಬಂಧು ಬಳಗವ ಇವಕಂಡ।।34।। ಮೋಹಾವೇಷದಿ ಬಳಲಿದ ಪಾರ್ಥ ಯುದ್ಧವಮಾಡಲು ಹಿಂಜರಿದ। ಕೃಷ್ಣಾ ನಾನು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡೆ ಇವರನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಲು ಮನಸಿಲ್ಲಾ।।35।। ಪೂಜ್ಯರಾದ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣರ ಪೀಡಿಸಲು ನನ್ನ ಮನಸಿಲ್ಲಾ। ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮನಸು ಜರಿಯುತಿದೆ ಅವಯವ ನನ್ನದು ಕುಗ್ಗುತಿದೆ।।36।। ಎನ್ನಯ ಮುಖವು ಬಾಡುತಿದೆ ಗಾಂಡೀವ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರುತಿದೆ। ರೋಮಾಂಚನವೆನಗಾಗುತಿದೆ ಮನಸಲಿ ಚಾಂಚಲ್ಯ ತೋರುತಿದೆ।।37।। ಅಪಶಕುನಗಳು ಕಾಣುತಿವೆ ರಾಜ್ಯವು ಬೇಡ ಭೋಗವು ಬೇಡ। ಪೂಜ್ಯರ ಕೊಲ್ಲಲು ಮನಸಿಲ್ಲಾ ಪೂಜ್ಯರ ಕೊಲ್ಲಲು ಮನಸಿಲ್ಲಾ।।38।। ಪಾಪಿಷ್ಟರುಗಳ ನಾ ಕೊಂದು ಪಾಪವಗಳಿಸಲು ಮನಸಿಲ್ಲಾ। ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯದ ನನ್ನನ್ನು ಅವರೇ ಕೊಂದರು ಭಯವಿಲ್ಲಾ।।39।। ಹೀಗೆಂದುಹೇಳಿ ಅರ್ಜುನನು ಬಿಲ್ಲೂಬಾಣ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು। ಏತನ್ನಾ ಹಂತ ಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಎಂದನು ಪುನಃ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟೂ।।40।। ಅರ್ಜುನ ಹೇಳಲು ಈ ರೀತಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ। ಒಡನೆಯೆ ತಾನು ನಗುನಗುತ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ।।41।। ಪಾರ್ಥ ಪಾರ್ಥ ಏನಿದು ವಿಷಯ ನೀನೇಕೆನ್ನುವೆ ಈ ರೀತಿ। ಯುದ್ಧವು ನಿನಗೆ ಹೊಸದೇನಲ್ಲ ಯುದ್ಧಗಳೆಷ್ಟೋ ಮಾಡಿರುವೆ।।42।। ವೀರಾಧಿವೀರರ ಕೊಂದಿರುವೆ ಯುದ್ಧವ ಮಾಡದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರೆ। ಹೀಯಾಳಿಸುವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಡಿ ಎಂದು ಕೂಗುವರು।।43।। ನಿನ್ನಯ ಮಾನವ ತೆಗೆಯುವರು ಮರಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೂ। ಅವಮಾನವು ನೀ ತಿಳಿಯಯ್ಯಾ ಅವಮಾನವು ನೀ ತಿಳಿಯಯ್ಯಾ।।44।। ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಿರುವಾಗ ಧರ್ಮದ ಯುದ್ಧವು ಒದಗಿರುವಾಗ। ಯುದ್ಧವ ಮಾಡದೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ವೀರರಿಗೆಂದಿಗೂ ತರವಲ್ಲ।।45।। ಏಳೂ ಏಳೂ ತೆಗೆದುಕೊ ಬಿಲ್ಲು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುತಡಮಾಡದೆ। ಏಳೂ ಏಳೂ ತೆಗೆದುಕೊ ಬಿಲ್ಲು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲು ತಡಮಾಡದೆ। ।।46।। ಗುರುಗಳ ಕೊಂದು ರಾಜ್ಯವ ಪಡೆವುದು ಸರಿಯೇ ಹೇಳು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ। ಭಿಕ್ಷವ ಬೇಡಿ ಬಾಳನು ಕಳೆವುದು ಒಳ್ಳೇದೆನ್ನುವೆ ನಾ ಕೃಷ್ಣ।।47।। ಶೋಕಿಸಬಾರದ ವಸ್ತುವಿಗಾಗಿ ಶೋಕಿಸುತಿರುಹುದು ಸರಿಯಲ್ಲಾ। ಜ್ಞಾನಿಗಳಂತೆ ಮಾತನಾಡುವೆ ಜ್ಞಾನವು ಮಾತ್ರ ನಿನಗಿಲ್ಲಾ।।48।। ಸತ್ತವರಿಗೆ ಬದುಕಿರುವವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದೂ ಶೋಕಿಸರು। ಸಾವು ಹುಟ್ಟೂ ದೇಹಕ್ಕೇನೆ ಆತ್ಮನಿಗಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಯ್ಯಾ।।49।। ದೇಹದ ಒಳಗೆ ಇರುವ ಆತ್ಮನು ಒಂದುವಸ್ತುವಲ್ಲಾ ಆತ್ಮನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಆಡುವುದು।।50।। ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನು ವಿದ್ಯುತ್ ನೀಡುವ ಪರಿಯಲ್ಲಿ। ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಚಲನಕ್ಕೇ ಆತ್ಮನೇ ಕಾರಣ ತಿಳಿದಲ್ಲಿ।।51।। ಆತ್ಮನು ಸತ್ಯನು ಆತ್ಮನು ಸಾಯನು ದೇಹವು ತಾನೇ ನಶಿಸುವುದು। ನಶಿಸುವ ದೇಹಕೆ ಶೋಕವು ಏಕೆ? ಬಿಡು ಬಿಡು ಶೋಕವ ನೀನೀಗ।।52।। ಬೆಂಕಿಯು ಸುಡದು ಆತ್ಮನನು ನೀರು ನೆನೆಯಿಸದಾತ್ಮನನು। ಗಾಳಿಯು ಒಣಗಿಸದಾತ್ಮನನು ಕತ್ತಿಯು ಕಡಿಯದು ಆತ್ಮನನು।।53।। ಭರ್ಜಿಯು ಇರಿಯದು ಆತ್ಮನನು ಆತ್ಮನು ಸತ್ಯನು ಸಾಯನು ಎಂದೆಂದಿಗೂಆತ್ಮನು ಸತ್ಯನು ಸಾಯನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ।।54।। ಈ ಕಾಣುವ ದೇಹಕೆ ಬಾಲ್ಯ ಯೌವನ ಹೇಗುಂಟೋ। ಆತ್ಮನಿಗುಂಟು ಬೇರೆ ದೇಹ ದುಃಖಿಸಬೇಡ ದೇಹಕ್ಕೆ।।55।। ಬಾಲ್ಯವು ಹೋದರೆ ದುಃಖಿಸರು ಯೌವನ ಬಂದರೆ ಹರ್ಷಿಸರು ಬಾಲ್ಯ ಯೌವನ ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಬಂದು ಹೋಗುವುವು ತಾವಾಗಿ।।56।। ದೇಹವು ಹೋದರು ಆತ್ಮನು ಹೋಗ ಆತ್ಮನು ಅಕ್ಷಯ ಅವಿನಾಶಿ ಇದನು ತಿಳಿದವರಾರು ತಾವೇ ದೇಹಕ್ಕಾಗಿ ಶೋಕಿಸರು।।57।। ಹಳೆಯ ಅಂಗಿ ತೆಗೆದ್ಹಾಕಿ ಬೇರೊಂದಂಗಿ ತೊಡುವಂತೆ ಜೀರ್ಣವಾದ ದೇಹವ ಬಿಸುಟು ಬೇರೇ ದೇಹವ ಪಡೆಯುವನು।।58।। ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಮರಣವು ನಿಜವು ಸತ್ತವರಿಗೆ

ಜನ್ಮವು ನಿಜವು। ಪರಿಹರಿಸಲಾಗದ ಹುಟ್ಟುಸಾವಿಗೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದೂ ಶೋಕಿಸರು।।59।। ಆತ್ಮನಿಗಿಲ್ಲಾ ಹುಟ್ಟುಸಾವೂ ಇದ್ದು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವನಲ್ಲಾ। ಆತ್ಮನು ನಿತ್ಯನು ಶಾಶ್ವತನು ಎಲ್ಲವೂ ಹೋದರು ಅವನ್ಹೋಗ।।60।। ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಿ ಎನ್ನುವಿಯಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲುವರಾರು ಸಾಯುವರಾರು ಕೊಲ್ಲುವನಿಲ್ಲ ಸಾಯುವನಿಲ್ಲ ಆತ್ಮನು ಒಬ್ಬನೆ ಶಾಶ್ವತನು।।61।। ಸಾವಿಗಾಗಿ ದುಃಖಿಸಬೇಡ ಹುಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಹರ್ಷಿಸಬೇಡ। ಕೊಲ್ಲುವರಾರು ಸಾಯುವರಾರು ಕೊಲ್ಲುವನಿಲ್ಲ ಕಾಯುವನಿಲ್ಲ। ಧರ್ಮಯುದ್ಧವ ನೀಮಾಡಿ ಧರ್ಮವ ರಕ್ಷಿಸು ಬಿಡಬೇಡ।।62।। ಭಿಕ್ಷವ ಬೇಡಿ ಬಾಳನು ಕಳೆವುದು ಉತ್ತಮವೆನ್ನುವೆ ನೀನಂತೂ। ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮವ ಕಾಪಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆನ್ನುವೆ ನಾನಂತೂ।।63।। ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮವ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಸತ್ತರು ಒಳ್ಳೆಯದೆನ್ನುವೆನು। ಪರಧರ್ಮವ ನಿನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದರು। ಭಯವುಂಟೆಂದು ಹೇಳುವೆನು।।64।। ನೀರಲ್ಲಿರುವ ಮೀನನ್ನು ಹಾಲಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಬದುಕೀತೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ಬಾಳುವ ಮನುಜನು ರವಿಲೋಕದಿ ತಾ ಬಾಳುವನೆ।।65।। ನಿನ್ನಯ ಧರ್ಮವ ಕಾಪಾಡು ಧರ್ಮಯುದ್ಧವ ನೀ ಮಾಡು। ಧರ್ಮವ ನೀನು ಕಾಪಾಡಿದರೆ ಧರ್ಮವು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಪುದು।।66।। ಜ್ಞಾನವು ಶ್ರೇಷ್ಠವೋ ಎಂದ್ಹೇಳಿ ಕರ್ಮವ ಮಾಡು ಎನ್ನುವಿಯಾ। ಜ್ಞಾನವು ಶ್ರೇಷ್ಠವೋ ಕರ್ಮವು ಶ್ರೇಷ್ಠವೋ ದಯೆಯಿಂ ನನಗೆ ಹೇಳುವಿಯಾ।।67।। ಕ್ಷಣಮಾತ್ರವಾದರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡಲು ಯಾರಿಗೂ ಆಗದು ಕೇಳಯ್ಯಾ। ಕಣ್ಣನು ಕಟ್ಟಿ ತುಟಿಯನು ಬಿಗಿದು ಕೈಕಾಲ್ ಕಟ್ಟಿದರೇನಾಯ್ತು।।68।। ಮನಸಲಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡುವರಾರಯ್ಯಾ। ತನುಮನವೆರಡೂ ಸುಮ್ಮನೆಯಿರಲು ಯಾರಿಗೂ ಆಗದು ಪೇಳಯ್ಯಾ।।69।। ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಮನಸಲಿ ವಿಷಯ ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ। ಮಿಥ್ಯಾವಾದಿಯು ತಾನಾಗುವನು ಮೋಸಗಾರನು ಎನಿಸುವನು।।70।। ಕರ್ಮವ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡಲು ಯಾರಿಗೂ ಆಗದು ತಿಳಿಯಯ್ಯಾ। ಕರ್ಮಯೋಗವ ನೀಮಾಡು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನು ನಿಗ್ರಹಿಸು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಬಿಡು।।71।। ಕರ್ಮಬೇಡೆಂದೆನಬೇಡ ಕರ್ಮವ ಮಾಡದೆ ಇರಬೇಡ। ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವುಗಳು ಇತರರು ಬಿಡುವರು ಅದನಾಗ।।72।। ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಯಾವುದು ಮಾಡುವರೋ ಅನ್ಯರು ಅದನೆ ಮಾಡುವರು। ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವುದು ಅನ್ಯರಿಗಾಗಿ ತಿಳಿಯಯ್ಯಾ।।73।। ನನಗಾಗ ಬೇಕಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲಾ ಆದರೂ ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವೆನು। ನನ್ನಂತೆಯೇ ನೀನು ಮಾಡು ಕರ್ಮವ ಮಾತ್ರ ಬಿಡಬೇಡ।।74।। ಪರಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮವು ದೂಷಿತವಲ್ಲಾ ಕೇಳಯ್ಯಾ। ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮವು ಬಂಧನಕಾರಿ ತಿಳಿಯಯ್ಯಾ।।75।। ಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯಾಸಕ್ತರು ತಾವು ನಿಶ್ಚಯ ಸ್ವಭಾವವಿಲ್ಲದೆಲೆ। ಕರ್ಮವ ಮಾಡುತ ಫಲವನು ಉಣ್ಣುತ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನು ಬಯಸುವರು।।76।। ಪುಣ್ಯದ ಫಲವು ತೀರಿತೆಂದರೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವ ಸೇರುವರು। ಪುನಃ ಕರ್ಮವ ಮಾಡುತಲಿದ್ದರು ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣ ಮಾಡುವರು।।77।। ಕರ್ಮಾಸಕ್ತರ ಹಳಿಯಲು ಬಾರದು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೀ ತಿಳಿಯಯ್ಯಾ। ಸನಕಾದಿಗಳನು ಹಳಿಯುವರ್ಯಾರು? ಕರ್ಮಿಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಯ್ಯಾ।।78।। ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯ ನೀಬಿಟ್ಟು ಕರ್ಮವ ಮಾಡು ಒಮ್ಮನದಿ। ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವೆ ಬಂಧನದಿಂದ ಪಡೆಯುವೆ ಸದ್ಗತಿ ನಿಜವಾಗಿ।।79।। ಜ್ಞಾನಿಯು ಪಡೆಯುವ ಫಲವನ್ನೇ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮಿಯು ಪಡೆಯುವರು। ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮವ ನೀ ಮಾಡು ಫಲವನು ಕೋರದೆ ಸುಮ್ಮನಿರು।।80।। ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವ ಯೋಗಿಗೆ ಕರ್ಮದ ಲೇಪನವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಯುದ್ಧವ ಮಾಡು ಧರ್ಮವ ರಕ್ಷಿಸು ಪಾಪದ ಲೇಪನವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ।।81।। ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಮಾತನು ನೀ ಕೇಳು ಅವರಂತೆ ನೀನಡೆಯಯ್ಯಾ। ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ತಿಳಿಯಯ್ಯಾ।।82।। ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮನಸನ್ನು ನೀನಿಟ್ಟು ನನಗಾಗಿ ಕರ್ಮವ ನೀ ಮಾಡು। ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಕೋರಿದರೆ ಸುಲಭದಿ ಸೇರುವೆ ನನ್ನನ್ನು।।83।। ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮನಸನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಡಲು ಶಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ। ಅಭ್ಯಾಸ ಯೋಗವ ನೀ ಮಾಡು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮನಸು ನಿಲ್ಲಿಸುವೆ।।84।। ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಅಸಮರ್ಥನಾದರೆ ನನಗಾಗಿ ಕರ್ಮವ ನೀ ಮಾಡು। ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ನನಗೆ ಬಿಡು।।85।। ನಾಲ್ವರು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುವರು ಆರ್ತಿ ಅರ್ಥಾಥಿ ಜಿಜ್ಞಾಸು ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಬುದ್ಧಿಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ತೋರುವನೊಬ್ಬನೆ ಜ್ಞಾನಿ ಎನ್ನುವರು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದೀಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ತಿಳಿಯುವರು।।86।।

ಭಕ್ತಿಯೋಗ

ಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವೂ ಭಕ್ತಿಯೆ ಸುಲಭದ ಸಾಧನವೂ। ಭಕ್ತಿಯ ನನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟವನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವ ವಹಿಸುವೆನು।।87।। ಭಕ್ತನ ಲಕ್ಷಣ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು ಭಕ್ತನ ನಡೆನುಡಿ ವಿವರಿಸುವೆ। ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿಯ ತೋರುತ್ತಲವನು ಒಮ್ಮನದಿ ನನ್ನಸೇರುವನು ।।88।। ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳಿಲ್ಲದವ ಎಲ್ಲರ ಗೆಳೆಯನು ಆಗಿರುವ। ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಯೆ ತೋರುವವ ಏನೊಂದೂ ಬೇಕೆನ್ನದವ ತನ್ನದು ನನ್ನದು ಎನ್ನದವ।।89।। ಸ್ವಲ್ಪದರಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತನವ ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಬಾಳುವವ। ಎಲ್ಲವನೂ ನನಗರ್ಪಿಸು ವವ ಅವನೇ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಭಕ್ತ।।90।। ಹೆರವರ ಆಶ್ರಯ ಕೋರದವ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿ ಬಾಳುವವ। ಯಾವುದೊಂದನ್ನೂ ಬೇಡದವ ತನುಮನ ಬುದ್ಧಿಯ ನನಗರ್ಪಿಸುವವ ಅವನೇ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಭಕ್ತ ಅವನೇ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಭಕ್ತ।।91।।

ಅರ್ಜುನ

ನಿನ್ನಯ ಮಾತನು ಕೇಳಿದ ನನಗೆ ಮೋಹವು ಶೋಕವು ನಾಶವಾಯ್ತು ಸ್ಮೃತಿಯು ಬಂತು ನನಗೀಗ ಸ್ಮೃತಿಯು ಬಂತು ನನಗೀಗ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೋಡಲು ನನಗೆ ಮನಸಾಗಿರುವುದು ಓ ದೇವಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೋಡಲು ನನಗೆ ಮನಸಾಗಿರುವುದು ಓ ದೇವಾ।।92।।

ಕೃಷ್ಣ

ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೋಡಲಾರದು ನನ್ನ ರೂಪದ ರಭಸವನು। ನನ್ನ ರೂಪವ ನೋಡಲು ನಿನಗೆ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯ ನೀಡುವೆನು।।93।। ಅನೇಕವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ನಾನಾ ರೂಪವ ಹೊಂದಿರುವ ನಾನಾ ವಿಧವಾದನ್ನೆಯ ರೂಪವ ತೋರುವೆನೆಂದನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ।।94।। ಎಲ್ಲಾ ಋಷಿಗಳು ಉರಗಗಳು ನಾನಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಲ್ಲವನು ಕೃಷ್ಣನ ಉದರದಿ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೆಲ್ಲರು ಗಳನೂ।।95।। ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣರು ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ಕೌರವರೆಲ್ಲರೂ ತ್ವರೆಯಿಂದ ನುಗ್ಗುತಲಿರುವ ಶ್ರೀಪತಿಯ ಕೋರೆ ದವಡೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ।।96।। ನಿನ್ನಯ ದವಡೆಗೆ ಕೆಲವರು ಸಿಕ್ಕಿ ಪುಡಿಯಾಗುತಲಿಹರೂ। ಇದನು ನೋಡಿದ ನನಗಂತೂ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚದು ಹೇ ದೇವಾ।।97।। ಪ್ರಸನ್ನನಾಗು ಓ ದೇವ ಮೊದಲಿನ ರೂಪವ ನೀ ತೋರು। ಶರಣು ಶರಣು ಶರಣೆಂದೂ ತಿರುಗೀ ಶರಣು ನಿನಗೆಂದ।।98।। ಶಂಖ ಚಕ್ರಗದೆಯನು ಧರಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣನ ಕಂಡನು ಧನಂಜಯ। ತುಂಬಾ ಹರ್ಷದಿ ಕೈಯನು ಜೋಡಿಸಿ ಪಾದಕೆ ಬಿದ್ದನು ಮುದದಿಂದ।।99।। ಕ್ಷಮಿಸು ಕ್ಷಮಿಸು ಓ ದೇವಾ ಕಾಡಿಸಿ ಪೀಡಿಸಿ ಬಳಲಿಸಿದೆ। ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನು ನೀನು ಮನ್ನಿಸು ಕೃಪೆಯಿಂ ಓ ದೇವಾ।।100।। ನಿನ್ನಯ ಮಾತನು ಕೇಳುವೆನು ನಿನ್ನಂತೆ ನಾನು ನಡೆಯುವೆನು। ಕರುಣಿಸಿ ನನ್ನನು ಕಾಪಾಡು ದಾರಿಯ ತೋರು ನನಗೀಗ।।101।। ನೀಕೊಂದರೂ ಸರಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು ಸರಿಯೇ ಇವರಾರಿನ್ನು ಬದುಕಿರಲಾರರು। ಮೊದಲೇ ಇವರನು ನಾನು ಕೊಂದಿರುವೆ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರ ನೀನಾಗು।।102।। ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅರ್ಜುನನು ಶರಣು ಶರಣು ಶರಣೆಂದನು ನಿನ್ನಯ ಮಾತನು ಕೇಳುವೆನು ಯುದ್ಧವ ನಾನು ಮಾಡುವೆನು ಯುದ್ಧವ ನಾನು ಮಾಡುವೆನು।।103।।

ಗೀತಾಭ್ಯಾಸದ ಫಲ

ಗೀತಾ ಶಾಸ್ತ್ರವನೋದುವ ಮನುಜನು ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ ಬಾಳುವನು। ವಿಷ್ಣು ಲೋಕವ ಪಡೆದವನಾಗಿ ಶಾಶ್ವತ ಸುಖದಿಂ ಬಾಳುವನು।।104।। ಸ್ನಾನವು ಕಳೆವುದು ದೇಹದ ಕೊಳೆಯ ಗೀತೆಯು ಕಳೆವುದು ಮನಸಿನ ಮಲವ ಗೀತೆಯನೋದದೆ ಅನ್ನವನೋದಲು ಹುಟ್ಟೂ ಸಾವೂ ತಪ್ಪೀತೆ।।105।। ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತೀಲಿ ಗೀತೆಯನೋದಲು ಮನಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ದೊರಕುವುದು। ಗಳಿಸಿದ ಪಾಪವು ಕಳೆಯುವುದು ಶಾಶ್ವತ ಸುಖವೂ ದೊರಕುವುದು।।106।। ಗೀತಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಮನುಜಗೆ ಪಾಪದ ಲೇಪನವಿಲ್ಲಯ್ಯಾ। ನರಕದ ಭಯವು ಇಲ್ಲದೆ ಅವನು ಚಿಂತಾರಹಿತನು ಆಗುವನು।।107।। ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮನು ಯಾರೋ ಎಲ್ಲರಲಿರುವವನೇ ಎಂದೂ। ನಿನ್ನಂತೆಲ್ಲರ ಕಾಣುವುದು ಗೀತಾ ಪಠಣದ ಫಲವಯ್ಯಾ।।108।। ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಸಂವಾದವನು ಭಕ್ತಿಲಿ ಕೇಳುವ ಮಾನವನು। ಬಂಧನದಿಂದ

ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಸತ್ಯಲೋಕದಿ ಬಾಳುವನು।।109।। ಗೀತಾಭ್ಯಾಸವ ಮಾಡುವ ಮನುಜನು ಚಿತ್ತದಿ ಶಾಂತಿ ಹೊಂದುವನು। ಹುಟ್ಟೂಸಾವಿನ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಸುಖದಿಂ ಬಾಳುವನು।।110।। ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಕಿಂಚಿದಧೀತ ಗಂಗಾ ಜಲ ಲವಕಣಿಕಾ ಪೀತಾ ಸಕೃದಪಿಯೇನ। ಮುರಾರಿ ಸಮರ್ಚ ಪ್ರಿಯತೇ ತಸ್ಯಯ ಮೇವನ ಚರ್ಚಾ।।111।।

ಆರತಿ ಬೆಳಗುವೆ ಜೈ ಜೈ ಮಾತೆ

ಆರತಿ ಬೆಳಗುವೆ ಜೈ ಜೈ ಮಾತೆ। ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ ಗೀತೇ। ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಧಿ ವ್ಯಾಸಮುನಿಗಳಿಂದ ಅವತರಿಸಿದೆ ಮಾತೆ।।ಪ।। ಕರ್ಮಯೋಗದ ಮರ್ಮವ ತಿಳಿಸುತ। ದುರ್ಮತಿಯನು ಕಳಿವೆ। ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತವ ಮಾಡುತ। ಮನುಜರ ಧರ್ಮದಿ ನಿಲಿಸುವಿನೀ।।1।। ಭಕ್ತಿ ಯೋಗದ ಮಹಿಮೆಯ ತಿಳಿಸುತ ಚಿತ್ತವ ನಿಲಿಸುವಿನೀ। ತತ್ವಜ್ಞಾನವ ಬೋಧಿಸಿ ಮನುಜರ ಮುಕ್ತರ ಮಾಡುವಿನೀ।।2।। ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಲಕ್ಷಣ ಧರ್ಮವ ಬೋಧಿಸಿ ತ್ಯಾಗವ ಕಲಿಸುವಿನೀ। ನಿವೃತ್ತಿ ಲಕ್ಷಣ ಧರ್ಮವ ಬೋಧಿಸಿ ಜ್ಞಾನದಿ ನಿಲಿಸುವಿನೀ।।3।। ಅಚ್ಯುತ ಶ್ರೀಹರಿ ಮುಖಕಮಲದಿ ಹೊರಟ ಜ್ಞಾನಗಂಗೇ। ಕೊಚ್ಚುತ ಪಾಪದ ಕೊಳೆಯನು ವೇಗದಿ ಹರಿಯುವೆ ಜಗದೊಳಗೆ।।4।।

❖ ❖ ❖

54. ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಜಯಂತಿ

ಮಾಲಾ ಕಮಂಡಲ ಧರಂ

ಮಾಲಾ ಕಮಂಡಲ ಧರಂ ಕರ ಪದ್ಮ ಯುಗೇ। ಮಧಸ್ಥ ಪಾಣಿಯುಗಲೇ। ಡಮರು ತ್ರಿಶೂಲೇ। ಯಸ್ಯಸ್ತ ಊರ್ಧ್ವಕರಯೋಃ ಶುಭ ಶಂಕ ಚಕ್ರೇ। ವಂದೇ ತಮತ್ರಿವರದಂ ಭುಜ ಷಟ್ಟಯುಕ್ತಮ್।।

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಗುರಂ

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಗುರಂ ಶುಭ್ರಿ ಮಂತ್ರಿಸೂನಂ ಮಹೌಜಸಂ ಮಂದಾರಮೂಲನಿಲಯ ಮನಸೂಯಾಸ್ತು ಪೋಷಿತಂ।। ವ್ಯಾಖ್ಯಾಮುದ್ರಂ ಕನಕದಂ ಜಟಾಮುಕುಟ ಧಾರಿಣಂ। ದ್ವಿಭುಜಂ ಸಿದ್ಧ ಸಂಸೇವ್ಯಂ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮಾಮ್ಯಹಂ।।

ಹೇ ಗುರುವೇ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು

ಹೇ ಗುರುವೇ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಲಾರೆಯಾ। ನಾ ತಾಳಲಾರೆನೂ।।ಪ।। ಶ್ರೀದತ್ತ ಗುರು ಎಂದು ನಾ ನೋಡಿ ಬಂದೆನೋ।।ಅ.ಪ.।। ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ. ಮೋಸ ಹೋದೆನೋ। ನೇಮ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಯಮಗಳನು। ಅರಿಯದಾದೆನೋ। ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೀ। ಸಾನುರಾಗದಿ। ಗುರು ನೀನು ಬಾರದಿದ್ದೊಡೇ। ನಾ ಕಾಯಲಾರೆನು। ಶ್ರೀದತ್ತ ಗುರು ಎಂದು ನಾನೋಡಿ ಬಂದೆನೊ।।1।। ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ನಿನ್ನ। ಭಜಿಸುತಿರುವೆನೂ। ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡು ಎಂದು ಬೇಡುತಿರುವೆನೂ। ಶಕ್ತಿವಂತನೇ ಶಾಂತಿದೂತನೆ। ಗುರುನೀನು ಬಾರದಿದ್ದೊಡೇ ನಾ ಕಾಯಲಾರೆನು। ಶ್ರೀದತ್ತ ಗುರು ಎಂದು ನಾನೋಡಿ ಬಂದೆನೋ।।2।। ಗಿರಿಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೆಲಸಿದಾತನೇ। ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿ ಹನುಮನೊಡನೆ। ಕಾಯುವಾತನೇ। ಕರುಣೆ ತೋರುತಾ। ವರವ ನೀಡುತಾ ಗುರು ನೀನು ಬಾರದಿದ್ದೊಡೇ। ನಾ ಕಾಯಲಾರನೆ ಶ್ರೀ ದತ್ತ ಗುರುಎಂದು ನಾ ನೋಡಿ ಬಂದೆನೋ।।3।।

ದತ್ತ ನಿನ್ನ ಕಾಣದೆ ರಾಗ: ಸೌದಾಮಿನಿ–ಆದಿತಾಳ

ದತ್ತ ನಿನ್ನ ಕಾಣದೆ ಕಳವಳದಿಂದಲೀ ಮನ ಮರುಮರುಗುತ। ಸೊರಗುತಲಿರುವುದು।।ದತ್ತ।। ಶಾರದ ದಾಸಿವಂದಿತ ದತ್ತ ನಿನ್ನ ನಾಮವ ಪಾಡುತ ನಲಿಯುತಲಿರುವುದು।।ದತ್ತ।। ಧರ್ಮವನರಿಯದೆ ಕರ್ಮವನರಿಯದೆ ಧ್ಯಾನವನರಿಯದೆ ಮೌನವನರಿಯದೆ। ದಾರಿಯ ಕಾಣದಿಹೆ ದಡವನು ಸೇರಿಸು ದತ್ತ ನಿನ್ನ ದರುಶನಕೆ ಹಂಬಲಿಸಿ ಕಾದಿಹೆನು।।ದತ್ತ।।

ಜಯದೇವ ಭಕ್ತನಂತೆ ಜಗವ ನಾಮರೆಯೆನೋ ಭಕ್ತ ಮೀರಳ ತೆರದಿ ಪ್ರೇಮಿಸಲರಿಯನೊ। ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಡೆಗಾಣಿಸದೆನ್ನ। ಮುಕ್ತಿಯ ಸೇರುವ ಮಾರ್ಗವ ತೋರೆನಗೆ।।ದತ್ತ।।

ದತ್ತ ಬಂದ ಜಗಕೆ **ರಾಗ: ಸಿಂಧುಭೈರವಿ–ಆದಿತಾಳ**

ದತ್ತ ಬಂದ ಜಗಕೆ ಗುರುದೇವ ದತ್ತ ಬಂದ ಜಗಕೆ। ಹತ್ತವತಾರವ ಎತ್ತಿದರೆಯೊಳು। ದತ್ತಾವತಾರದಿ ಭಕ್ತರ ಸಲಹಲು ।।ದತ್ತ।। ಅತ್ರಿ ಅನಸೂಯೆಯ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಅವ। ಬಾಲಲೀಲೆಗಳ ತೋರಿ ನಲಿಸಲು। ಶ್ರೀಪಾದವಲ್ಲಭ ನಾಮದಿಂ ಧರೆಯೊಳು। ಭಕ್ತ ಬಂಧುಗಳ ಪೊರೆಯಲು ಇಳಿದು।।ದತ್ತ।। 1।। ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ನಾಮವ ಧರಿಸಿ। ಔದುಂಬರದಡಿ ವಾಸವ ನಡೆಸಿ। ಭಕ್ತ ಜನಗಳಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯ ತೋರಿಸಿ। ಅಷ್ಟದರಿದ್ರಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಕರುಣಿಸಿ।।2।। ತೆರಳಿದ ಪ್ರಾಣವ ದೇಹದಿ ಬರಿಸಿ ಸತೀ ಧರ್ಮವನು ಇಳೆಯೊಳು ಬೋಧಿಸಿ। ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಸಾರವ ಬೋಧಿಸೆ।।ದತ್ತ।।3।। ದೇವಿ ಶಾರದದಾಸಿಯ ಪಾಲಿಸಿ। ಆಸ್ತಿಕ ಮನುಜರ ಮನದಲಿ ನೆಲಸಿ। ನಾಸ್ತಿಕ ಮನುಜರ ಮನವನು ಕಲಕಿಸಿ। ಆಸ್ತಿಕ ನಾಸ್ತಿಕ ಜನಗಳ ಪಾಲಿಸೆ।।ದತ್ತ।।4।।

ಯೋಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾ **ರಾಗ: ಮೋಹನ**

ಯೋಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾ ಶ್ರೀ ಗುರು ದೇವ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾ। ಕಾಲಲ್ಲಿ ಪಾದುಕಾ ಕೈಯಲಿ ದಂಡಾ ಬಾಲರವಿಯಾ ಕಳೆಯಾ.... ಆ.... ।।ಯೋಗಿ।। ಜೋಲುತಿರಲು ಕೊರಳೊಳು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ। ಜೋಳಿಗೆ ಬಗಲೊಳು ಶ್ರೀಪಾದರಕ್ಷೆ। ಕಾಷಾಯಾಂಬರದಾ ಆ..... ಆ..... ಕಾಷಾಯಾಂಬರದಾ ಆ.... ಆ....।।ಯೋಗಿ।। ಮಸ್ತಕದಲಿ ಜಡೆ ಶೋಭಿಸುತಲ್ಲಿ। ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕ ಚಂದನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ। ವಿಸ್ತರ ನಗೆ ಮುಖದ ಆ.... ಆ.... ವಿಸ್ತಾರ ನಗೆ ಮುಖದ ಆ.... ಆ....।।ಯೋಗಿ।। ಕುರುದ್ವೀಪದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆಯ ತಟದಿ। ಸರಸದಿ ಪಾಡಿಪ ಶ್ರೀಪಾದಯೋಗಿ। ಪರಮ ಪುರುಷ ಶ್ರೀಹರಿ.... ಇ.... ಇ..... ಪರಮ ಪುರುಷ ಶ್ರೀಹರಿ.....।।ಯೋಗಿ।।

ಇಂದುಕೋಟಿ ತೇಜಕಿರಣ **ರಾಗ: ಕಲ್ಯಾಣಿ**

ಇಂದುಕೋಟಿ ತೇಜಕಿರಣ। ಸಿಂಧು ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲಂ। ನಂದನಾತ್ರಿ ಸೂನುದತ್ತ। ಇಂದಿರಾಕ್ಷ ಶ್ರೀಗುರುಂ।। ಗಂಧಮಾಲ್ಯ ಅಕ್ಷತಾದಿ ವೃಂದ ದೇವ ವಂದಿತಂ।। ವಂದಯಾಮಿ। ನಾರಸಿಂಹ। ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಂ।।1।। ಮಾಯಪಾಶ ಅಂಧಃಕಾರ। ಛಾಯ ದೂರ ಭಾಸ್ಕರಂ। ಆಯತಾಕ್ಷ ಪಾಹಿಶ್ರೀಯಾ। ವಲ್ಲಭೇಶ ನಾಯಕಂ। ಸೇವ್ಯಭಕ್ತವೃಂದ ವರದ। ಭೂಯಭೂಯ ನಮಾಮ್ಯಹಂ। ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ। ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಂ।।2।। ಚಿತ್ರಜಾದಿವರ್ಗಷಟ್ಕ। ಮತ್ತವಾರಣಾಂಕುಶಂ। ತತ್ವಸಾರಶೋಭಿತಾತ್ಮ। ದತ್ತ ಶ್ರೀಯಾ ವಲ್ಲಭಂ। ಉತ್ತಮಾವತಾರ ಭೂತ। ಕರ್ತೃಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ। ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ। ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಂ।।3।। ವ್ಯೋಮ ಆಪವಾಯು ತೇಜ ಭೂಮಿ ಕರ್ತೃಮೀಶ್ವರಂ। ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮೋಹರಹಿತ। ಸೋಮಸೂರ್ಯ ಲೋಚನಂ। ಕಾಮಿತಾರ್ಥ ಧಾತೃ ಭಕ್ತ। ಕಾಮಧೇನು ಶ್ರೀಗುರುಂ। ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ। ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಂ।।4।। ಮಂಡಲೀಕ ಆಯತಾಕ್ಷ। ಕುಂಡಲೇಂದು ತೇಜಸಂ। ಚಂಡದುರಿತ ಖಂಡನಾರ್ಥ। ದಂಡಧಾರಿ ಶ್ರೀಗುರಂ। ಪುಂಡರೀಕ ಮೌಲಿ ಮಾರ್ತಾಂಡ ಭಾಸಿತಾನನಂ। ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ। ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಂ।।5।। ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸ್ತುತ್ಯಪಾದ। ಆದಿಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀಗುರಂ। ನಾದಬಿಂದು ಕಲಾತೀತ ಕಲ್ಪಪಾದ ಸೇವ್ಯೆಯಂ। ಸೇವ್ಯಭಕ್ತವೃಂದ ವರದ। ಭೂಯಭೂಯ ನಮಾಮ್ಯಹಂ। ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಂ।।6।। ಅಷ್ಟಯೋಗ ತತ್ವನಿಷ್ಠ। ತುಷ್ಟಜ್ಞಾನವಾರಿಧಿಂ। ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ ತೀರವಾಸ। ಪಂಚನದೀ ಸಂಗಮಂ। ಕಷ್ಟದೈನ್ಯ ದೂರ ಭಕ್ತ। ತುಷ್ಟಕಾಮ್ಯದಾಯಕಂ। ವಂದಯಾಮಿ ನಾರಸಿಂಹ। ಸರಸ್ವತೀಶ ಪಾಹಿಮಾಂ।।7।। ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ನಾಮ ಅಷ್ಟಮೌಕ್ತಿಕಂ। ಹಾರಕೃತ ಶಾರದೇನ। ಗಂಗಾಧರ ಆತ್ಮಜಂ। ಧಾರಿಣೀಕ ದೇವದೀಕ್ಷ। ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಕೋಶಿತಂ। ಪರಮಾತ್ಮಾನಂದ ಶ್ರೀಯಾಪುತ್ರ ಪೌತ್ರದಾಯಕಂ।।8।। ನಾರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತೀಶ ಅಷ್ಟಕಂಚಯಃ ಪಠೇತ್

ಘೋರ ಸಂಸಾರ ಸಿಂಧುತಾರುಣಾಖ್ಯ ಸಾಧನಂ। ಸಾರಜ್ಞಾನ ದೀರ್ಘ ಆಯು। ರಾರೋಗ್ಯದಿ ಸಂಪದಂ। ಚಾರುವರ್ಗ ಕಾಮ್ಯಲಾಭ ನಿತ್ಯಮೇವಯಃ ಪಠೇತ್।।

ಅಮರ ವರ್ಗಕೆ ಅಭಯ ಸಾರಿದಿ **ರಾಗ: ಕುರಂಜಿ**

ಅಮರ ವರ್ಗಕೆ ಅಭಯ ಸಾರಿದಿ। ಮೂಲ ಸದ್ಗುರು ಪೀಠದಿ ನೆಲಸಿದಿ। ಅನುಸೂಯಾಸುತನೀ ದತ್ತಮೂರುತಿ। ಅತ್ರಿನಂದನಾ ದತ್ತ ಮೂರುತಿ।।ಪ।। ಪೀಠ ಪುರದೊಳು ಮೈಯತೋರ್ದವಾ। ಕುರವ ಪುರದೊಳು ನೆಲೆಸಿ ನಿಂತವಾ। ಯೋಗಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದ ಗುರುಪತಿ। ಅತ್ರಿನಂದನಾ ದತ್ತ ಮೂರುತಿ।।ಅತ್ರಿ।। ಅಂಬೆ ಮಾಧವಾ ತನಯ ನರಹರಿ। ಕ್ಷೇತ್ರ ನಿನ್ನದೂ ಗಾಣಗಾಪುರ। ಯತಿಪತಿ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ।।ಅತ್ರಿ।। ರಾಯರಂಗರು ನಿನ್ನ ದಾಸರು ಬಡವ ಬಲ್ಲಿದಾರೆಲ್ಲ ಭಕ್ತರು। ಸರ್ವಶಕ್ತ ನೀ ಜ್ಞಾನ ಕುಲಪತಿ।। ಅತ್ರಿ।। ನಿನ್ನ ಚರಿತೆಯೂ ವೇದ ಸಮಬಲ। ನಿನ್ನುಪಾಸನಾ ಸುಖದ ಸವಿಫಲಾ। ಸರ್ವಜನರಿಗೂ ನೀನೆ ಸದ್ಗತಿ।।ಅತ್ರಿ।। ಯೋಗಿ ವೇಷವೋ ಭೋಗಿ ವೇಷವೋ। ಕಂಡ ಭಕ್ತರಾದೆಂಥ ಭಾಗ್ಯವೋ। ಮನಕೆ ನಿಲುಕದಾ ಮಧುರಮಯಾಕೃತಿ ।।ಅತ್ರಿ।। ಆರು ಕೈಗಳೂ ಮೂರು ಮಸ್ತಕ। ಎರಡು ಕೈಗಳು ಒಂದೆಯೇ ಮುಖ। ತ್ರಿಗುಣ ಜನಕನೀ ವಿಶ್ವದಾಕೃತಿ।।ಅತ್ರಿ।। ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನುಪಾಸನಾ। ಭೋಗವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಭಾವನಾ। ನೀಡು ನಿನ್ನೊಳು ಏಕ ಭಕುತಿ।।ಅತ್ರಿ।। ಒಂದರೆಕ್ಷಣ ನಿತ್ಯ ಸ್ಮರಣೆಯು। ಗೈವ ಭಾವಿಕಂ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಭಯಾ। ಸೊಲ್ಲು ಸೊಲ್ಲಿಗೂ ನಿನ್ನ ಕೀರುತಿ ಹಾಡಿಕೊಳಲಿ ಯೋಗೀಶ ಭಾರತಿ।।ಅತ್ರಿ।।

ತ್ರಿಮೂರ್ತಿರೂಪ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ

ತ್ರಿಮೂರ್ತಿರೂಪ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ। ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ। ಅನುಸೂಯ ತನಯ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ। ಆಶ್ರಿತ ರಕ್ಷಕ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ।।ಪ।। ಆದಿದೇವನ ಅಂಶವೇ ಆದಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ರೂಪವೇ। ಆದಿಮೂಲ ಅತ್ರಿ ಮುನೀಂದ್ರನ। ಅತಿಶಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಅವತಾರವೇ।।1।। ಸತಿಯ ಪುಣ್ಯದಾ ಮೂರ್ತಿಯೇ। ಸರ್ವವೇದಗಳ ಮೂರ್ತಿಯೇ। ದಿಗಂಬರ ನಾಥ ಔದುಂಬರ ವಾಸ। ಜ್ಞಾನ ದೇವಗುರು ದೇವನೇ।।2।।

ಹೇ ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುವರಾ **ರಾಗ: ಸಾವೇರಿ**

ಹೇ ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುವರಾ। ನಿ ಕಾಯ್ವೆ ದಯಾಸಾಗರ। ನೀ ಜಗದೀಶ್ವರಾ ನೀ ಹೃದಯೇಶ್ವರಾ ನೀ ಪರಿಪಾಹಿ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಾ।।ಪ।। ಈ ಸಂಸಾರದಾಯಾತನಾ ಬಗೆಹರಿಸೈ ಕರುಣಾ ಘನಾ। ಕೊಡು ಸ್ಥಿರ ಭಾವನಾ ನಿನ್ನ ಪದರಂಜನಾ ಸತಿ ಅನುಸೂಯ ಪ್ರಿಯನಂದನ ಬ್ರಹ್ಮನಂದಾ ಚಿದ್ಘನಾ ಪರಮಾತ್ಮ ಸದಾ ಪೂರ್ಣ।।1।। ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ಗುರುಪಾದುಕಾ ಈ ಭವಸಿಂಧು ಪರಿಪಾದುಕಾ ಈಶ ಕೃಷ್ಣ ತಟವಾಸಿ ಔದುಂಬರಾ ದೇವ ಅಪಧಾತ ಮಹಿಮಾಸ್ಪದಾ ಕಾಶಾಯ ವರ್ಣಾಂಬರ ಗುರು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಸುರ ಸುಂದರ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಈ ಭವ ಭಂಜನ ಗುರು ನೀನೆ ಸದಾಶಂಕರಾ।।3।।

ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ರೂಪ **ರಾಗ: ಹಿಂದೋಳ-ಆದಿತಾಳ**

ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ರೂಪ। ತ್ರಿಭುವನ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕ।।ಪ।। ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಕಾಮಿತ ಫಲದಾಯಕ। ದಂಡಕಮಂಡಲ ಶೂಲ ಢಮರುಗ ಶಂಖಚಕ್ರ ಶೋಭಿತ।।1।। ಉತ್ತಮ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮ। ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ಪ್ರಕಟಿತ। ಭವ ಬಂಧ ಭಯ ದೂರ ಭಕ್ತ ಕರುಣಾಸಾಗರ।।2।। ಸಹ್ಯಾದ್ರಿರೂಪ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಶ್ರೀ ಗುರುದತ್ತ ಸ್ವರೂಪನೇ। ಕೃತ್ತಿಕಾಸಾರ ಸಿದ್ಧಾನುಸಾರ ಸಿದ್ಧದೂತ ಮನೋಹರ।।3।।

ದತ್ತ ದಿಗಂಬರನೆ ವಂದಿಪೆನಾ **ರಾಗ: ಶುಭಪಂತುವರಾಳಿ**

ದತ್ತ ದಿಗಂಬರನೆ ವಂದಿಪೆನಾ ಕಾಯ್ವೆ ನೀ...। ಕರುಣಾ ಸಾಗರ ವಲ್ಲಭ ರಾಯ.....।।ಪ।। ವಾಡಿಯ ವಾಸಾ ಹೇ ಜಗದೀಶಾ। ನೀಗಿಸು ಆಶಾ ಬೇಡುವೆ ಶ್ರೀಶಾ। ಚೈತನ್ಯಾಂಬುಧಿ ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪ।।1।। ವಿಷಯದೊಳಿರುವ ಈ ಘನ

ಪ್ರೇಮಾ। ನಿನ್ನೊಳಗಿರಲೈ ನಿರ್ಗುಣ ಧಾಮಾ। ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಶಂಕರರೂಪ...।।2।। ನಿತ್ಯಾನಂದ, ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪ, ಮಿಥ್ಯಾ ಕಲ್ಪನೆ ಈ ಜಗ ನಿನ್ನೊಳ್, ಸದ್ಗುರುನಾಥಾ ಹೇ ಅವಧೂತ...।।3।।

ಜಟಾಧರಂ ಪಾಂಡುರಂಗಂ ಶೂಲಹಸ್ತಂ (ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಸ್ತೋತ್ರ)

ಜಟಾಧರಂ ಪಾಂಡುರಂಗಂ ಶೂಲಹಸ್ತಂ ಕೃಪಾನಿಧಿಂ। ಸರ್ವರೋಗಹರಂ ದೇವಂ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಮಹಂಭಜೇ।। ಅಸ್ಯ ಶ್ರೀ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತ್ರಸ್ಯ ಭಗವಾನ್ ನಾರದ ಋಷಿಃ। ಅನುಷ್ಟುಪ್ ಚಂದಃ। ಶ್ರೀದತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮಾ ದೇವತಾ। ಶ್ರೀದತ್ತ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥೇ ಜಪೇ ವಿನಿಯೋಗಃ।। ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿ ಕರ್ತೇಚ ಸ್ಥಿತಿ ಸಂಹಾರ ಹೇತವೇ। ಭವಪಾಶ ವಿಮುಕ್ತಾಯ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।1।। ಜರಾಜನ್ಮ ವಿನಾಶಾಯ ದೇಹಶುದ್ಧಿ ಕರಾಯಚ। ದಿಗಂಬರ ಮಯಾ ಮೂರ್ತೇ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।2।। ಕರ್ಪೂರ ಕಾಂತಿದೇಹಾಯ. ಬ್ರಹ್ಮಮೂರ್ತಿ ಧರಾಯಚ। ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಜ್ಞಾಯ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।3।। ಹ್ರಸ್ವ ದೀರ್ಘಕೃಶ ಸ್ಥೂಲ ನಾಮಗೋತ್ರ ವಿವರ್ಜಿತಾ। ಪಂಚಭೂತ ಪ್ರದೀಪ್ತಾಯ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।4।। ಯಜ್ಞಭೋಕ್ತೈ ಚ ಯಜ್ಞಾಯ। ಯಜ್ಞರೂಪಾಯಧರಾಯಚ। ಯಜ್ಞಪ್ರಿಯಾಯ ಸಿದ್ಧಾಯ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।5।। ಆದೌ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಮಧ್ಯೆ ವಿಷ್ಣು ರಂದೇ ದೇವಃ ಸದಾಶಿವಃ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯ ಸ್ವರೂಪಾಯ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।6।। ಭೋಗಾಲಲಾಯ ಭೋಗಾಯ। ಯೋಗಯೋಗ್ಯಾಯ ಧಾರಿಣೇ। ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ ಜಿತಜ್ಞಾಯ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।7।। ದಿಗಂಬರಾಯ ದಿವ್ಯಾಯ। ದಿವ್ಯರೂಪಧರಾಯಚ। ಸತಮೋದಿತ (ದೋರಿತ) ಪರಬ್ರಹ್ಮಾ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।8।। ಜಂಬೂದ್ವೀಪೇ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರೇ। ಮಂತ (ಮಂತ್ರ)ಪುರವಾಸಿನೇ ಜಯಮಾನಸತಾಂ ದೇವ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।9।। ಭಿಕ್ಷಾಟನಂ ಗೃಹೇ ಗ್ರಾಮೇ। ಪಾತ್ರಂ ಹೇಮ ಮಯಂಕರೇ। ನಾನಾಸ್ವಾದ ಮಯಿ ಭಿಕ್ಷಾ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।10।। ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಮಯೀ ಮುದ್ರಾ। ವಸ್ತ್ರೇ ಚೌಕಾರ ಭೂತಲೇ। ಪ್ರಜ್ಞಾನ ಧನ ಬೋದಾಯ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ ।।11।। ಅವಧಾನ ಸದಾನಂದ। ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಣೇ। ವಿದೇಹ ದೇಹ ರೂಪಾಯ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।12।। ಸತ್ಯರೂಪಾ ಸದಾಚಾರ ಸತ್ಯಧರ್ಮ ಪರಾಯಣ। ಸತ್ಯಾಶ್ರಯ ಪರೋಕ್ಷಾಯ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।13।। ಶೂಲಹಸ್ತ ಗದಾಪಾಣೇ। ವನಮಾಲಾಸುಕಂಧರಾ। ಯಜ್ಞಸೂತ್ರಧರ ಬ್ರಹ್ಮನ್। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।14।। ಕುರುಕ್ಷೀರ ಸ್ವರೂಪಾಯ। ಪರಾತ್ಪರತಿರಾಯಚ। ದತ್ತಮುಕ್ತಿ ಪರಸ್ತೋತ್ರಾ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।15।। ದತ್ತ ವಿದ್ಯಾಢ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ। ದತ್ತ ಸ್ವಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಣೇ। ಗುಣ ನಿರ್ಗುಣರೂಪಾಯ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।16।। ಶತೃನಾಶಕರಂ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನ ನಾಶನಂ। ಸರ್ವಪಾಪ ಶಮಂ ಯಾತಿ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಮೋಸ್ತುತೇ।।17।। ಇದಂ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಹದ್ದಿವ್ಯಂ। ದತ್ತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾರಕಂ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಪ್ರಸಾದಾಚ್ಚ। ನಾರದೇನ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಂ. ಇತಿ ಶ್ರೀ ನಾರದ ವಿರಚಿತಂ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ।।

ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ ತ್ವಂ ಸದೈವ (ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂಚಕಂ)

ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭ ತ್ವಂ ಸದೈವ। ಶ್ರೀದತ್ತಾ ಸ್ಮಾನ್ಪಾಹಿ ದೇವಾದಿದೇವ। ಭಾವಗ್ರಾಹ್ಯಕ್ಲೇಶ ಹಾರಿನ್ ಸುಕೀರ್ತೇ ಘೋರಾತ್ಕಷ್ಟಾದುದ್ಧರಾಸ್ಮಾನ್ ನಮಸ್ತೇ।।1।। ತ್ವಂ ನೋ ಮಾತಾ ತ್ವಂ ಪಿತಾಪ್ತೋಽಧಿಪಸ್ತ್ವಂ ತ್ರಾತಾ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕೃತ್ಸದ್ಗುರು ಸ್ತ್ವಂ। ತ್ವಂ ಸರ್ವಸ್ವಂ ನೋ ಪ್ರಭೋ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತೇ। ಘೋರಾತ್ಕರಾಷ್ಟಾದುದ್ಧರಾಸ್ಮಾನ್ ನಮಸ್ತೇ।।2।। ಪಾಪಂ ತಾಪಂ ವ್ಯಾಧಿಮಾಧಿಂ ಚ ದೈನ್ಯಂ। ಭೀತಿಂ ಕ್ಲೇಶಂ ತ್ವಂ ಹರಾಶು ತ್ವದನ್ಯಂ। ತ್ರಾತಾರಂ ನೋ ವೀಕ್ಷ ಈಶಾಷ್ಟಮೂರ್ತೇ ಘೋರಾತ್ಕಷ್ಟಾದುದ್ಧರಾಸ್ಮಾದ್ ನಮಸ್ತೇ।।3।। ನಾನ್ಯಸ್ತ್ರಾತಾ ನಾಪಿ ದಾತಾ ನ ಭರ್ತಾ ತತ್ತೋದೇವ ತ್ವಂ ಶರಣ್ಯೋಽಘಹರ್ತಾ। ಕುರ್ವಾತ್ರೇಯಾನುಗ್ರಹಂ ಪೂರ್ಣ ರಾತೀ। ಘೋರಾತ್ಕಷ್ಟಾದುದ್ಧರಾಸ್ಮಾನ್ ನಮಸ್ತೇ।।4।। ದರ್ಮಂ ಪ್ರೀತಿಂ ಸನ್ಮತಿಂ ದೇವಭಕ್ತಿಂ ಸತ್ಸಂಗಾಪ್ತಿಂ ದೇಹ ಭಕ್ತಿಂ ಚ ಮುಕ್ತಿಂ। ಭಾವಾಸಕ್ತಿಂ ಚಾಽಖಿಲಾನಂದ ಮೂರ್ತೇ ಘೋರಾ ತ್ಕಷ್ಟಾದುದ್ಧರಾಸ್ಮಾನ್ ನಮಸ್ತೇ।।5।। ಶ್ಲೋಕಪಂಚಕದೋತದ್ಯೋ ಲೋಕಮಂಗಲವರ್ಧನಂ। ಪ್ರಪಠೇನ್ನಿಯತೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸಶ್ರೀದತ್ತಪ್ರಿಯೋ ಭವೇತ್।।6।।

ಶ್ರೀಪತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಗಣಪತಿಗೆರಗುವೆ (ದತ್ತಾತ್ರೇಯರ ಹುಟ್ಟು)

ಶ್ರೀಪತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಗಣಪತಿಗೆರಗುವೆ ರಾಮ ರಾಮ। ಲೋಕರಕ್ಷಕ ವೆಂಕಟೇಶನೆ ಗತಿನಮಗೆ ರಾಮರಾಮ।।1।। ಸತ್ಯ ಅಸತ್ಯ ಯಾವುದೆಂದರಿಯೇನೊ ರಾಮರಾಮ। ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ಒಂದೂ ನಾನರಿಯೆನುರಾಮರಾಮ।।2।। ಮತ್ತೆ ಪುರಾಣದತತ್ವದ ಕಥೆಯಿದು ರಾಮ ರಾಮ। ಭಕ್ತಜನರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿ ಕೇಳುವೆ ನಾನು ರಾಮರಾಮ।।3।। ವೇದ ಪುರಾಣದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಥೆಯಿದುರಾಮರಾಮ। ಭಾಗವತ ಜನರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿಕೇಳುವೆ ರಾಮರಾಮ।।4।। ಅರ್ಧನಾರಿ ಸರಸ್ವತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿಯರು ರಾಮರಾಮ। ಅರ್ಧಾಸನರೆಲ್ಲಒಡ್ಡೋಲಗ ಕೂಡೆ ರಾಮರಾಮ ।।5।। ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯಕ್ಕೊಡೆಯರು ಮೂವರು ರಾಮರಾಮ। ಮತ್ತೆ ವಿಚಾರವ ಮಾಡುತ ಲಿದ್ದರು ರಾಮರಾಮ।।6।। ಲೋಕವಾರ್ತೆಗಳಾಡುತಲಿದ್ದರು ರಾಮರಾಮ। ಭೂತಳದಲಿ ಪತಿವ್ರತೆ ಯಾರೆಂದು ರಾಮರಾಮ।।7।। ಅತ್ರಿಮಹಾಮುನಿ ಅನುಸೂಯದೇವಿಯು ರಾಮರಾಮ। ಅನುಸೂಯಾ ದೇವಿಯೆ ಪತಿವ್ರತೆ ಎಂದರೆ ರಾಮರಾಮ।।8।। ಆ ಮಾತುಕೇಳಿ ಸರಸ್ವತಿ ಪಾರ್ವತಿ ರಾಮರಾಮ। ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಿಂಹಾಸನವಿಳಿದರು ರಾಮರಾಮ ।।9।। ಆಕೆಯ ವ್ರತಗಳ ಕೆಡಸಿ ಬಂದಲ್ಲದೆ ರಾಮರಾಮ। ಏಕಾಂತದ ಸೇವೆಗೆ ಒಲ್ಲೆನೆಂದರು ರಾಮರಾಮ ।।10।। ಅಲ್ಲಿಂದಹೊರಟರೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ರಾಮರಾಮ। ಅತಿ ಮಹಾಮುನಿ ಆಶ್ರಮಕಾಗಿ ರಾಮರಾಮ।।11।। ಉಟ್ಟರೆ ತಳಿಲಗಾವಿಯ ಧೋತ್ರಂಗಳ ರಾಮರಾಮ।। ತಂದಿಟ್ಟರೆ ಪವಿತ್ರದ ಉಂಗುರು ಬೆರಳಿಗೆ ರಾಮರಾಮ।।12।। ಪಟ್ಟವರ್ಣಗಳ ಊರ್ದ್ವ ಪುಂಡರಿ ಗಳ ರಾಮರಾಮ। ಬಂದ ಅತ್ರಿ ಮಹಾಮುನಿ ಸತಿ ಒಡನೆಂದರು ರಾಮರಾಮ ।।13।। ಸುತ್ತಿ ಬಳಲಿ ಬಹಳ ಬಿಸಿಲಾಗೆ ಬಂದೆವು ರಾಮರಾಮ। ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರು ರಾಮರಾಮ।।14।। ಉತ್ತಮ ವೆಂದಳೆ ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ ರಾಮರಾಮ। ಪತಿಯ ಕಮಂಡಲದ ಉದಕವ ತಂದಳು ರಾಮರಾಮ।।15।। ಪತಿಯ ನೆನೆದಾಳುಶ್ರೀಪತಿಯ ನೆನೆದಾಳು ರಾಮರಾಮ। ಪತಿಯ ಕಮಂಡಲ ಉದಕವ ತಂದಳು ರಾಮರಾಮ।।16।। ಕೊಟ್ಟಳೆ ಮಣಿಗಳ ಇಟ್ಟಳೆ ಉದಕವ ರಾಮರಾಮ। ತಂಡಿಟ್ಟಳೆ ಸಿಂಹಾಸನ ಗದ್ದುಗೆಗಳ ರಾಮರಾಮ।।17।। ಪಂಚಭಕ್ಷ ಪಾಯಸ ಪರಮಾನ್ನವು ರಾಮರಾಮ। ವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಎಡೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ರಾಮರಾಮ। ।18।।ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಬಿಚ್ಚಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾತ್ರದಲಿ ರಾಮರಾಮ। ತಂದಿಟ್ಟರಲ್ಲದೆ ತುತ್ತಿಡೆವೆಂದರು ರಾಮರಾಮ।।19।। ಅಂಬರಬಿಚ್ಚಿ ದಿಗಂಬರ ವೇಷದಲಿ ರಾಮರಾಮ। ತಂದಿಕ್ಕದಲ್ಲದೆ ತುತ್ತಿಡೆ ಪತಿವ್ರತೆ ರಾಮರಾಮ।।20।। ಉತ್ತಮ ವೆಂದಳೆಪರಮಪವಿತ್ರತೆ ರಾಮರಾಮ। ಕಮಂಡ್ಲದುದಕವ ಅವರ ಮೇಲೆ ತಳೆಯಲು ರಾಮರಾಮ।।21।। ಪತಿಯ ಕಮಂಡಲದ ಉದಕ ದಿಂದಾಗಿ ರಾಮರಾಮ। ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತ ಹಸುಮಕ್ಕಳಾದರು ರಾಮರಾಮ।।22।। ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀರೆಯ ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಸಾಡಿದಳು ರಾಮರಾಮ। ಬಂದೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಳು ತೋಳಿಂದ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ರಾಮರಾಮ।।23।। ತುತ್ತು ಕಯ್ಯಲಿಕೊಟ್ಟು ಮೊಲೆಯ ನುಣ್ಣಿಸಿದಳು ರಾಮರಾಮ। ನೆತ್ತಿಯ ನೂದಿ ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆಯ ನಿತ್ತಳು ರಾಮರಾಮ।।24।। ಹಸ್ತವ ತೊಳೆದಳು ವಸ್ತ್ರದಲಿ ಒತ್ತಿದಳು ರಾಮರಾಮ। ತಂದಿಟ್ಟಳು ಮೂವರ ತೊಟ್ಟಿಲ ಒಳಗೇ ರಾಮರಾಮ।।25।। ಪಟ್ಟಾವಳಿಸೀರೆ ತಾನೆರೆದುಟ್ಟಳು ರಾಮರಾಮ। ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ್ಯದಾಭರಣವನಿಟ್ಟಳು ರಾಮರಾಮ।।26।। ಸಾರಾವಳಿ ಸೀರೆ ತಾನೆರೆದುಟ್ಟಳು ರಾಮರಾಮ। ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯದಾ ಭರಣವನಿಟ್ಟಳೆ ರಾಮರಾಮ।।27।। ನೀಲವರ್ಣನೆ ಲಾಲಿ ನೀಲಕಂಠನೆ ಲಾಲಿ। ನೀರಜಾಕ್ಷನೆ ಲಾಲಿ ಎಂದು ವಾರಿಜಮುಖಿ ಪಾಡುತ ತೂಗಿದಳು ಲಾಲಿ।।28।। ಶಂಖಚಕ್ರಧರಲಾಲಿ ಪಂಕಜ ಬ್ರಹ್ಮನೆ ಲಾಲಿ। ಪಂಕಜಾಕ್ಷನೆ ಲಾಲಿ ಎಂದು। ಪಂಕಜ ಮುಖಿ ಪಾಡುತ ತೂಗಿದಳು ಲಾಲಿ।।29।। ಗಂಗೆ ಪೊತ್ತವಲಾಲಿ। ಗಂಗೆ ಪಡೆದವ ಲಾಲಿ। ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನೆ ಲಾಲಿ ಎಂದು। ಅಂಬುಜ ಮುಖಿ ಪಾಡುತ್ತ ತೂಗಿದಳು ಲಾಲಿ।।30।। ನಿತ್ಯನೇಮವ ಮಾಡಿ ಮತ್ತಾಮುನಿ ಬಂದ ರಾಮರಾಮ। ಮಕ್ಕಳು ಯಾರೆಂದು ವನಿತೆಯ ಕೇಲಿದ ರಾಮರಾಮ।।31।। ಹೋಮ ನೇಮವ ಮಾಡಿ ಅಮಹಾಮುನಿಬಂದ ರಾಮರಾಮ। ಬಾಲಕರು ಯಾರೆಂದು ಸುದತಿಯ ಕೇಳಿದ ರಾಮರಾಮ।।32।। ಇವರೀಗ ಹರಿಹರಬಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪರು ರಾಮರಾಮ। ಕರುಣಿಸಿ ಬಂದರು ತಾವೇ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ರಾಮರಾಮ।।33।। ಯಜ್ಞಾದಿನಿತ್ಯ

ಕರ್ಮಂಗಳಿನ್ಯಾತಕೆ ರಾಮರಾಮ। ಸ್ವರ್ಗಭೋಗದ ಗೊಡವೆ ಇನ್ಯಾತಕೆ ರಾಮರಾಮ।।34।। ಸ್ನಾನದಾನ ಉದಾನಗಳ್ಯಾತಕೆ ರಾಮರಾಮ। ಸ್ವರ್ಗದ ಭೋಗದ ಗೊಡವೆ ಇನ್ಯಾತಕ್ಕೆ ರಾಮರಾಮ।।35।। ಈ ಪರಿಯಿಂದಲಿ ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ರಾಮರಾಮ। ತಾಪತ್ರಯವಬಿಟ್ಟು ಸತಿಪತಿಗಳಿದ್ದರು ರಾಮರಾಮ।।36।। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸರಸ್ವತಿ ಪಾರ್ವತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ರಾಮರಾಮ। ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದರು ಋಷಿಗಳಾಶ್ರಮಕೇ ರಾಮರಾಮ।।37।। ಬಂದವರಿಗೆ ಅಭಿವಂದನೆಗಳ ಮಾಡಿ ರಾಮರಾಮ। ಗಂಧಅಕ್ಷತೆಗಿಟ್ಟು ತಾಂಬೂಲಕೊಟ್ಟು ರಾಮರಾಮ।।38।। ಕಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆ ಜೇನಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು ರಾಮರಾಮ। ಒಬ್ಬರ ಕಾಣಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಕಂಡೆವು ರಾಮರಾಮ।।39।। ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮರಕಂಡೇವು ರಾಮರಾಮ। ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕಂಡೆವು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ರಾಮರಾಮ।।40।। ಉತ್ತಮ ಪತಿವ್ರತೆ ಅನುಸೂಯ ದೇವಿಗೆ ರಾಮರಾಮ। ಪರಿವ್ರತೆ ನೀ ನಮ್ಮ ಪತಿಯ ಕೊಡೆಂದರು ರಾಮ ರಾಮ।।41।। ಉತ್ತಮವೆಂದಳೆ ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ ರಾಮರಾಮ। ಮತ್ತಾ ಕಮಂಡಲದ ಉದಕಾವ ತಂದಾಳು ರಾಮರಾಮ।।42।। ಪತಿಯ ನೆನೆದಳು ಶ್ರೀಪತಿಯ ನೆನೆದಳು ರಾಮರಾಮ। ಮತ್ತಾ ಕಮಂಡಲದ ಉದಕಾವ ತಳೆಯಲು ರಾಮರಾಮ।।43।। ನಿಂದಾರು ತಾವ್ ತಮ್ಮ ಪತಿಯೊಡಗೂಡೀ ರಾಮರಾಮ। ನಿಂದಾರು ತಾವ್ ತಮ್ಮ ವಾಹನಂಗಳನೇರಿ ರಾಮರಾಮ।।44।। ಉತ್ತಮ ಪತಿವ್ರತೆ ಅನುಸೂಯ ದೇವಿಗೆ ರಾಮರಾಮ। ಪತಿವ್ರತೆ ನೀ ನಮ್ಮ ವರವ ಬೇಡೆಂದರು ರಾಮರಾಮ।।45।। ಉತ್ತಮ ವೆಂದಳೆ ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ ರಾಮರಾಮ। ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೆನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಜನಿಸಬೇಕೆಂದಳು ರಾಮರಾಮ।।46।। ಉತ್ತಮ ಪತಿವ್ರತೆ ಅನುಸೂಯದೇವಿಗೆ ರಾಮರಾಮ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಮುನಿ ಅವತರಿಸಿದರಾಗ ರಾಮರಾಮ।।47।। ಆತನ ನೆನೆದಾರು ಭೂತತಾಪಗಳಿಲ್ಲ ರಾಮರಾಮ। ಕಾಶಿಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರ ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ರಾಮರಾಮ।।48।। ಸಂತೋಷದಿಂ ಶ್ರೀಷನ ಸಲಹುತ ಲಿದ್ದರು ರಾಮರಾಮ। ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು ಪುರಂದರ ವಿಠಲನ ನೆನೆಯುತ್ತ ರಾಮರಾಮ ।।

ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ ಅನುಸೂಯೆ (ದತ್ತ ಚರಿತ್ರೆ)

ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ ಅನುಸೂಯೆ ಗರ್ಭದಲಿ ಮುನಿದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಜನಿಸಿದ ಕಥೆಯಿದು ರಾಮ ರಾಮ ವಡ್ಡೋಲಗದೊಳು ಲೋಕವಾರ್ತೆಯನಾಡುತ ಅತ್ರಿಮಹಾಮುನಿ ಭಾರ್ಯೆ ಅನುಸೂಯೆ ಪತಿವ್ರತೆ ಎನಲು ರಾಮ ರಾಮ ಚಿತ್ತಜಮುಖಿಯರು ಮುನಿದು ಕೋಪವತಾಳಿ ಆಕೆಯ ವ್ರತ ಕೆಡಿಸಿ ಬಂದಲ್ಲದೇ ಏಕಾಂತಸೇವೆಗೆ ಬಾರೆವೆಂದರೂ ರಾಮರಾಮ।। ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಿಂಹಾಸನವಿಳಿದು ಬಂದತ್ರಿ ಮಹಾಮುನಿ ಸತಿಯೊಡನೆ ನುಡಿದರು ರಾಮರಾಮ।। ಹಸಿದು ಬಳಲಿ ಬಹು ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಬಂದಿಹೆವು ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರಗಳಾಗ ಬೇಕೆಂದರು ರಾಮರಾಮ। ಉತ್ತುಮವೆನುತಲಿ ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ ಕೊಟ್ಟಳೆ ಕರ ಚರಣಂಗಳಿ ಗುದಕವ ರಾಮರಾಮ। ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆಯ ಗುಗ್ಗರಿಯ ಮಾಡೆಂದು ರುದ್ರದೇವರೆಲ್ಲಬಂದು ಅನುಸೂಯೆಗ್ಹೇಳಿದರು ರಾಮರಾಮ। ಮರಳ ಮುಟ್ಟಿಕೆಗಳ ಕಡುಬನೆ ಮಾಡೆಂದು ನರಹರಿ ದೇವರು ಬಂದು ಅನುಸೂಯೆಗ್ಹೇಳಿದರು ರಾಮರಾಮ। ಗೋಧಿಕಲ್ಲಿನ ಪಾಯಸ ಮಾಡೆಂದು ನಾರಾಯಣ ದೇವರು ಬಂದು ಅನುಸೂಯೆಗ್ಹೇಳಿದರು ರಾಮರಾಮ। ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆಯ ಗುಗ್ಗರಿಯ ರುದ್ರನಿಗೆ, ಮರಳ ಮುಟ್ಟಿಕೆಗಳ ಕಡುಬಾ ನರಹರಿಗೆ। ಗೋಧಿಕಲ್ಲ ಪಾಯಸ ನಾರಾಯಣಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿ ಬಡಿಸಿದಳು ರಾಮರಾಮ।। ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಬಿಟ್ಟು ನೀ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಇಕ್ಕಿದಲ್ಲದೆ ತುತ್ತಿಡೆವೆಂದರು ರಾಮರಾಮ।ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಪತಿಯ ನೆನೆದಳು ಶ್ರೀಪತಿಯೇ ಗತಿಯೆಂದು ಕಮಂಡಲದುದಕವ ತಳೆದಾಳು ರಾಮರಾಮ।। ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತ ಹಸುಮಕ್ಕಳಾ ದವರ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು ತನ್ ತೋಳ್ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ರಾಮರಾಮ।। ಆಸತಿ ಪತಿಯು ಬರುವ ಮಾರ್ಗವಾ ಕಾಣಲು ಬಾಲಕರ್ಯಾರೆಂದು ಮುನೀಶ್ವರ ಕೇಳಿದಾ ರಾಮರಾಮ ।। ಅತ್ರಿ ರೂಪಿನಲಿ ಇಲ್ಲೀಗೆ ಬಂದಾರು ಜನನಿ ಮಾರ್ಗದಿ ಹಾಲುಣಿಸಬೇಕೆಂದರು ರಾಮರಾಮ। ಹೃದಯದಿ ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ ನೆನೆಯೆ ಬಾಲಕರಿವರಾದರು ರಾಮರಾಮ। ಹಾಡಿಪಾಡಿ ಬಣ್ಣದಾ ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ತೂಗುತೀ ಪರಿಯಲಿ ಶಿಶುಗಳ ಸಂತೈಸುತಲಿದ್ದೆ ರಾಮರಾಮ। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ನಾರದರು ಋಷೀಶ್ವರರೂ, ಇಷ್ಟು ಚಿಂತೆಗಳೇಕೆಂದರು ರಾಮರಾಮ। ಪತಿವ್ರತೆಯರೇ ನಿಮ್ಮ ಪತಿಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮಾಡಿರೆಂದರು

ನಾರದರು ರಾಮರಾಮ। ಸರಸ್ವತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪಾರ್ವತಿ ಮೂವರು ಸಿಂಹಾಸನವಿಳಿದು ಆತ್ರಿಆಲಯಕೆ ಬಂದರು ರಾಮರಾಮ। ಪತಿವ್ರತೆ ನಮ್ಮ ಪತಿಯ ತೋರೆನಲು ಕಮಂಡಲದುದಕಾವ ತಳೆದಳು ಅನುಸೂಯೆ ರಾಮರಾಮ। ಸತಿಪತಿಯರು ಒಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಾಹನಂಗಳನೇರಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ರೂಪದಲಿ ಜನಿಸುವೆಂದ್ದೇಳಿ ಹೊರಟರು ರಾಮರಾಮ। ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನೆನೆದರೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಪರಿಹಾರ ಕರುಣೆಯ ತೋರ್ವನು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ರೂಪನು ರಾಮರಾಮ।।

ಆದಿದೇವ ಆದಿ ಮೂಲ ಆದಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಜೋ ಜೋ (ಲಾಲಿ)

ಆದಿದೇವ ಆದಿ ಮೂಲ ಆದಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಜೋ ಜೋ। ಪರಮಪರುಷ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮೇಶ್ವರ ಜೋ ಜೋ।।ಪ।। ಬಾಳ ಬೆಳಕ ಬೆಳಗಲೆಂದು ಸೃಷ್ಟಿಸೊಬಗ ನೋಡಲೆಂದು। ತಾಯಿಮಡಿಲ ತುಂಬಿ ಬಂದ। ದೇವದೇವನೆ ಜೋಜೋ।।1।। ಭುವಿಯ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಲೆಂದು। ಇಳೆಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದು ನನ್ನ। ಧನ್ಯಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ। ಲೋಕಪಾಲನೆ ಜೋಜೋ।।2।। ವನಮಾಲೀಕೇಶವನೇ ಘನ ಶೂಲೀ ಸದಾಶಿವನೇ। ಕಮಲಾಸನ ವಾಣೀಶನೇ। ತ್ರೀಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಜೋ ಜೋ।।3।।

ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿ ಬೆಳಗಿರೆ (ಆರತಿ) ರಾಗ: ಸುರುಟಿ–ಮಿಶ್ರಛಾಪುತಾಳ

ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿ ಬೆಳಗಿರೆ ಶ್ರೀದತ್ತ ಗುರುದೇವಗೆ ।।ಪ।। ಸಂಗಡಿದ್ದು ಸಲಹುವಂಥ। ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಅವತಾರಿಗೆ।। ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರ ರೂಪದಿ। ಧರೆಗೆ ಬಂದ ದೇವಗೆ। ಗಾಣಗಾಪುರದಿ ನೆಲೆಸಿಹ। ಔದುಂಬರವಾಸಿಗೆ।।1।। ಭಕ್ತಜನರ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿವ। ಶ್ರೀಪಾದವಲ್ಲಭಗೇ। ವರವ ನೀಡಿ ಧರೆಗೆ ಬಂದ। ಅನುಸೂಯಾತ್ಮಜ ಮೂರ್ತಿಗೆ।।2।। ತೋರಿ ಮಹಿಮೆಯ ನೋವ। ನೀಗುವ ಅವಧೂತಾವತಾರಿಗೆ। ಕೋರಿ ಭಜಿಸುವ ದೇವ ಶ್ರೀ ನರ। ಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ದೇವಗೆ।।3।।

ಅತ್ರಿತನಯ ಗುರುದತ್ತನಿಗೆ (ಮಂಗಳ) ರಾಗ: ಆರಭಿ

ಅತ್ರಿತನಯ ಗುರುದತ್ತನಿಗೆ ಚಿತ್ತಚರಿತ ಗುರುಮೂರುತಿಗೆ। ಧಾತ್ರಿಯ ತಿರುಗುತ ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವ ಸ್ತೋತ್ರ ಪ್ರಿಯ ದತ್ತಾತ್ರೇಯಗೆ। ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ।।ಪ।। ಮೂರು ಗುಣಾತ್ಮಕ ಮೂರುತಿಗೆ। ನೂರು ಜಗದಿ ಸಂಚಾರಿಪಗೆ। ಧಾರುಣಿಯೊಳು ದುರಿತಗಳಾ ಹರಿಸುವ ವಾರಿಜನೇತ್ರ ಪ್ರಕಾಶನಿಗೆ।।ಮಂ।। ಕಲಿಯುಗದಲಿ ಕಲಿ ಹರಣನಿಗೆ। ಜಲಜಭವಾರ್ಚಿತ ಚರಣನಿಗೆ। ಖಳ ಸಂಹರನಿಗೆ ತ್ರೈಮೂರುತಿಗೆ। ತಿಳಿಯಲು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಿಗೆ।।ಮಂ।। ವಾಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಿವಾಸನಿಗೆ। ರೂಢಿಯ ರಜಕಗೆ ಕೊಟ್ಟವಗೆ। ಆಡಿಸಿ ವೇದವ ಪತಿತನ ಮುಖದಿಂ। ಗೂಢವ ಜನರಿಗೆ ತೋರಿದಗೆ।।ಮಂ।। ಕುಷ್ಠವ ಹರಿಸಿದ ಮಹಿಮನಿಗೆ। ಇಷ್ಟಾರ್ಥವ ನೀಯುವ ಗುರುವರಗೆ। ಅಷ್ಟಸ್ಥಾನ ದೊಳಷ್ಟರೂಪಗೆ। ಇಷ್ಟಾರ್ಥವ ತಾನಿತ್ತವಗೆ।।ಮಂ।। ಬರಡೆಮ್ಮೆಯ ಹಿಂಡಿಸಿದವಗೆ। ಕೊರಡು ಸತ್ತಿರಲದ ಚಿಗುರಿಸಿದಗೆ। ಶರಣುತಂತುಕನಿಗೆ। ಶ್ರೀಶೈಲವಬಹು ತ್ವರಿತದಿಂ ತೋರಿಸಿ ಮೆರೆದವಗೆ ।।ಮಂ।। ಬಂಜೆಗೆ ಪುತ್ರರನಿತ್ತವಗೆ। ಕಂಜನಾಭ ಸೇವಿತಪದಗೆ। ಭಂಜಿಸಿ ದೈತ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರ ಸಲಹುವ। ಮಂಜುಳರೂಪಗೆ ದತ್ತನಿಗೆ।।ಮಂ।। ಯತಿನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗೆ। ನುತಜನ ಸೇವಿತ ಚರಣನಿಗೆ। ಯತಿವರ ಶ್ರೀಪಾದಶ್ರೀವಲ್ಲಭ ಗತಿ ಮುದದಿಂ ಮಂಗಳವೆನುವೆ।।ಮಂ।। ಔದುಂಬರ ಛಾಯ ಪ್ರಿಯಗೆ। ವೇದಕೆ ತಾಗದ ಲೀಲನಿಗೆ। ಮೇದಿನಿಯೊಳು ಗಂಧರ್ವನಗರದಲಿ। ಮೋದದಿ ಲೀಲೆಯ ತೋರಿದಗೆ।।ಮಂ।। ಕೃಷ್ಣನದಿ ತಟ ವಾಸನಿಗೆ। ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮನಿಂ ಸೇವಿಪಗೆ। ವಿಷ್ಣು ಶಿಷ್ಯನ ರಾಘವೇಂದ್ರರಿಗೆ। ಮನ್ನಿಸಿ ಸರ್ವವ ಕೊಡುವವಗೆ।।ಮಂ।। ಅದ್ವೈತಾಮೃತ ಸಾರನಿಗೆ। ವೇದಧರ್ಮ ಪರಿಪೋಷಕಗೆ। ಮುದದಿಂ ಭಕ್ತರ ಪಾಲಿಪಗೆ। ಶ್ರೀಧರ ಗುರುವರ ಮೂರುತಿಗೆ।।ಮಂ।। ಶ್ರೀಗುರು ಮಹಿಮೆಯ ತೋರಿದಗೆ। ಜಗದೋದ್ಧಾರ ದೀಕ್ಷಾಪತಿಗೆ। ಅಗಡಿಯವಾಸಗೆ ನರಹರಿ ರೂಪಗೆ। ನಾರಾಯಣ ಭಗವಾನ್ ಗುರುವರಗೆ। ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ।।

❖ ❖ ❖